44. EVFOLYAM, 13. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1988. MÁRCIUS 30.

Ludas Matyi

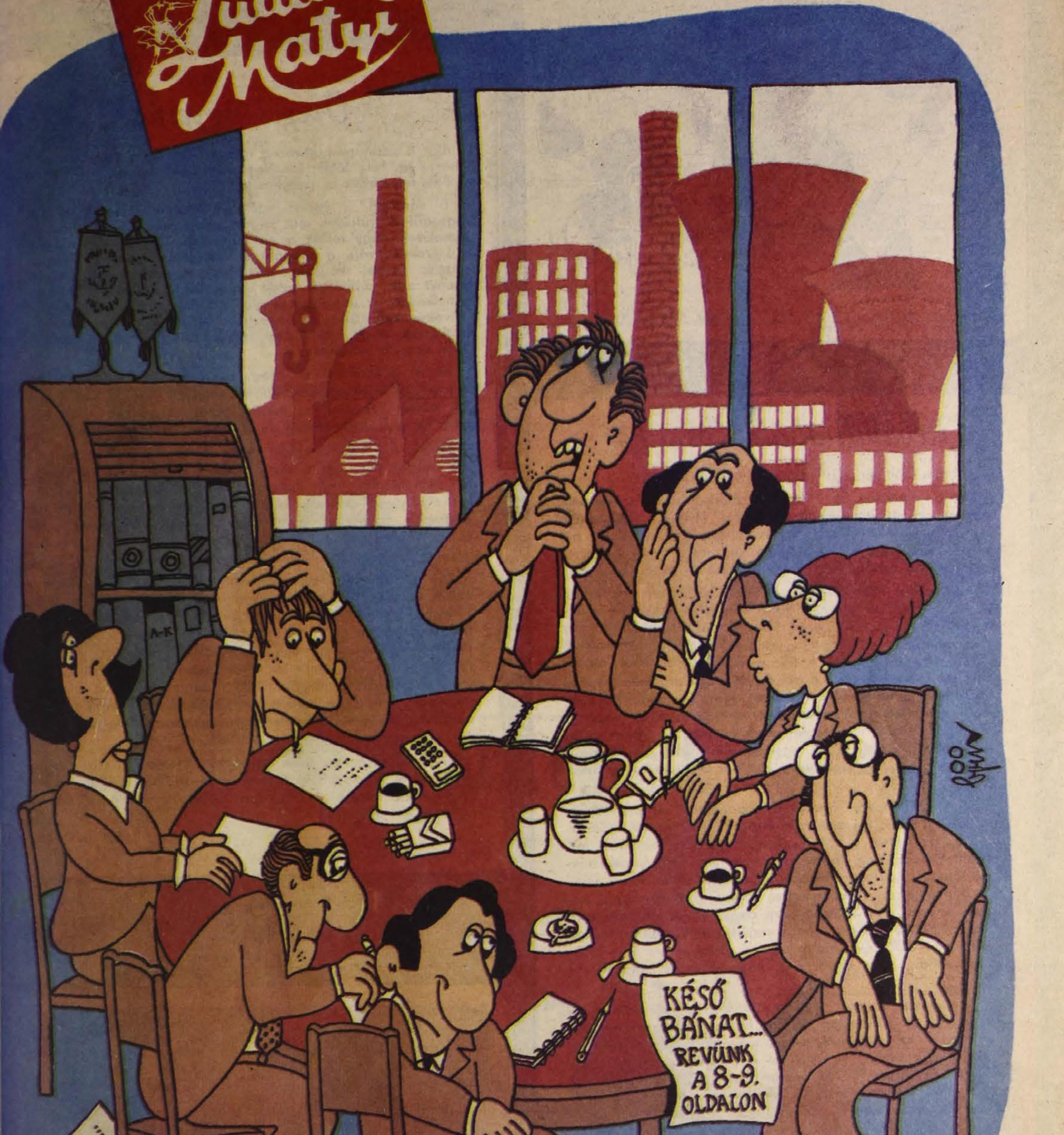
A-K
KÉSŐ BÁNAT...
REVÜNK
A 8-9.
OLDALON

– Most siránkozhatunk, hogy megdöntöttük a tőkét...

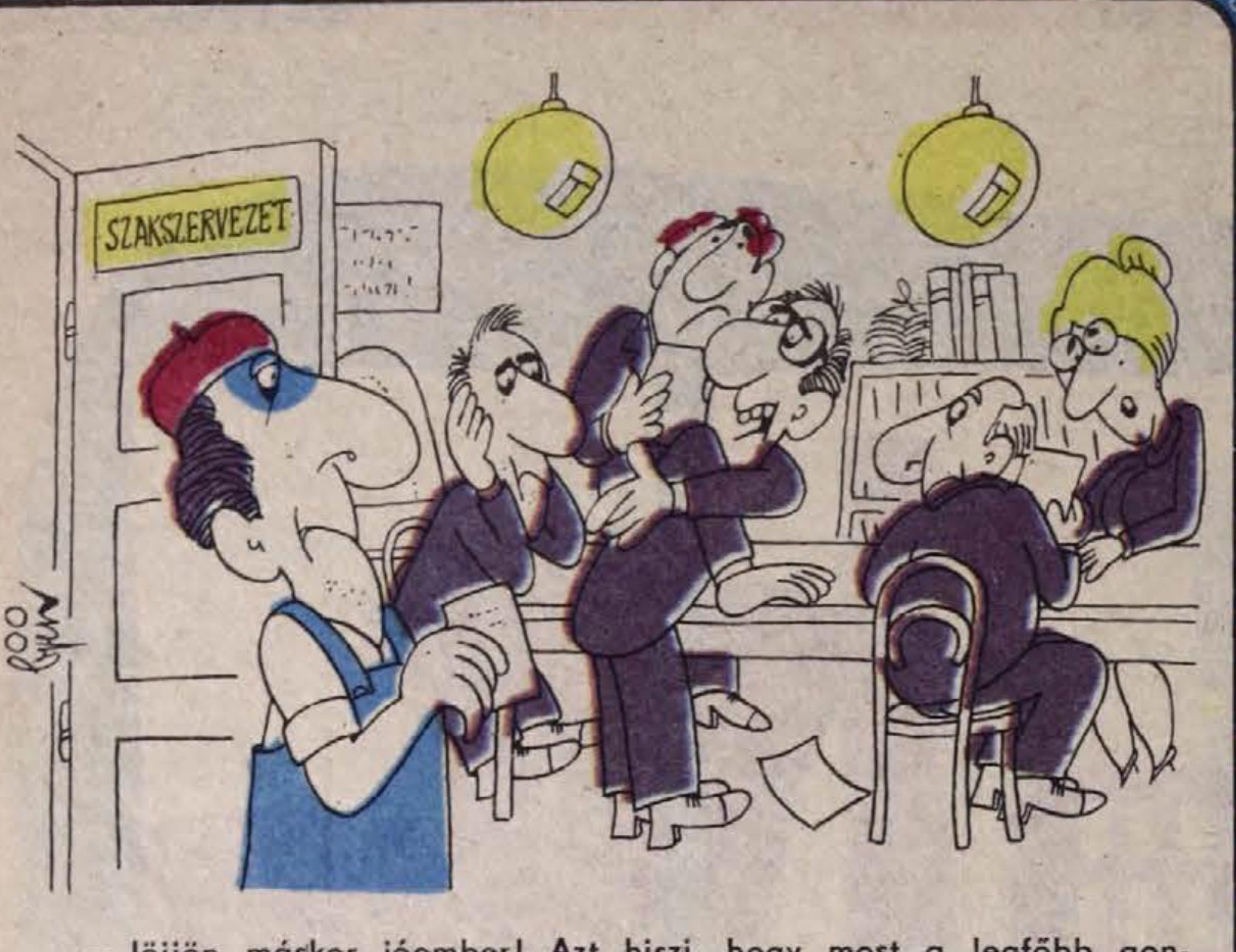

– Jöjjön máskor, jóember! Azt hiszi, hogy most a legfőbb gondunk a maga üdülési beutalója?...

Rehabilitálták Kossuthot

Tibolddaróc végre rehabilitálta Kossuth Lajost.

Ez a kisközség az 1848-as szabadságharc idején nem nagyon szimpatizált Kossuth apánkkal. Nyíltan mgtagadták, hogy nemzetőröket állítsanak, és amikor Kossuth Lajos azt üzente, hogy elfogyott a regimentje, olyat üzentek vissza, hogy azt nem tesszük ki a Nemzeti Múzeum vitrinjeibe.

Node, azóta 140 év telt el. A tibolddarócisak a rehabilitálást nem siették el. Bizonyos fehér foltokra hivatkoztak a történelmünkben, no meg arra, hogy Kossuth Lajos esetleges teljes rehabilitálása sértené a még élő Haynau leszármazottak személyiségi jogait. A környező falvakban már régóta kifejezett Kossuth-kultusz dívik, de a tibolddarócisak csak idén hozták meg a felmentő döntésüket. Igaz, nyomban Kossuth-szobrot állítottak a falu főterén, ezzel is jelképezve, hogy állásfoglalásuk most már véglegesnek tekinthető, s hogy a továbbiakban Kossuth Lajos egyértelműen pozitív megítélésű személyiségként fog szerepelni Tibolddaróc viharos történelmében.

Úgy, mint Guszev őrnagy a budapestiek történelmében. Fordított előjellel. Ugyanis a budapesti népfront és a Belváros lakói azt kérték a hatóságoktól, hogy a Guszev utca nevét változtassák meg. Indokolásukban nem arra hivatkoztak, hogy Guszev őrnagy történelmi múltjában fehér foltok vannak, hanem arra a csekélységre, hogy Guszev őrnagy – sohasem létezett. A hatóság nem osztja ezt a nézetet, arra hivatkozik, hogy Guszev őrnagy regényhős. Egyébként – így a hatóság – Guszev őrnagy egykori létezését mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy utcát is neveztek el róla.

Az illetékesek most a hivatalos Guszev-jubileumra készülnek. Ennek alkalmából – úgy hírlik – nyomtatásban is megjelenik Guszev őrnagy eddig még kiadatlan emlékirata, a szerző előszavával. A belvárosi butikosok üzletet szimatolnak az új kultuszban, s a kirakatokban már meg is jelentek a „Guszev" feliratú trikók, és gumikacsák. Guszev őrnagyról egyre többet és szebbet hallunk – én már kifejezetten sajnálom, hogy szegény sohasem létezett. Különösen azóta, amióta közéleti érdemeim elismeréseként engem is beválasztottak a Guszev Emlékbizottságba.

Az a hír járja, hogy a tibolddarócisak most már résen vannak, jövőre felállítják a kultúrház előtt Guszev őrnagy életnagyságú szobrát is.

Trunkó Barnabás

Üveges ügyeink

Bár a kormány határozott ígéretet tett arra, hogy az idén már nem lesz több központi áremelés, március közepén mégis felemelték az üvegbetétek árát.

E váratlan, s éppen ezért nyugtalanító bejelentésben egyedül az indoklás volt megnyugtató: míg korábban az áremelések nagy részét a cserearányok változásával (magyarul: romlásával), a dráguló előállítási költségekkel magyarázták, ezúttal szó sem esett ilyen okokról. A rövid közleményt nem próbálták azzal indokolni, hogy a világpiacon emelkedett az üvegbetétek ára, s a magyar üvegbetétnek is követnie kell ezeket az ármozgásokat. Mégcsak arra sem hivatkoztak, hogy csökkenteni kell az üvegbetéteken lévő állami dotáció mértékét.

Az is örvendetes volt, hogy az áremelést ezúttal teljes mértékben kompenzálták, vagyis nemcsak nekünk kell ezentúl többet fizetnünk az üdítős, boros és pálinkás palackokért, de a visszaváltásnál mi is többet kapunk értük.

Mégis, úgy tetszik, megint azok jártak jól, akik már némi jártasságot szereztek a tőzsdézésben. Nekik most nem kellett más tenniük, mint március elején felvásárolni az üvegeket, s a hónap második felében jó haszonnal továbbadni az államnak. Egyáltalán nem lenne meglepő, ha néhány év múlva több nagy vagyonról kiderülne, hogy nem olajból, hanem üvegbetétből származik.

Mi, a nagy többség, azonban vagyonunkat nem üvegbetétbe, hanem élelmiszerbe, gyermekruhába, tüzelőbe és más kevésbé értékálló cikkbe fektetjük; nem csoda, ha gyakran idegenül állunk az új jelenségekkel szemben és reménytelenül próbáljuk megérteni a változások bonyolult rendszerét. Valahogy úgy, mint az a borkedvelő honfitársunk, aki így panaszkodott: havonta 7000 forintot keresek a munkahelyemen, ehhez jön még a hónap végén 4000 forint a visszaváltott borosüvegekért, ez ugye összesen tizenegyezer forint, mégsem tudok kijönni a pénzemből!

Magára vessen az ilyen ember; a fizetését ugyan nem emelték, a visszaváltott üvegekért azonban ezentúl nem négy-, hanem ötezer forintot kap. Élhetetlen, aki ennyi pénzből sem tud megélni.

Föld S. Péter

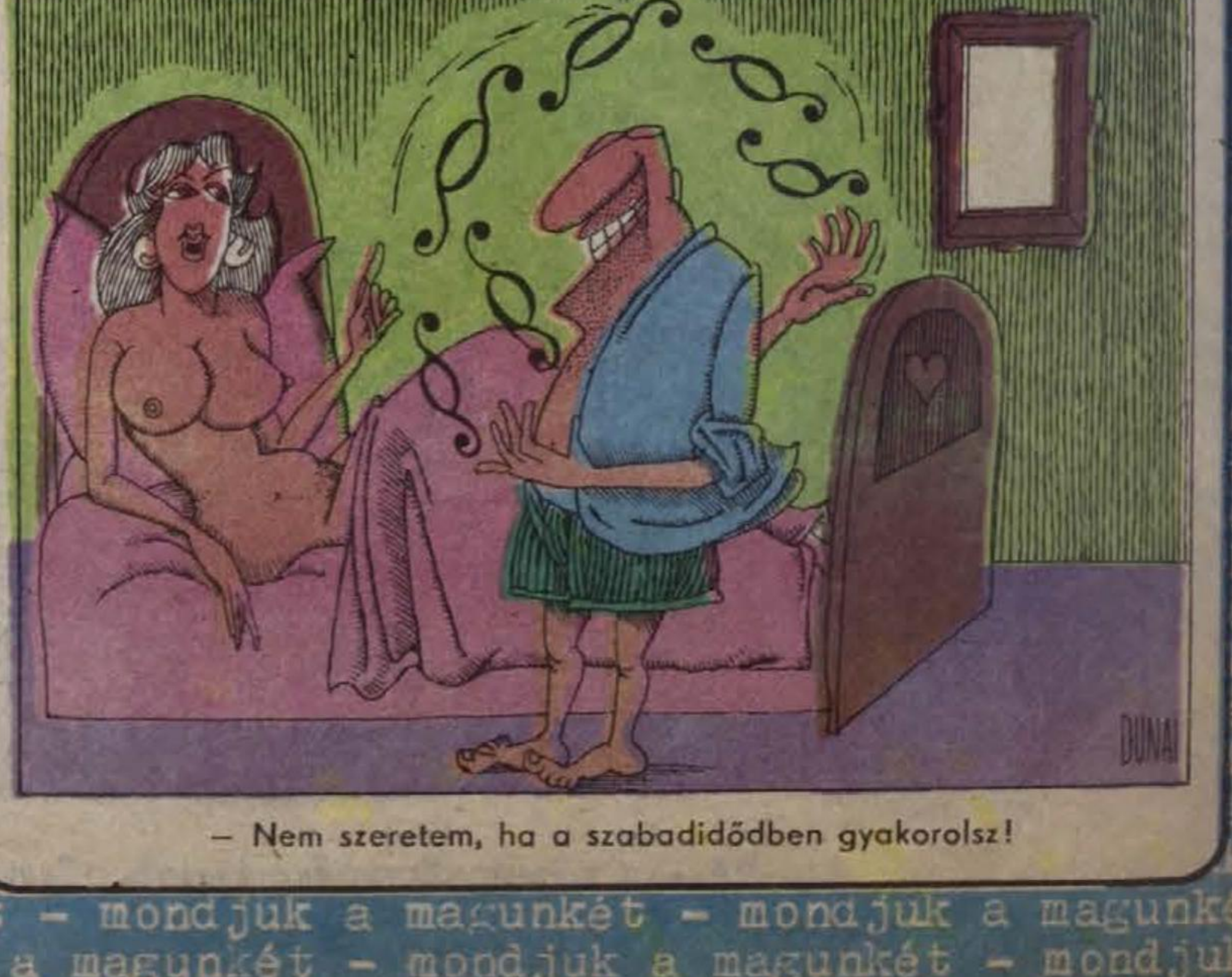

– Nem szeretem, ha a szabadidődben gyakorolsz!

Itt és most...

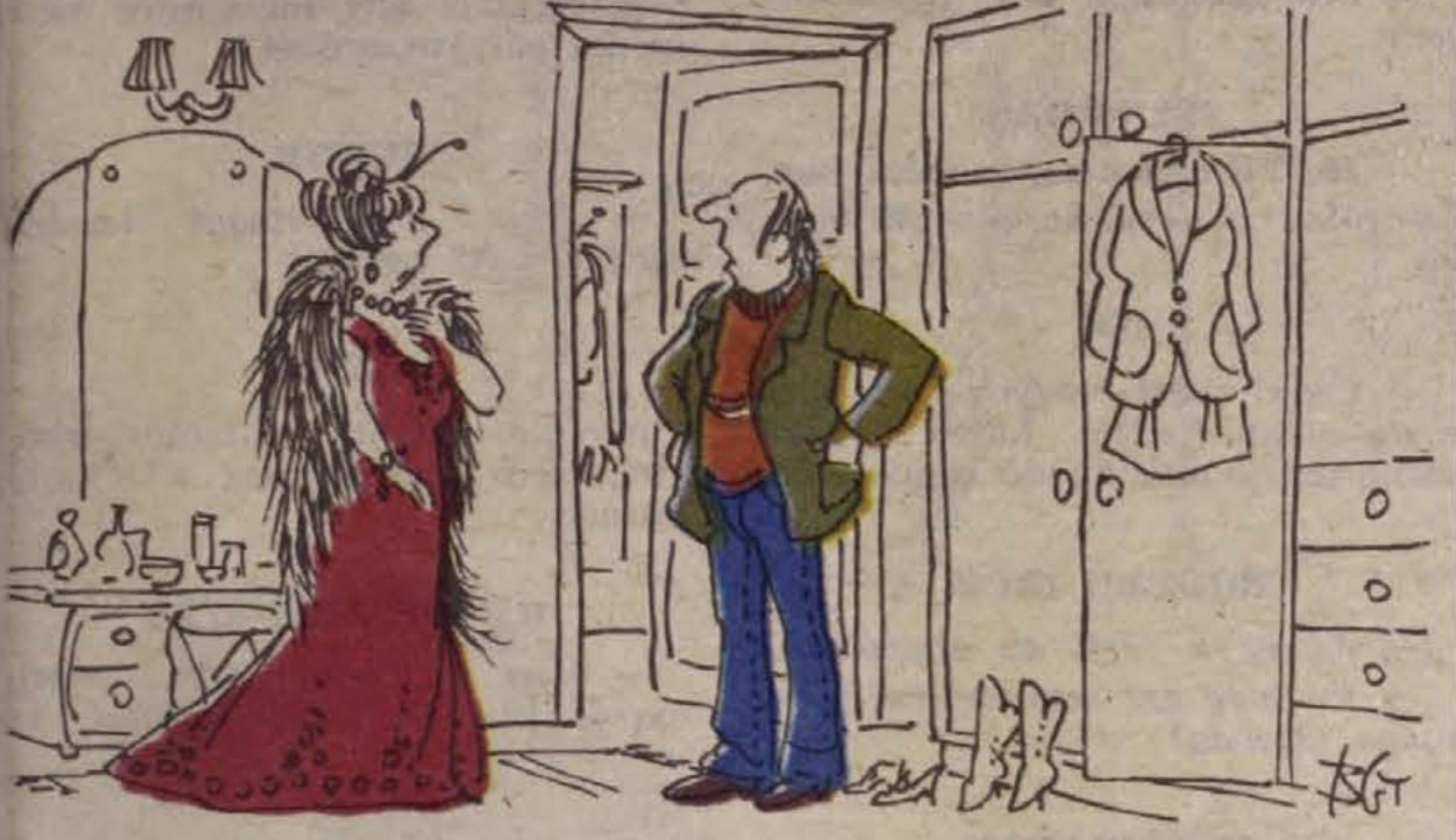

– Öltözz át bogaram, a Jurta színházba megyünk!

TAPASZTALATCSERE

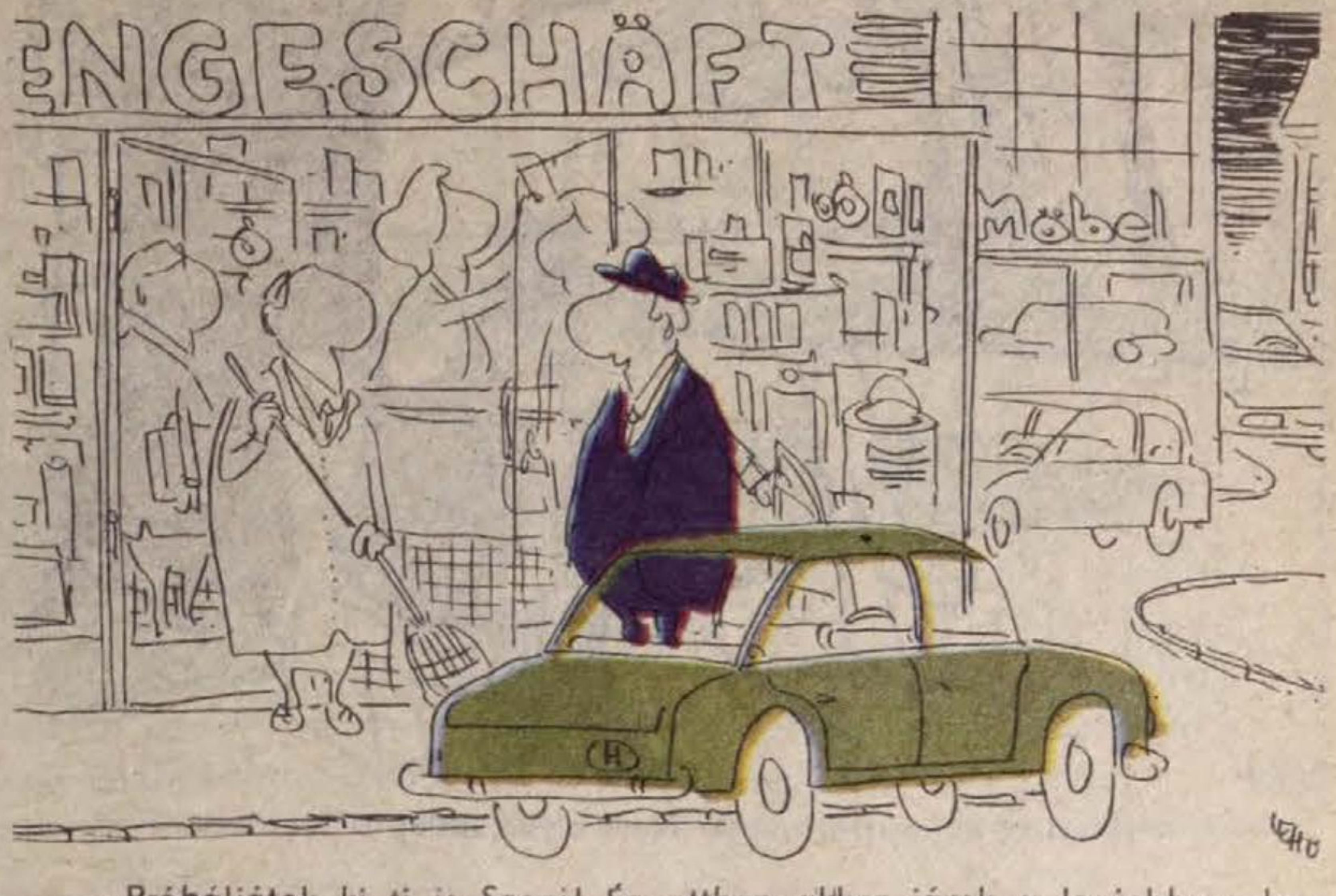

– Próbáljátok ki ti is, Szepi! Én otthon akkor járok a legjobban, ha szüneteltetem az ipart...!

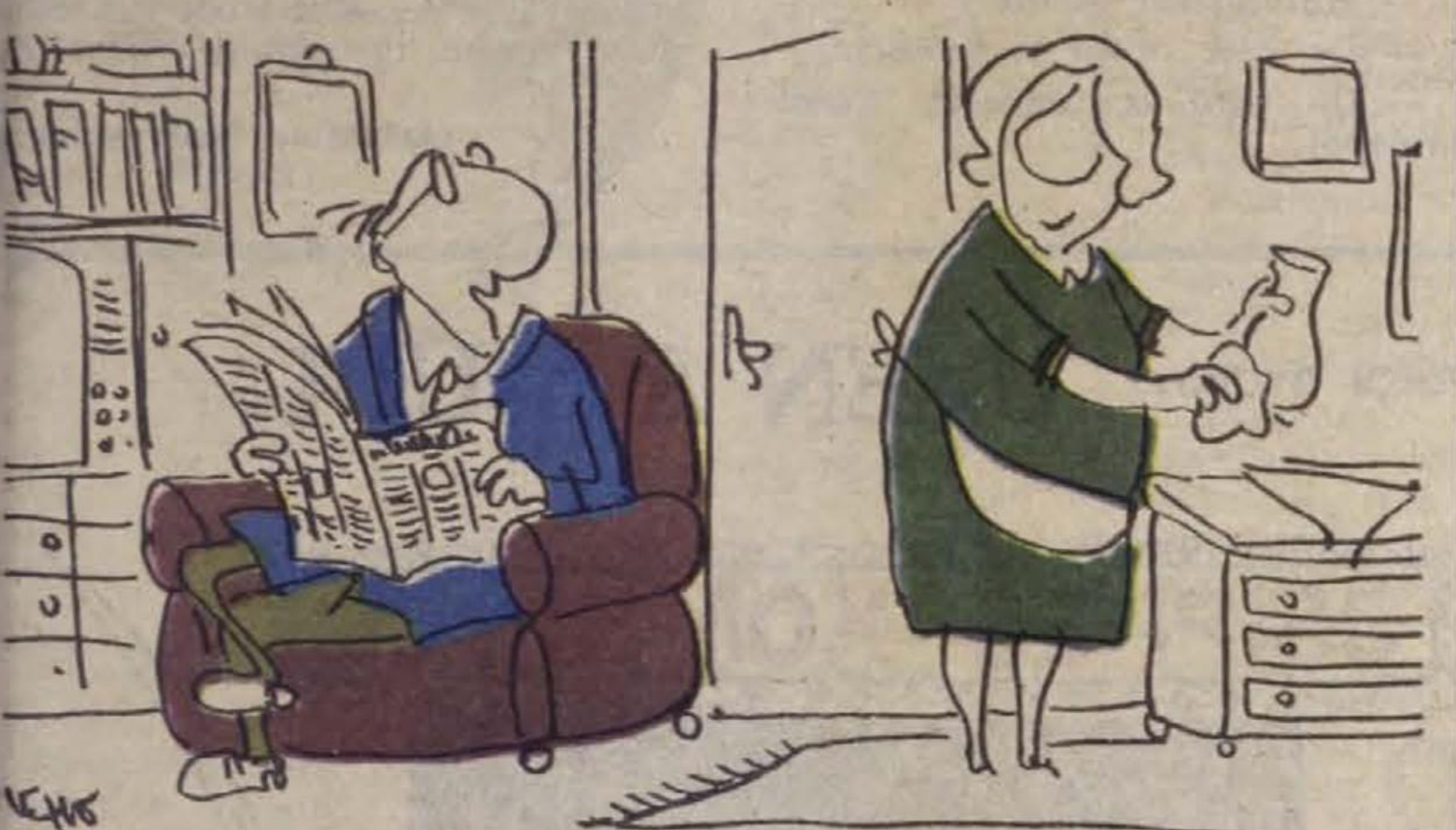

– Utolértük a nyugatot, már hozzánk is disszidálnak!

IFJÚSÁGPOLITIKAI TENNIVALÓK

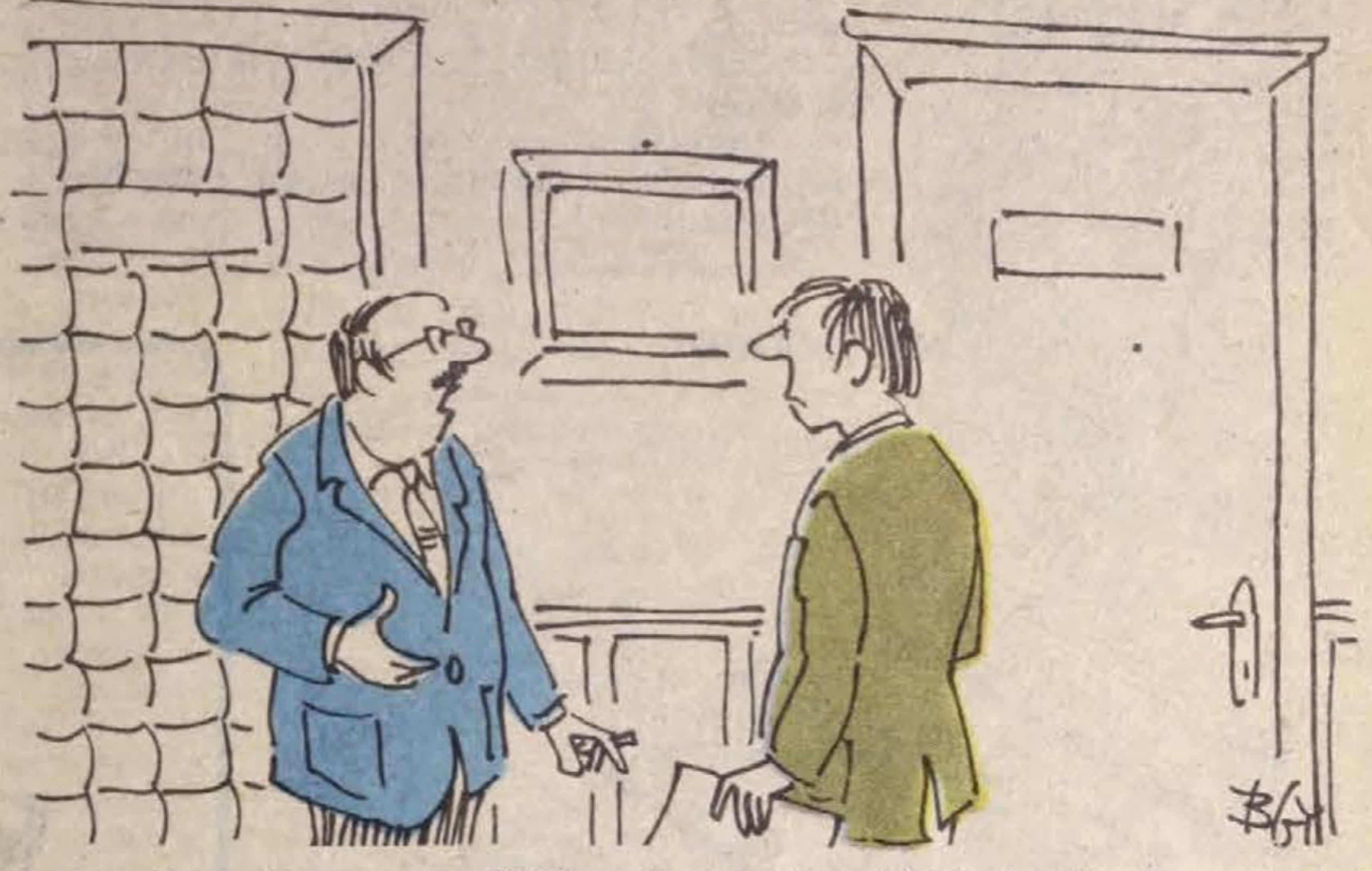

– Nyugodjon meg a KISZ, májusban összehívjuk a pártot egy nagy szülői értekezletre.

AZ ÁPRILISI ÖREGEK

A veteránház 48-as szobájának ajtaján mohó ököllel dörömbölt valaki. Kőbi bácsi kinézett. Egy lángoló tekintetű aggastyán állt a küszöbön, pitykés dolmányban. Tél dere már megüté fejét, állán a havasi kecskék habfehér szakállát viselte.

— Jó napot mindközönségesen — kiáltotta Kőbi bácsi képébe.

— Üdvözlöm — mondta Kőbi bácsi, aki már semmin sem csodálkozott. — Kihez van szerencsém?

— Petőfi Sándor vagyok — sugallta a jövevény illő nyomatékkal.

— Nagyszerű. Tessék, fáradjon be.

Bementek, leültek.

— Hogyan? — mondta a jövevény.— Ön el sem képed?

— De uram — mosolygott Kőbi bácsi inkább fanyarul. — Hetvenöt éve élek ebben az országban.

— Dehiszen rólam mindenki megírta, hogy elestem Segesvárnál.

— No igen — tűnődött el Kőbi bácsi. — Csakhogy a legújabb történelmi kutatások fényében mostmár sok mindent másképpen látunk.

— Érdekes — mondta a jövevény. — Bezzeg, amikor a Múzeum lépcsején világgá kiáltottam a költeményemet, hogy „Talpra magyar..."

— Egy pillanat — szólt közbe Kőbi bácsi. — A Múzeumnak akkor talán még nem is volt lépcseje. Az viszont kétségtelen, hogy a „Talpra magyar"-t nem Petőfi Sándor írta.

— Eb ura fakó! — csapott ólmos botjával Kőbi bácsi asztalára a jövevény. — Tehát kicsoda?

— Kérem, biztos tudomásunk van arról, hogy az említett költemény első sora eredetileg így hangzott: „Rajta magyar, hí a haza..." Aztán Szikra Károly, hírlapíró belenézett a kéziratba és így szólt: „Előbb talpra kell állítani a magyart, barátom. És csak aztán rajta!"

— Lári-fári! — kiáltott a jövevény. — Száz szónak is egy a vége: e hon mindenkoron eltartotta ifjú poétáit.

— Hon eltartotta, hon nem tartotta el — tűnődött Kőbi bácsi, aki hetvenöt éve élt az országban.

— A sajtó szabadságának kritériumát mi már a Tizenkét pontban leszögeztük. Azok voltak csak az idők. Bevittük a kéziratot Landerer és Heckenast nyomdájába és néhány perc elteltével máris röpködtek a frissiben nyomtatott példányok.

Kőbi bácsi halkan kuncogott.

— Ne essünk túlzásokba — mondta. — maguk azt a Tizenkét pontot alighanem már 1846 őszén megírták.

— Hogyhogy? — hökkent meg a jövevény.

— Nézze kérem, ma, száznegyven évvel fejlettebb technika mellett is jó másfél év a nyomdai átfutás.

— Így még senki sem beszélt velem — háborodott fel a jövevény. — Bezzeg, amikor a cseh bajnokot legyőztem a Nyulak szigetén...

— Cöcöcö — mondta Kőbi bácsi. — A cseh bajnokot nem maga győzte le a Nyulak szigetén.

— Hát ki? Talán a Toldi Miklós?

— A Papp Laci.

— És amikor a törököt megvertem Rigómezőnél?!

— Nem uram — mondta Kőbi bácsi. — A törököt nem maga verte meg.

— Hát kicsoda? A Hunyadi János?

— A Kiprich Jóska. Ő is csak oltári mázlival. De térjünk a tárgyra, mivel szolgálhatok?

— A helyzet az, hogy kevés a vágott dohányom...

— Sajnos nem segíthetek. Régóta leszoktam a cigarettáról. Hallja, a mai nyugdíjak mellett...

— Úgy értem szeretném megvágni egy kis dohányra...

— Sajnos — tárta szét a karját Kőbi bácsi. — A mai nyugdíjak mellett...

A jövevény levette a fejéről a dérütötte parókát és földhöz vágta a havasi kecske szakállát.

— Tudja mit, Kőbi bácsi? — kiáltotta. — Ebek harmincadján az a hon, amely már az öreg szélhámosait sem tudja eltartani...

Peterdi Pál

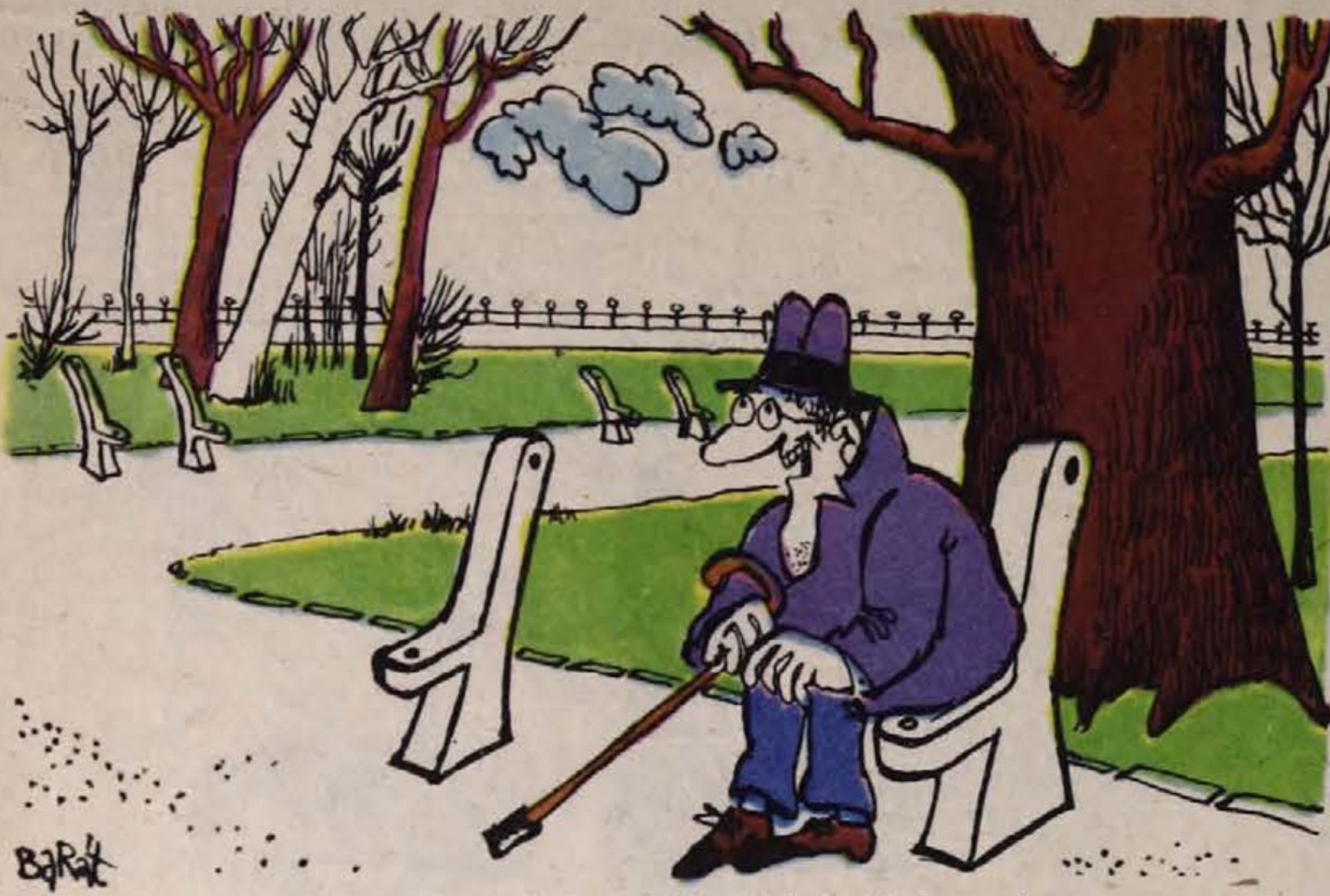

– Istenem, ez már a tavasz! Nem olyan hideg a beton.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy fiú és egy lány megismerkedik; egy óra múlva már útban vannak a fiú lakása felé. Az együtt töltött éjszaka után a fiatalember vallatóra fogja a lányt:

— Légy őszinte! Én voltam az első az életedben?

— Lehetséges — réved el a lány. — Már az első pillanatban olyan ismerősnek látszottál...

SZILÁNKOK

JÓ JEL

— Hogy állsz a szerelem dolgában Karcsival?

— Jól haladunk. Már pofoz engem.

FELVÁGÁS

— Ha közvélemény-kutatás van, kizárólag engem kérdeznek meg.

OK

— Csak azért vagyok részeges, mert olyan kedves, bájos a doktornő az alkoholelvonó rendelésen.

MODERN IDŐK

— Ki ez a férfi az ágyadban?

— Én még azt sem tudom, hogy maga kicsoda!

AUTÓPIACON

— Hogy ez a Skoda?

— Hatvanezer forint.

— De hisz nincs is motorja.

— De nem is fogyaszt üzemanyagot.

HÁLÓSZOBA

— Én a külön hálószoba híve vagyok. És a másik hálószobában se a feleségem aludjon!

KARAKTER

L. arcába vágod a kesztyűd, de a másikat is kéri, mert mire menne fél pár kesztyűvel?

ÖNZÉS

— Ugye, ha beteggé teszlek, ápolsz majd engem?

GŐG

Amióta saját villamosbérlete van, nem ismeri meg a legjobb barátait.

KÜZDELMES ÉLET

— Mire a karrieremhez vezető összes akadályt elhárítottam, elment a kedvem a karriertől.

ÁTKOS NÉPSZERŰSÉG

— Mindent megteszek, hogy népszerű, híres emberből névtelen senki legyek, de semmi eredmény.

Galambos Szilveszter

MAI CSŐLAKÓK

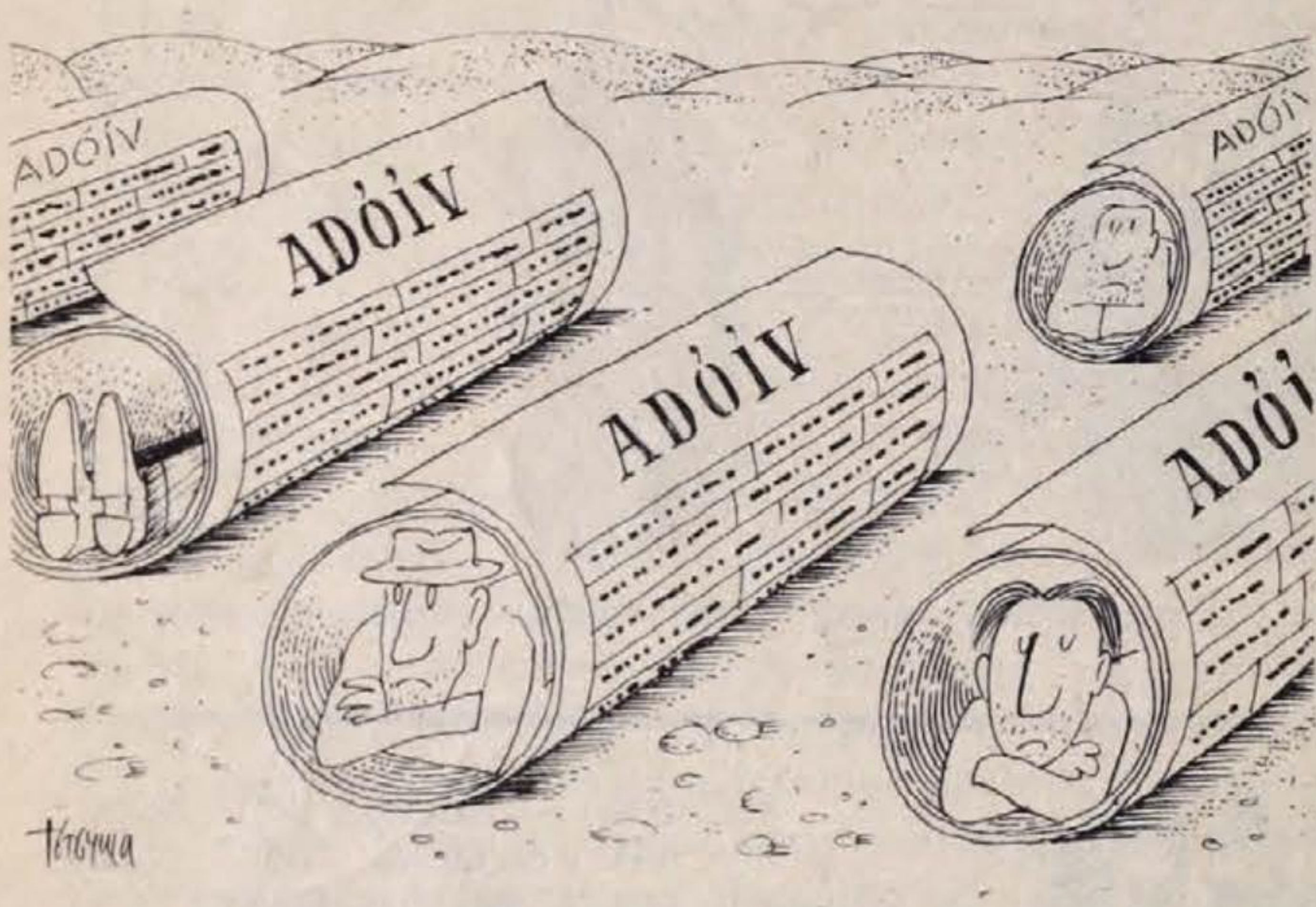

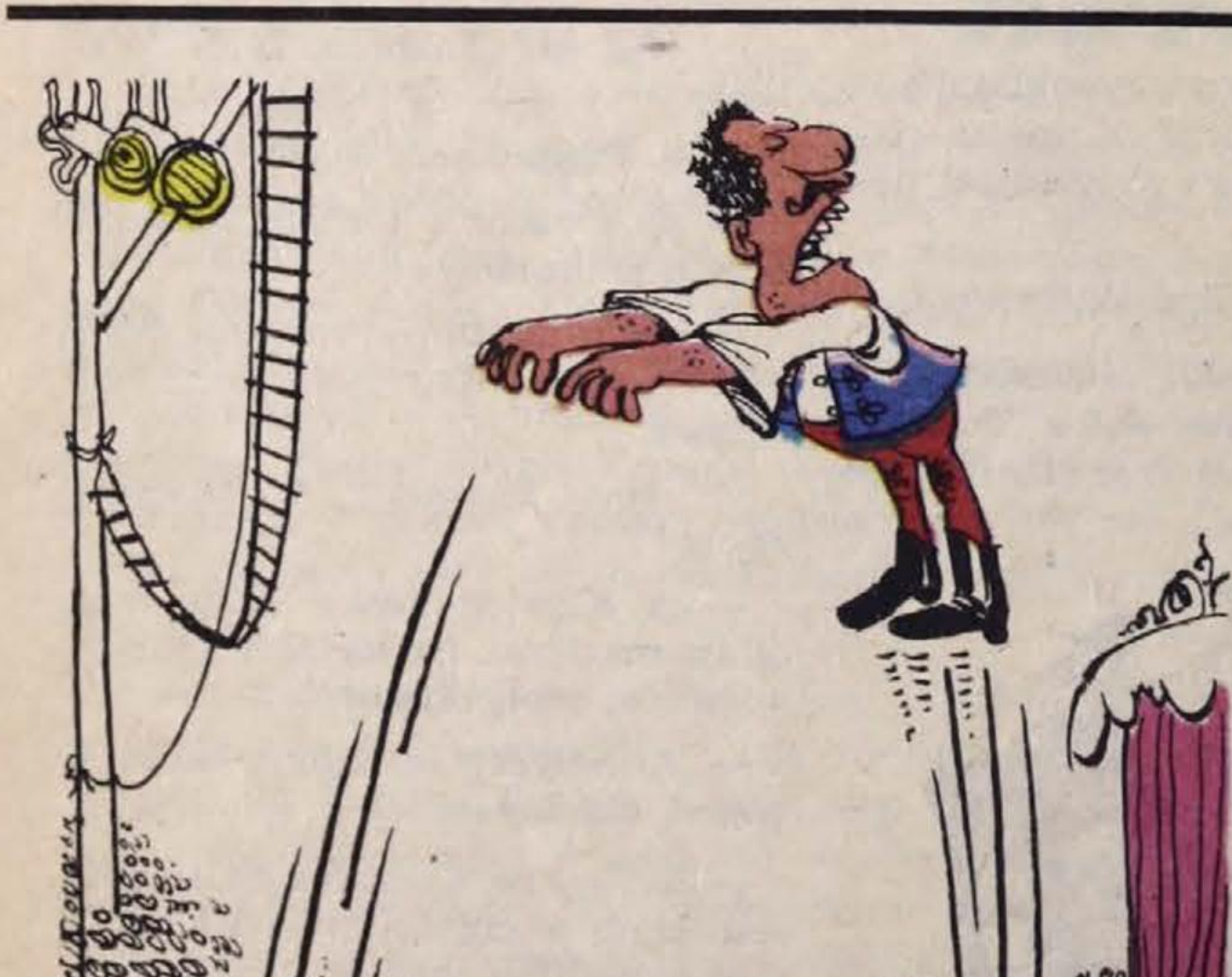

– Csak szigorú létszámcsökkentéssel tudtuk az ugrócsoportot nyereségessé tenni.

FULÖP GYÖRGY:

ÜZEN A MŰLT

CSIPKÉS KOMBINÉ

A kombiné, a kombiné,
a csipkés kombiné...
hordta kisasszony, méla hölgy
és szidta vén spiné.

Hölgyek divatja habselyem
és lenge csipke volt,
nem tartott koptatott cihát
a divatáru-bolt.

Óh, hányszor elpengette már
lelkes szerzői lant,
ahogy a rezge semmiség
lehullott fönt s alant.

Szép kombiné, te illatos,
ki sugalltad a bűnt,
a vetkőztetés öröme
véled a múltba tűnt.

A röpke báj, mint csacska nyúl
a semmibe szaladt,
nem lelsz már csipkés kombinét
a bőrgatyák alatt.

Óh kombiné, ki szexkirály
valál sok éven át,
jer vissza s lendítsd újra fel
a demográfiát!

REFLEKTORFÉNYBEN

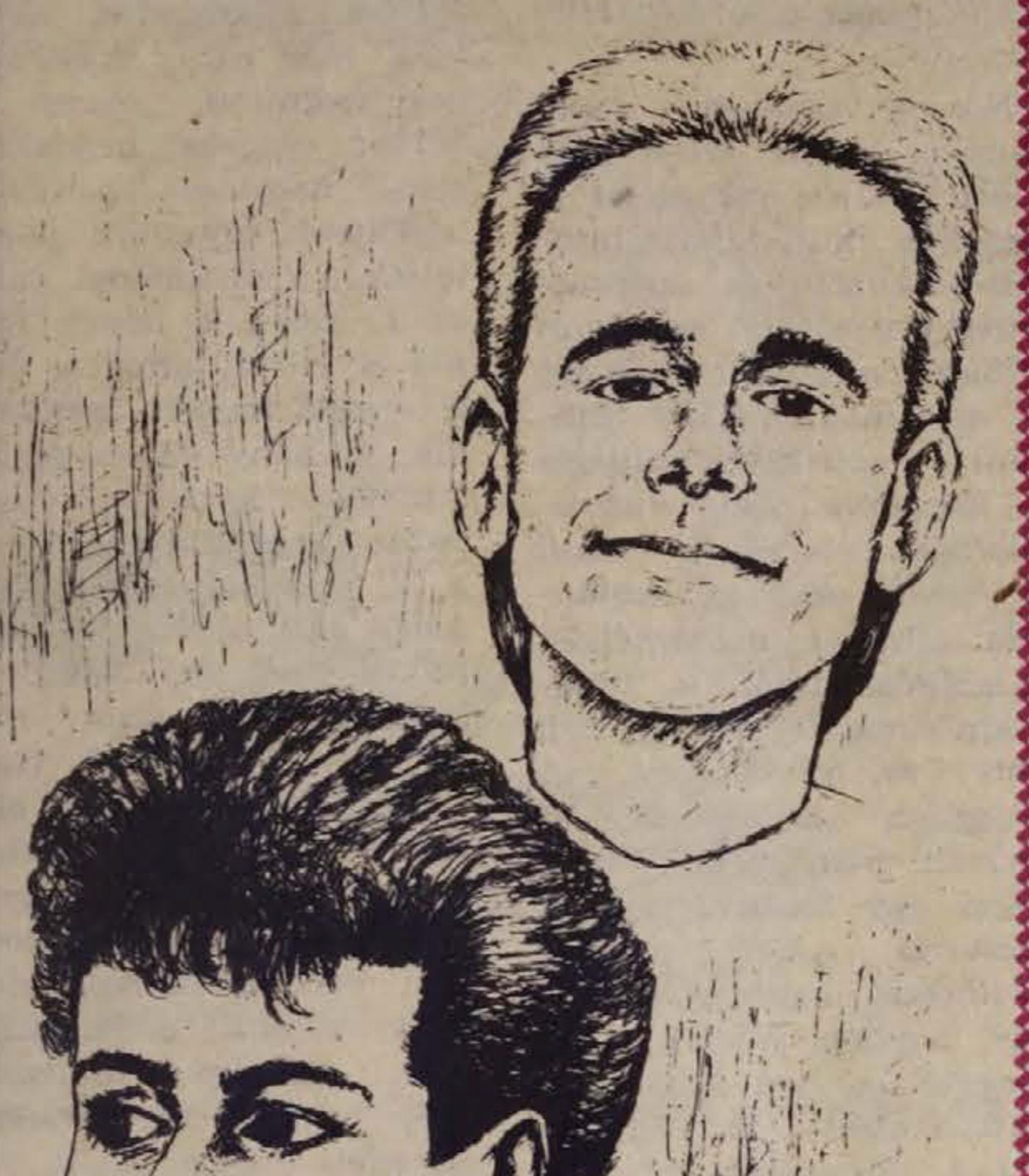

ENGI KLÁRI ÉS TÓTH ATTILA,

Calgary szépségkirálynője és a személye körüli miniszter ezúttal hazai jégen, hazai reflektorok alatt táncolhatta be magát a szurkolók szívébe.

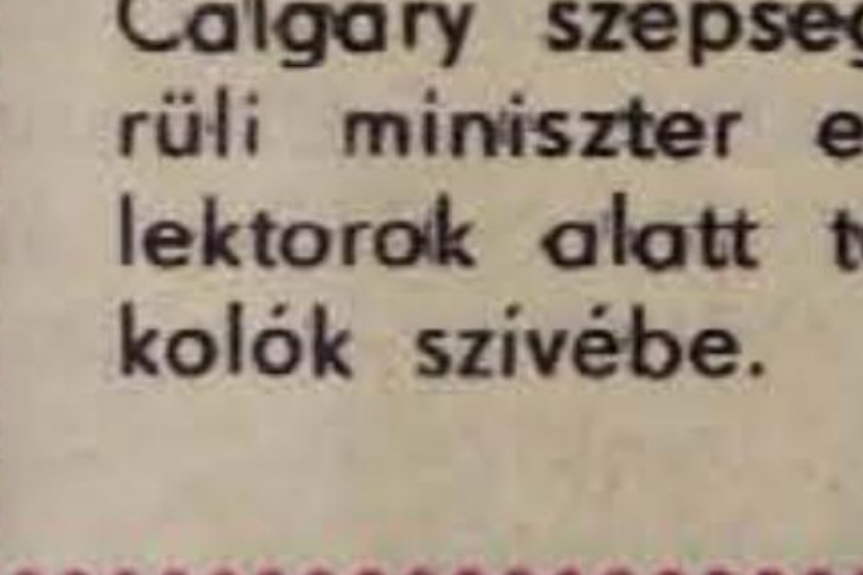
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Hova sietsz, öregem?

— A feleségem vár a vacsorával.

— Akkor még megihatunk valamit. Fél óra már nem számít.

— Milyen fél óra? A tegnapi vacsorával vár ...

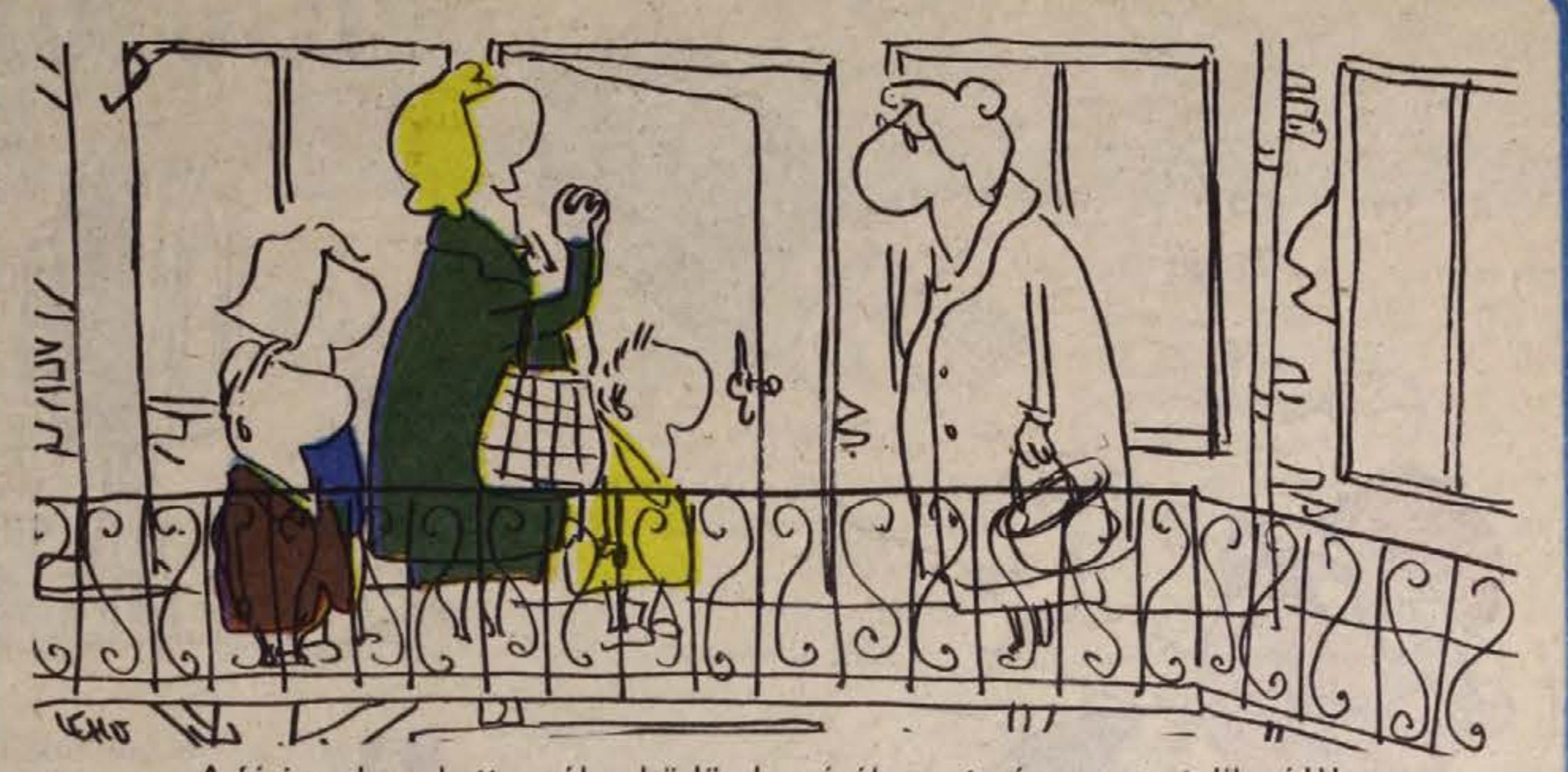

– A férjem leszokott arról a büdös bagóról, mert végre nem telik rá!!!

HARMADIK

Az idén is megállapították. Mint tavaly. És mint tavalyelőtt. Mint emberemlékezet óta minden évben.

Azt, hogy nálunk minden harmadik vásárló kárt szenved, amikor vásárol.

Finomabban: minden harmadik fogyasztót sérelem ér, amikor fogyaszt. Illetve amikor szolgáltatást szolgáltatnak neki.

Magyarul: a harmadik kuncsaftot úgy becsapják, mint az ólajtót. Átverik a mérésnél, befűzik a minőséggel, palira veszik a szavatossággal, a csomagolással, az erdőbe küldik a kasszánál. Nem sejti a szerencsétlen harmadik, hogy már készítik neki a hintát, amint belép a boltba.

A felmérések, az ellenőrzések, a próbavásárlások tapasztalatai teljesen egyértelműek. Nem az első vevő szenved sérelmet. Nem a második vásárlót éri kár. Csak minden harmadik fogyasztóra jár rá a rúd. Látszólag nem is olyan rossz az arány, a többség simán megússza a vásárlást, a szolgáltatást.

Három közül — kettő.

De mi van akkor, ha egy konkrét személy mindig, mindenütt fennakad a kereskedelem rostáján? Lehet-e valaki egész életében minden boltban mindig harmadik?

Vegyük az én példámat. Fogtam hajnalban az üzletajtó rácsát, hogy nyitáskor elsőnek léphessek a boltba. Elsőnek is léptem be. Elsőnek kértem tízért liptóit.

Tizenkettőt számolt a fehérfityulás, bájos fiatalasszony, az eladónő.

— Hogyan lehet ez? — érdeklődtem. — Hiszen magánál én voltam az első!

— Ugyan — legyintett nosztalgiksan —, hol van az már. Maga — harmadik. Tegnap záráskor utoljára egy másodikat szolgáltam ki. Mi vigyázunk a jogfolytonosságra.

Aztán együtt mentünk be a boltba a feleségemmel. Szorosan. Senki nem férkőzhetett közénk. Így csak egyikünknél lehetett volna csalni. Mégis mind a ketten túl lettünk számlázva.

Magyarázatot kértem az üzletvezető-helyettestől. Hogy ez matematikailag hogyan történhetett.

— Nem matematikailag történt — világosított fel. — Hanem létszámhiányból kifolyólag. A távollévők helyett is számoljuk a sorrendet. Két első, két második, két harmadik ...

Legeslegutóbb vittük magunkkal a fiamat is. Zárt, hármas menet. Megbonthatatlan trió. Akkora létszámhiány nem lehet ... De mégis? Mert tripla átverés történt a mérlegen.

— Ez már a művelődési tárca ügye — tájékoztatott az áruház igazgatója —, sem olvasni, sem számolni nem tanítják meg tisztességesen a gyerekeinket a szakközépben. Világos?

Ez volt az a történelmi pillanat, amikor letettem a fegyvert, feladtam a harcot.

Felismertem, hogy magyar sajátosságról van szó.

Az a helyzet, hogy nálunk mindig is voltak, mindig is lesznek a boltokban örök harmadikok.

Mondhatjuk úgy is: „Harmadik a magyar igazság!”

Kürti András

NYERESÉGRÉSZESEDÉS '88

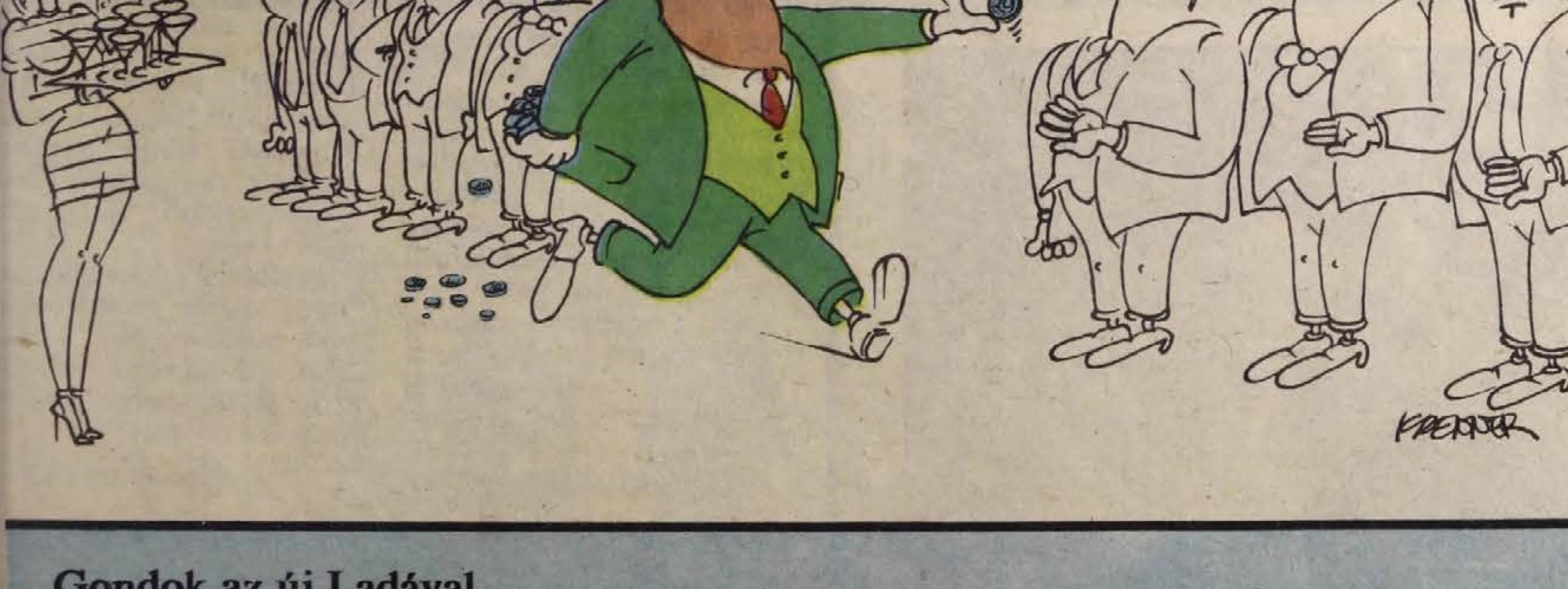

Gondok az új Ladával

A tulaj csak néz, mint Bálám Samara

RÉGI KÁDER

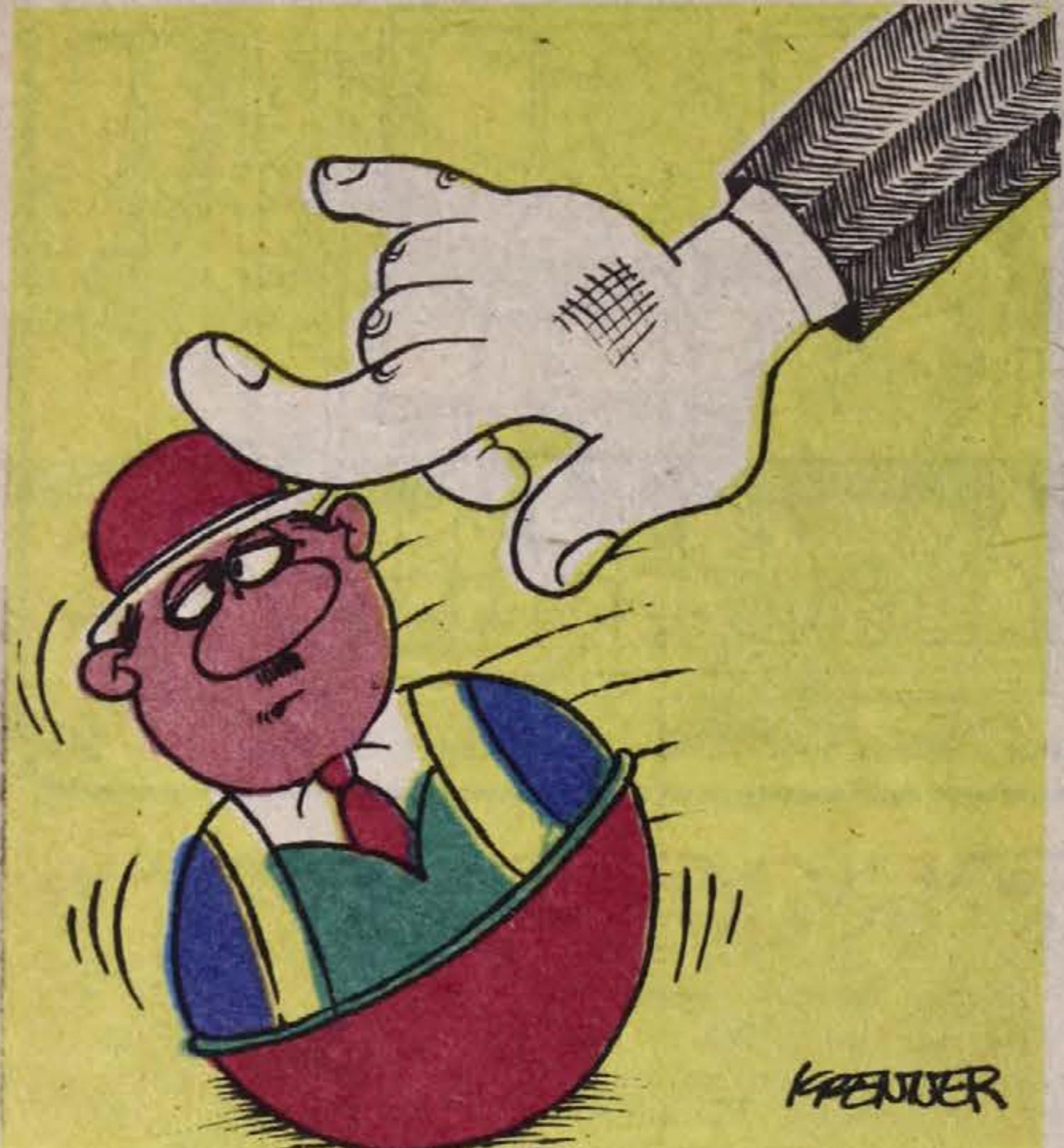

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Milyen igazságtalanok ezek a válóperes bírók — panaszkodik Olga. — Mind a három gyerekemet a férjemnek ítélték, pedig egyik se tőle van!

*

— Legyen szíves válaszoljon, amikor a feleségem azt kérdezi, hogy mit keres az ölemben! — förmed rá a titkárnőjére a főnök.

CSÜTÖRTÖKÖT MONDTAM

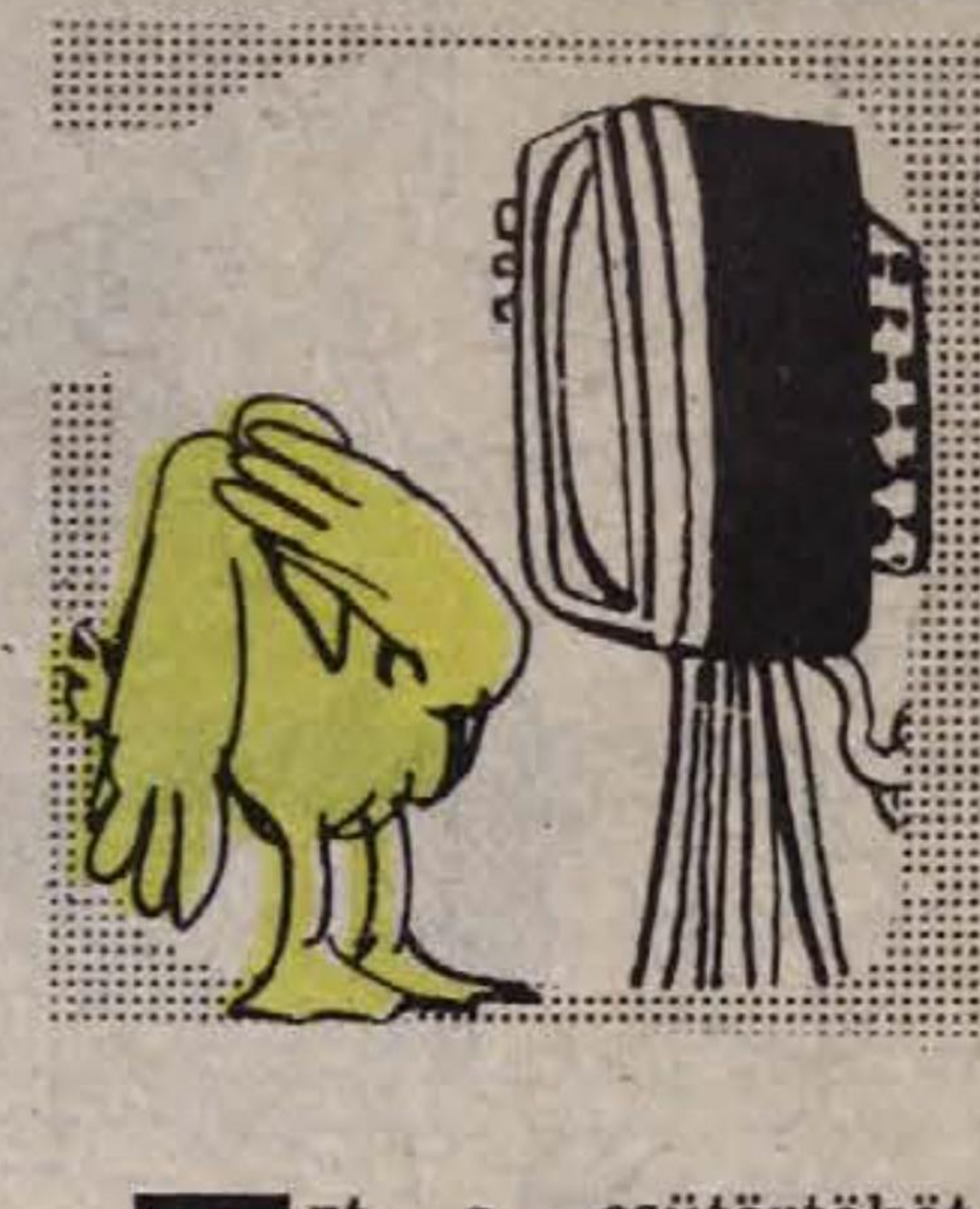

Ezt a csütörtököt már akkor mondtam, amikor megnéztem a hét tévékínálatát, s láttam, hogy csütörtökön több olyan program is lesz, amely jó szórakozással kecsegtet. Például *A láthatatlan nyomozó,* mely a H. G. Wells regénye nyomán készült régi angol film ötletét fölhasználva húz le a régi rókáról egy tucatnyi további bőrt, egyet még rá a láthatatlan hős fejére, hogy amikor szükséges, észlelhető is legyen az eszemadta. Pompás, erről fogok írni, meg *A hivatásos szűz* című hazai tévéprodukcióról, melynek már a címe is érdeklődővé teszi az embert: vajon mennyit lehet manapság szüzességgel összekaparni havonta? Tehát bejelöltem magamnak a csütörtököt.

Nos, a láthatatlan fickó most is jelesül kitett magáért. Halált, sőt életet is megvető kurázsival öltözött-vetkőzött, és szemmel láthatóan ezúttal sem volt látható, miközben a néző — no meg néhány hibbant spiritiszta-statiszta — káprázva nézte a szemlátomást szemének szánt látomást, ahogyan különféle elhunyt nőszemélyek megelevenednek a hologram-sugárzó csillár (!) fény- és bűvkörében. A dologban különösen az tetszett, hogy néhai hangjukat egy hasbeszélő (!!!) utánozta, amely artistaprodukció legföljebb csak egy enyhén hűdött agyú forgatókönyvíró kútfejéből pattanhatott elő. Egyszóval a láthatatlan hős sikerrel üldözte a nagy jövedelemért jól láthatóan még gyilkolni is kész gonoszokat, s én azon merengtem el bánatosan, hogy bezzeg mifelénk pont fordítva áll a dolog: itt nagyon is jól látható adóellenőrök üldözik a láthatatlan jövedelmeket, ők viszont sikertelenül. Megejtő volt még a nyomozó házaspár telekinetikus mutatványa, ahogy különféle tárgyakat a „megérintésük nélkül" fölemelnek. Ez úton hívom föl rájuk pénzügyi hatóságaink figyelmét: próbálják szerződtetni őket, mondjuk, a hazai nyugdíjak hasonlóan trükkös fölememelésére; számos idősebb tévé-immár-előnem-fizetőnek jelentene ez a szó szoros értelmében fölemelő érzést.

Nem olyat, mint aminő *A hivatásos szűz* című lázálom megtekintése nyomán ébredt, míg maga a néző szunnyadt. Jó, az még hagyján, hogy *Juhász István* tévédarabjában sem hivatásos, sem egyéb szűz nincs (utóvégre Ionescónál sincs kopasz énekesnő a hasoncímű színdarabban), s hogy helyette épp ellenkezőleg, egy amatőr lotyó játssza a főszerepet, olyan, aki még a láthatatlan nyomozónál is odaadóbban öltözik-vetkőzik, annyira magába van szegény roskadva (a férfiak is belé!) az özvegyi gyásztól. De az már némileg meghökkentett, amikor egyik kedvese egy *sonkástekercstől* részegedik le a szemünk előtt. Igaz, már ez is eseménynek számított, hiszen a hetven perces produkció első negyven percében legföljebb olyasmik jelentették a cselekményt, mint az *1.* kell-e a nőnek fognia a létrát, amíg a férfi ennek tetején tartózkodik, *2.* hány darab papírszalvéta készíthető egy darab papírszalvétából, és *3.* a majonézes üveg kupakja beragadt. (A szemünk meg le.) Sokat és hálásan gondoltam még másnap is *Prekop Gabriella* dramaturgra, akinek köszönhetően aznap este nem kellett altatót bevennem. Már félálomban voltam, amikor elindult valami cselekményféle, szerelmi többszöggel, mintha a szerzőnek hirtelen eszébe jutott volna, hogy mostantól fogva bohózatot ír. Sajna, emez szórakoztatni nem szórakoztatott, ezzel szemben mondanivalója sem volt, hacsak azt nem tekintjük mondanivalónak, hogy hiába, a színésznők már csak ilyenek (mármint csapodárok). Ami pont annyira igaz, mint hogy a matematikusok mind szórakozottak. (Láthatatlan nyomozóékat Televíziónk is szerződtethetné, a színvonal telekinézis útján való megemelése és a telekínzás megszüntetése végett.)

Végül is, e „műalkotás" megtekintése után, két kérdést tettem föl magamnak: *1.* Miért kongvisszhangzik mostanában minden szó és lépés a tévédarabok enteriőrjeiben, pontosabban, miért nem gondoskodik a láthatatlan hangmérnök a stúdiók visszhangtalanításáról? *2.* Az efféle, társadalmon kívül, problémátlanul légüres mű-közegben játszódó, színvonaltalan szerkesztmény miképp hasíthat ki akár csak egyetlen fillért is a Tévé szűkös pénzügyi keretéből? Hiszen hozzá képest a telekinézissel megspékelt hasbeszélős hologram tébolyult rejtélye is Oscar-díjas film.

Férfiasan megvallom, hogy egyik kérdésemre sem találtam meg a választ. Csütörtököt mondtam. Miért, éppen nekem ne volna szabad?

Timár György

FOTÓSAROK

HÚSVÉTI NÉPSZOKÁSOK

„Zöld erdőben jártam, / kék ibolyát láttam, / El akart hervadni. / Szabad-e locsolni?"

Természetesen szabad. Húsvétkor ugyanis régi magyar szokás szerint feloldják a locsolási tilalmat. A legények pezsgős üveggel a kezükben a lányos házakhoz lopakodnak, s amelyikük dugója nagyobbat durran, az locsolhat.

Nem mindegy persze, milyen pezsgővel locsoljuk szívünk hölgyét. Sokan a szovjet pezsgőre esküsznek, mások szerint magyar embernek magyar pezsgő jár, de vannak, akik a franciát szeretik. Ami a három pezsgőben közös: mindegyik foltot hagy a ruhán.

Mindig akadnak persze olyan elvetemült egyének, akik az össznépi locsolkodást torkuk öblögetésére használják fel. Ők többnyire meg is elégszenek néhány féldeci, kisfröccs, vagy hosszúlépés elfogyasztásával. de a bonyolult locsolási versike elszavalásával már nem is próbálkoznak.

efespé

(MTI Fotó — Kisbenedek Áttila)

Kisvállalkozók tavaszi dala

Csuknikék

Elmaradt a moszkvai Narkó-koncert

Csak kábítottak bennünket?

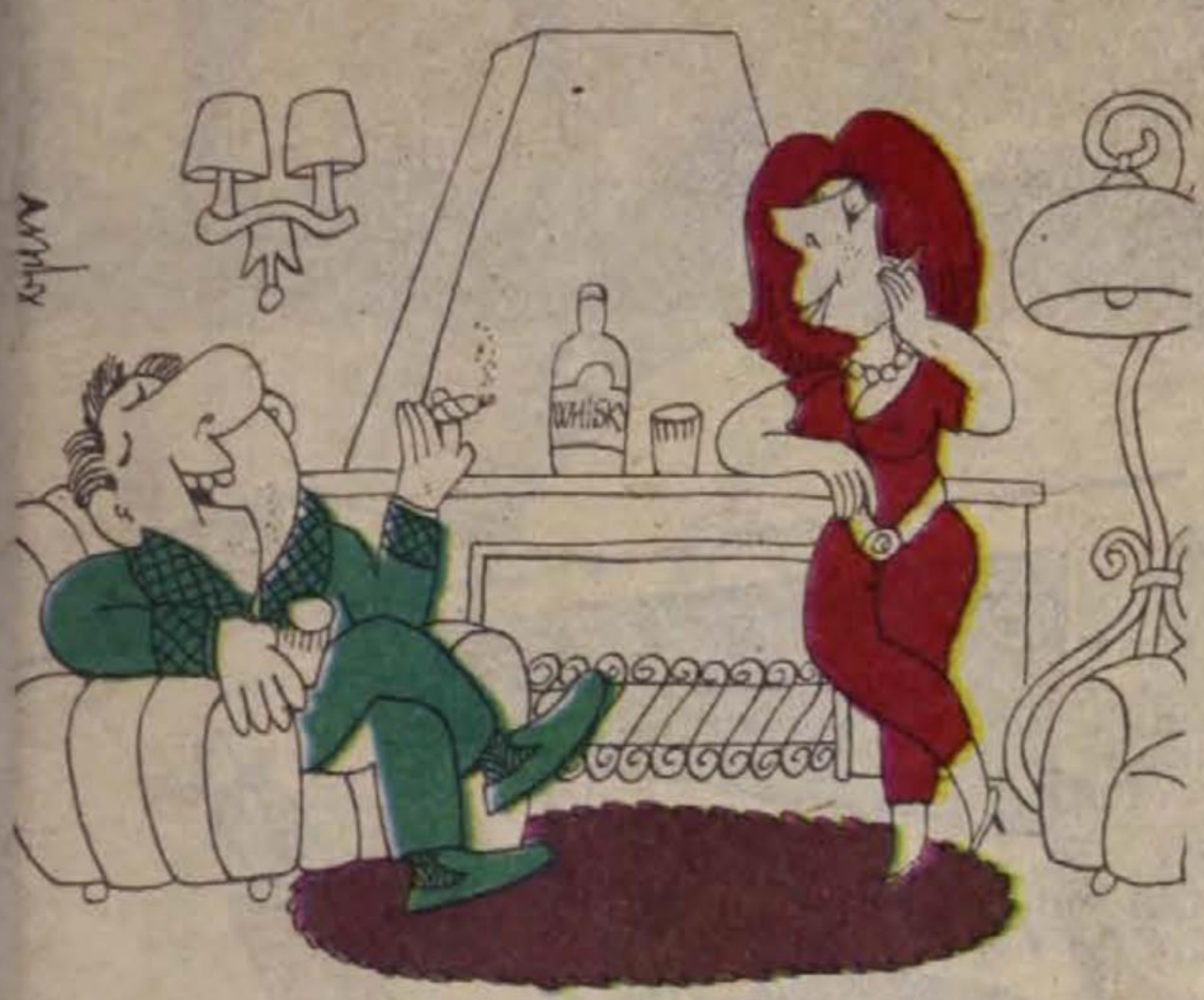

– Ha a szocializmusban milliomos tudtam lenni, anyuám, képzelheted, hogy mire vittem volna a kapitalizmusban!...

PEDAGOGIA

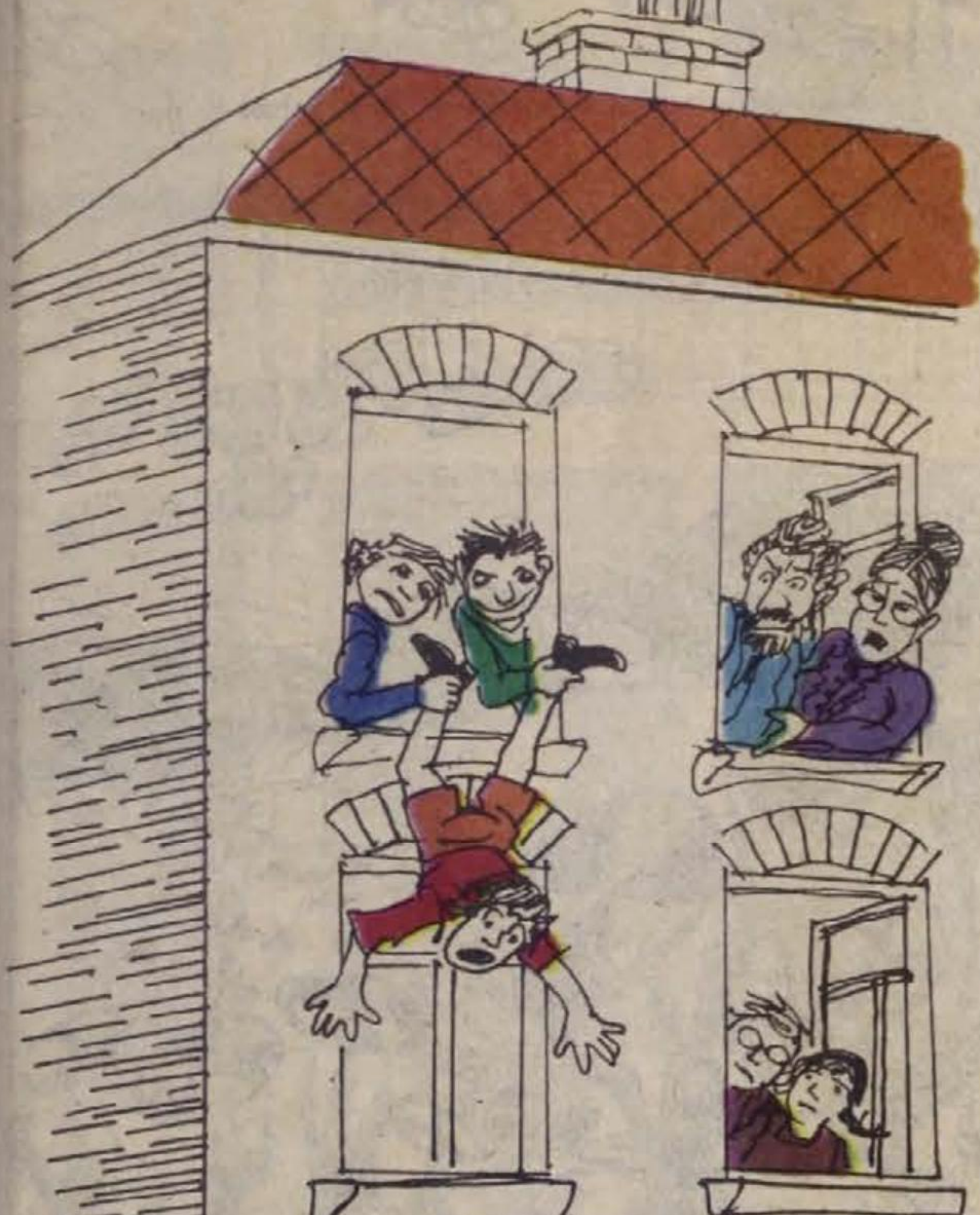

– Hadd tombolják ki magukat a szünetben!

UDO UGRIK

Elnézem a kapitalista Klinikában ezt az Udo Brinkmannt, aki hol szívdöglesztő, hol tenyérbemászó, jóképű fiú, ez kétségtelen és szemmel láthatóan nőtlen. E körülmény, csöppet sem mellékes, a közvetlen környezetében lévő hölgyek számára legalábbis fölöttébb fontos, s akkor még nem beszéltem a tévénéző hölgyekről, ne tessék mosolyogni, kérem, az ilyenfajta távepekedést igenis komolyan kell venni.

Nos, megvallom, irigylem ezt az Udo Brinkmannt, irigylem a fizimiskájáért, a magasságáért, felhőtlen családi állapotáért. Leginkább azonban azért a mozdulatsorért irigylem ezt az Udo Brinkmannt, amellyel beugrik az autójába. Nem túl távolról nekifut, ég veled, gravitáció, könnyedén elrugaszkodik a földtől, és vagy közvetlenül az ülésen terem, vagy a motorház tetején dobbant még egyet, s onnan perdül a volán mellé. Mindeközben egyszer egy teniszütőt tart a kezében (ilyenkor sportosan öltözik), máskor meg (jól szabott öltönyben) egy rózsaszálat, mely szebben beszél, mint a legszerelmesebb levél.

El is határoztam, hogy megpróbálom majd őt utánozni. Ebbéli tervemet könnyelműen közöltem szeretteimmel, megvan ez a rossz szokásom. Nos, ők, noha egymásnak nem mindannyian szerettei, kivételes egyetértésben kíséreltek meg lebeszélni erről.

Egyikük azt mondta, ne hasonlítsam én magam ehhez az Udo Brinkmannhoz, ő ugye könnyen ugrál, hisz a papa egy elegáns, televízióképes klinika igazgatója, nézzem csak meg azt a miliőt, amelyben ez az orvos szülő orvos gyermeke lakik, az erdőszéli kis kúriát, és reggeliztem-e én egyszer is egy ilyen pompás teraszon, a fejem fölött napernyővel. Nem, mondom, az én fejem fölött csak OTP-Damoklész kardja lebeg, s félő, hogy alázuhan, ha netán az esedékes törlesztő-részlet befizetését elmulasztom. Na látod, mondja az én közeli jóakaróm, jobb, ha maradsz a fenekeden.

Egy másik szurkolóm technikai alapokon támadja tervemet. Milyen kocsid van, kérdi, mintha nem tudná, milyen kocsim van. Szóval végiggondoltad már, mi történik, ha csak úgy hipp-hopp fölpattansz a Trabantod motorházának tetejére? És nem azért, mert ő mérnökember, de biztosan én is hallottam már az egyes anyagok törési szilárdságáról, vegyük ugye a súlyomat, számítsuk át newtonba, továbbá mérsékelten vízálló cipőim talpának felületét négyzetmilliméterben, az egyiket osszuk el a másikkal, és mondjam meg őszintén, nem tudom jobb módját elképzelni az autóbontásnak?

Egy, a női nemhez tartozó pártfogóm ezzel szemben értem aggódik, nincs már olyan állapotban a karosszériád, hogy csak úgy ide-oda pattogj, és a te kocsid mindezidáig a zárt típusok közé tartozott, hiányzik neked egy lábtörés, kérdi. És nehogy már azt higgyem, hogy halálugrásom után a feketeerdei klinikán ápolnak majd, az ide túlságosan messzi esik, különben is, ott minden mással foglalkoznak, s csak legkevésbé a gyógyítással, itt van ez az Udo Brinkmann is meg a papa meg Christa nővér, hogy csak a legeslegeket említse...

Így aztán, az ellenérvek súlya alatt, egyelőre letettem arról, hogy a repülő sebészorvos-playboyt utánozzam, való igaz, van nekem elég bajom anélkül is, amúgy pedig legyen egyéniség az ember, nemde?

Münz András

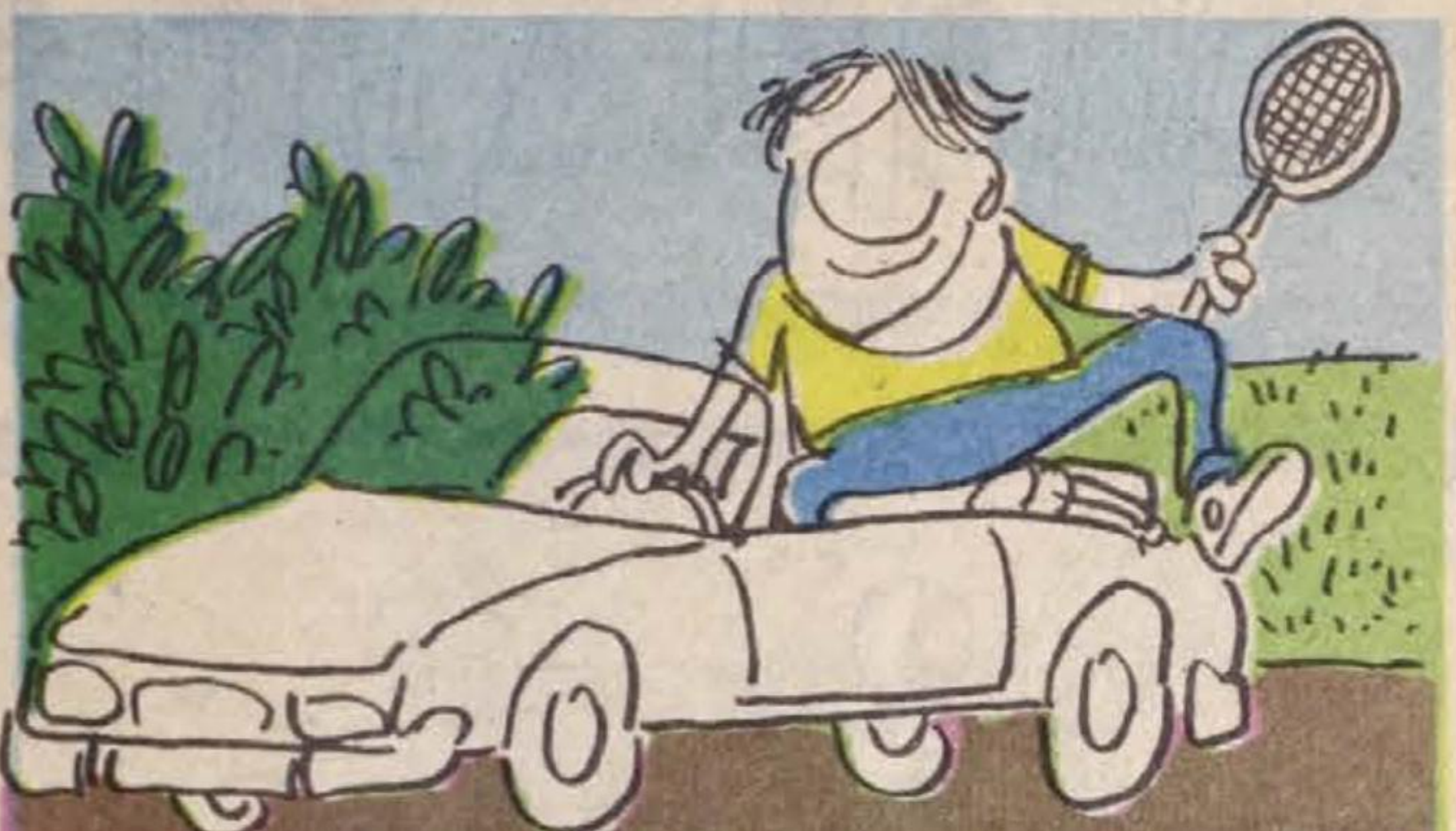

LESZ MAGYAR TÖZSDE

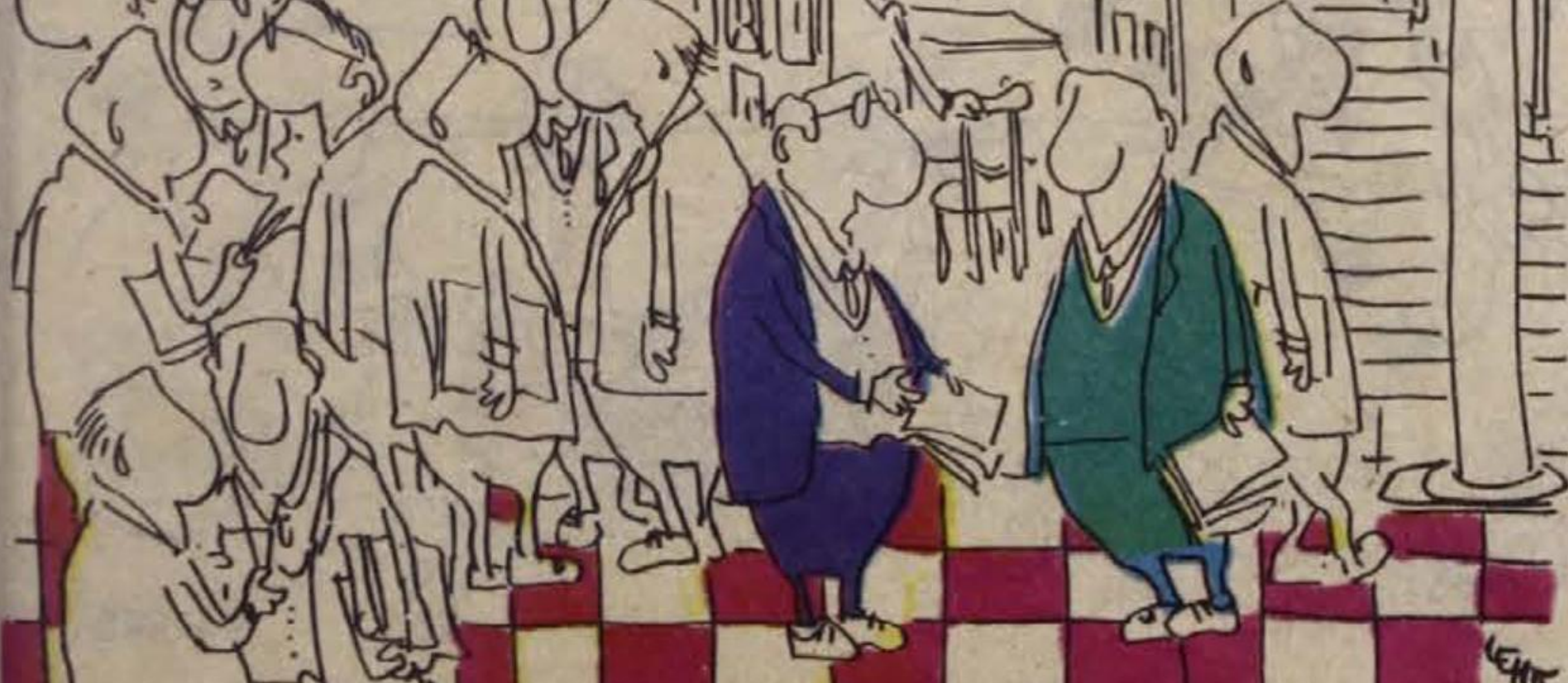

– Hogy lehet igy üzletelni, ha majd az egész ország egy héttel előre tudja, hogy bessz lesz?!

EGY NYELVEN BESZÉLÜNK

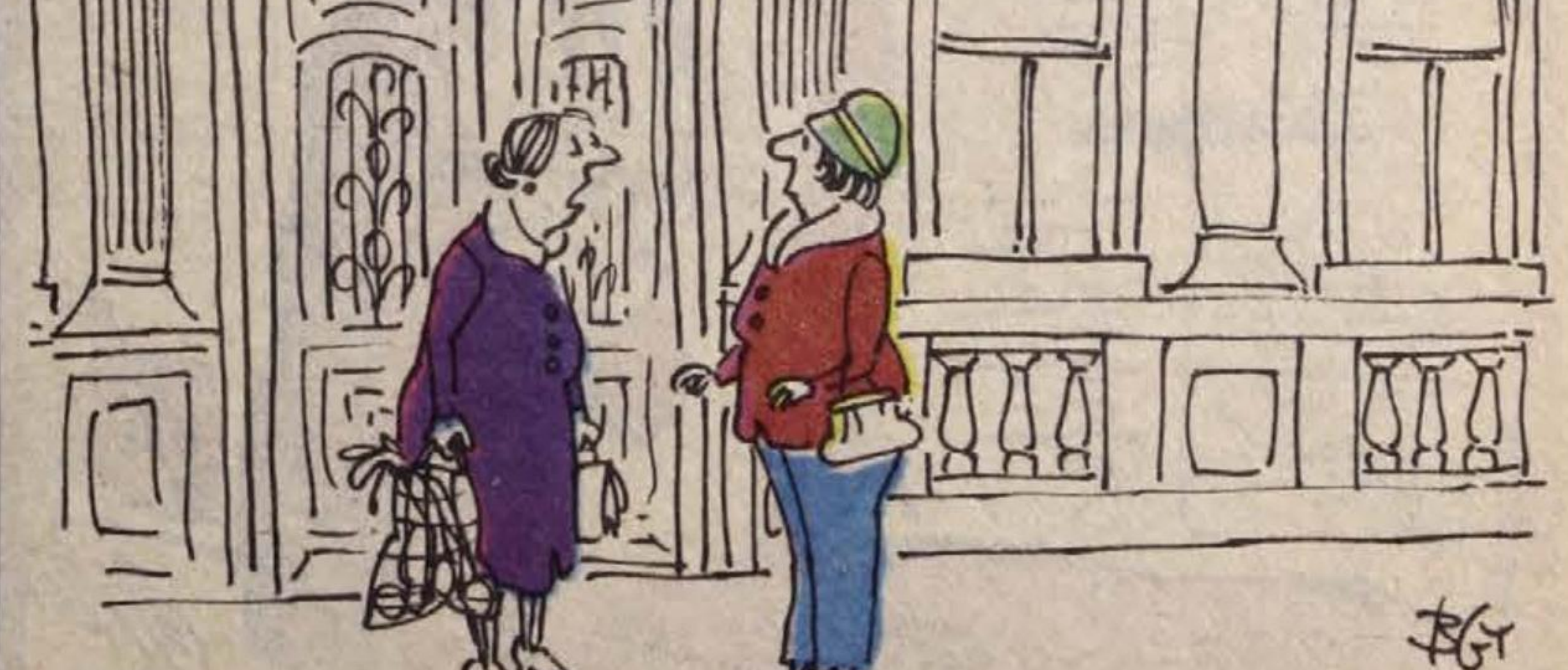

– A mi családunk felismerte a gazdaságban és a társadalomban lejátszódó kedvezőtlen folyamatokat, mégis töretlenül folytatja a nehezebb viszonyok között is a szocialista építőmunkát.

KÉSŐ BÁNAT

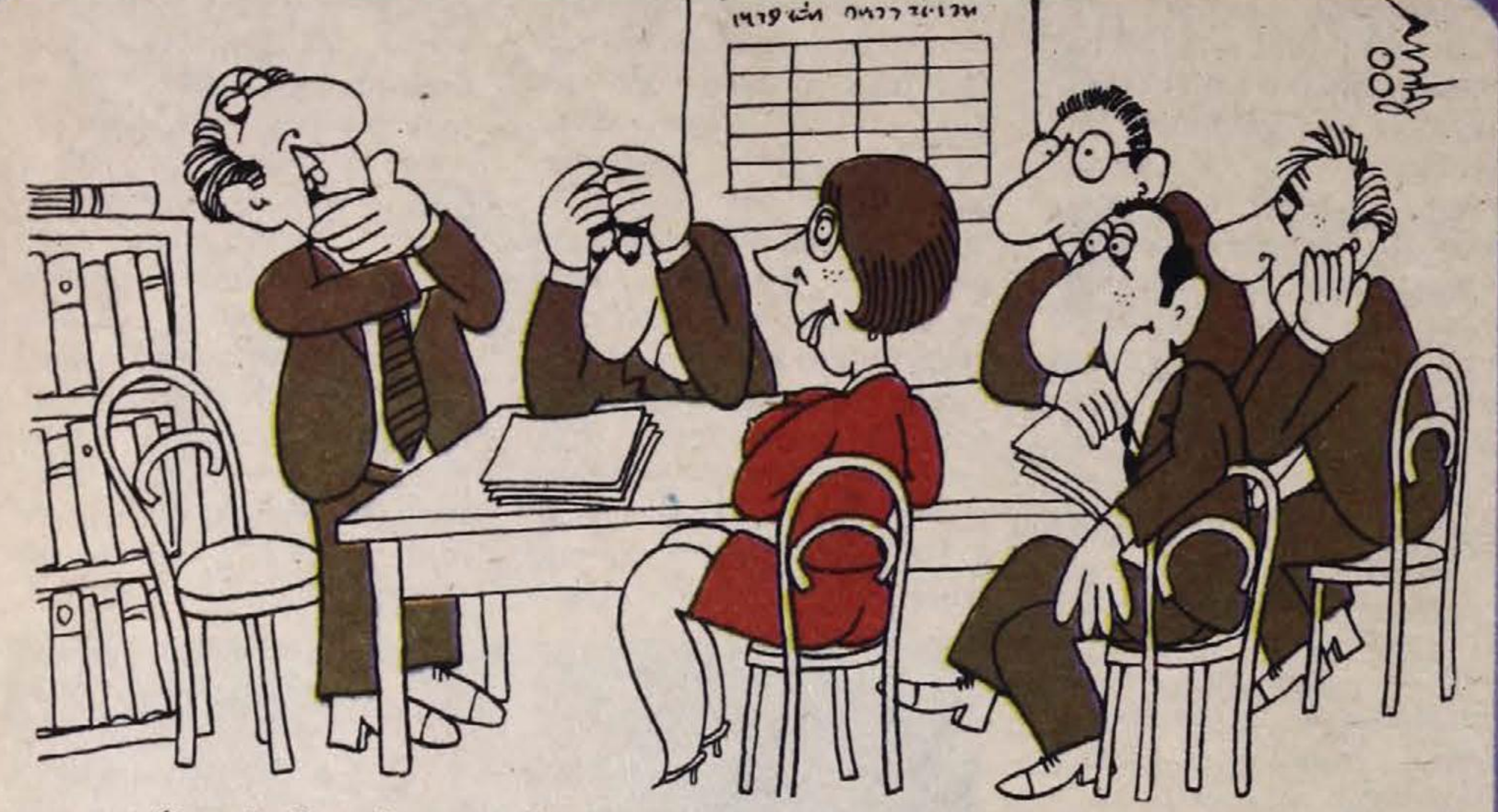

– Úgy rémlik nekem, elvtársak, hogy Lenin annak idején írt egy könyvet „Mi a teendő?" címmel…

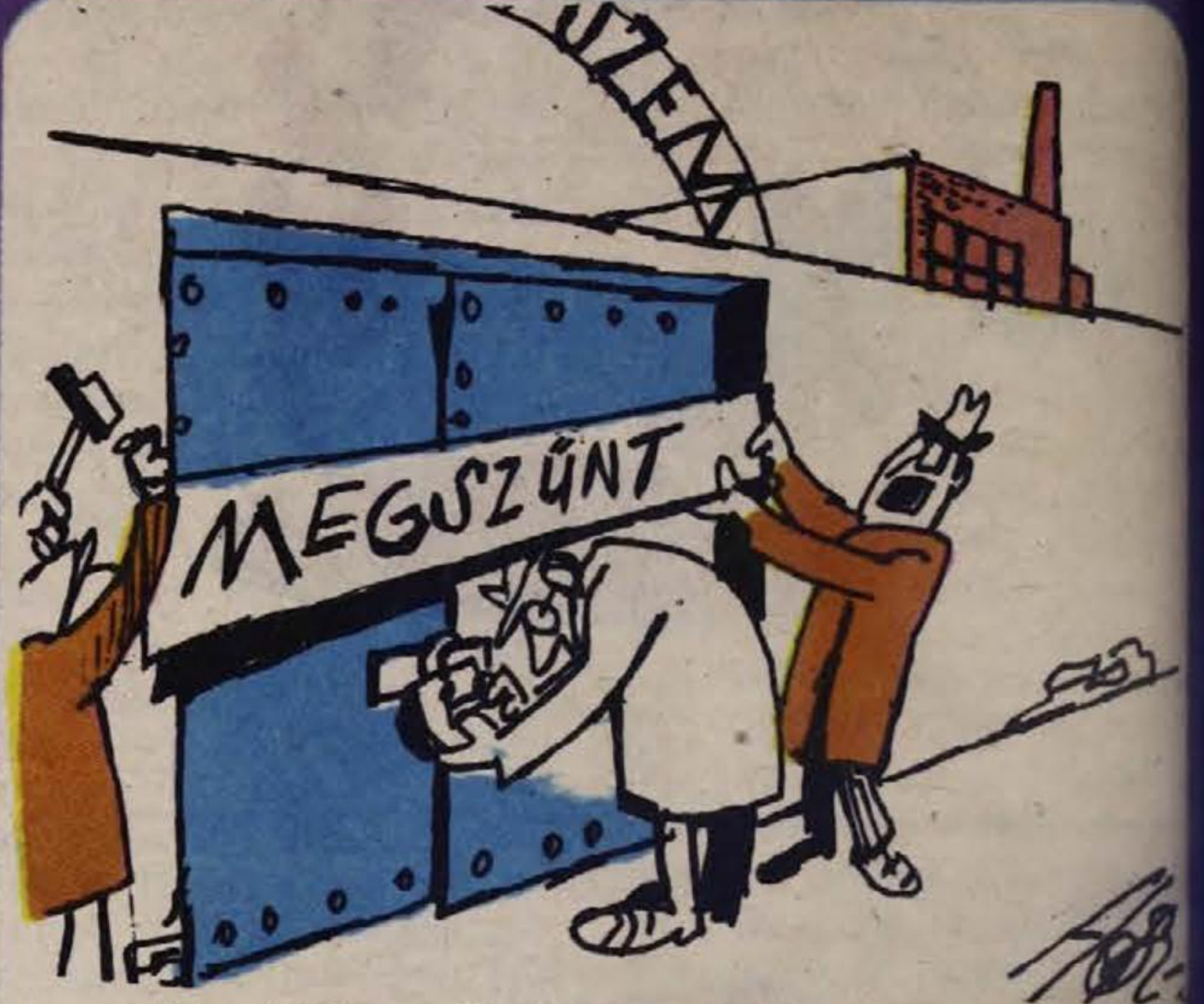

– Képzeld, hogy állnánk, ha nem lettek volna sztahanovistáink!

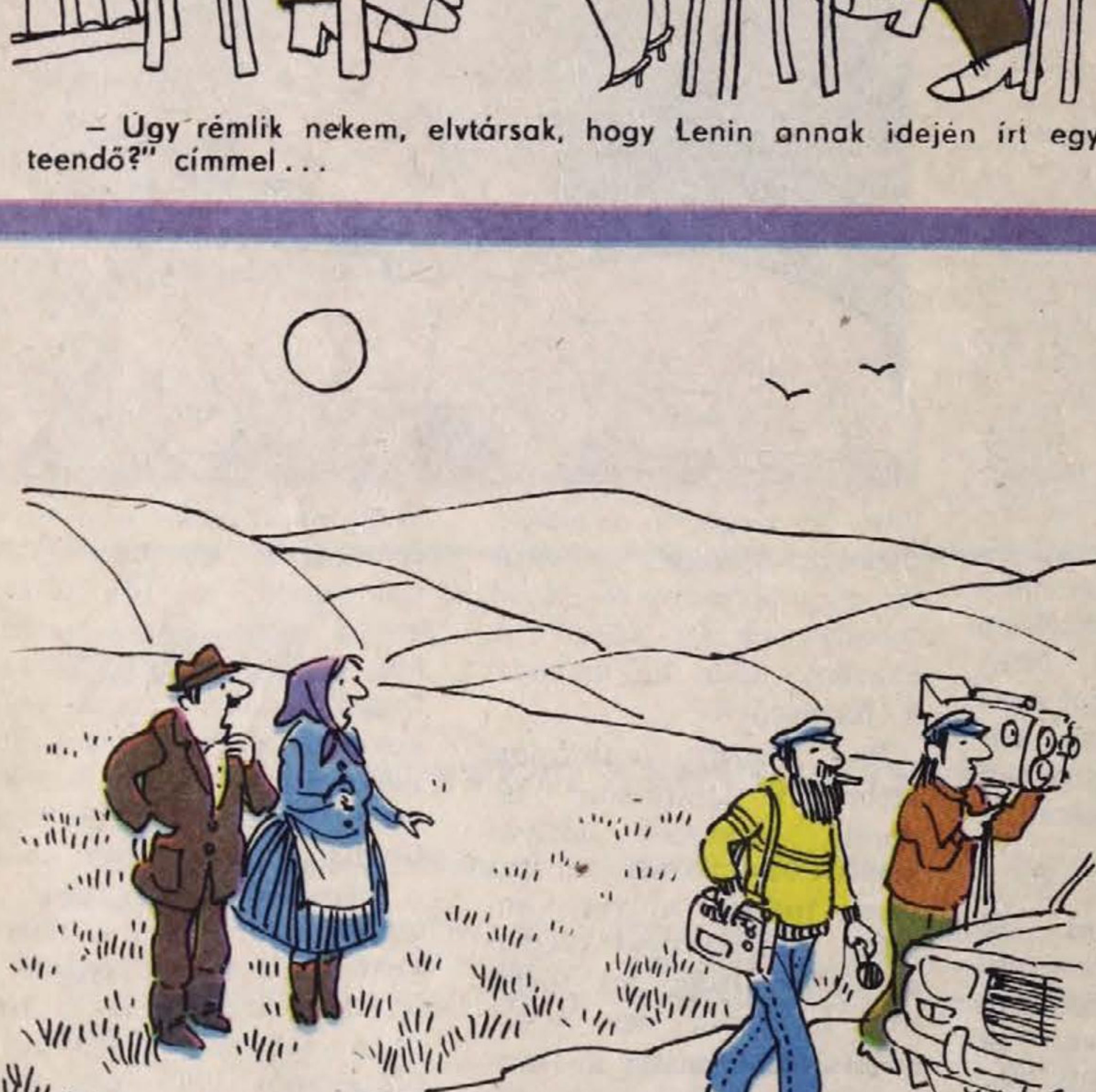

– Jajgatni kellett volna, nem pedig dicsérni az időjárást…

RADIOAKTÍV HULLADÉKTEMETŐ

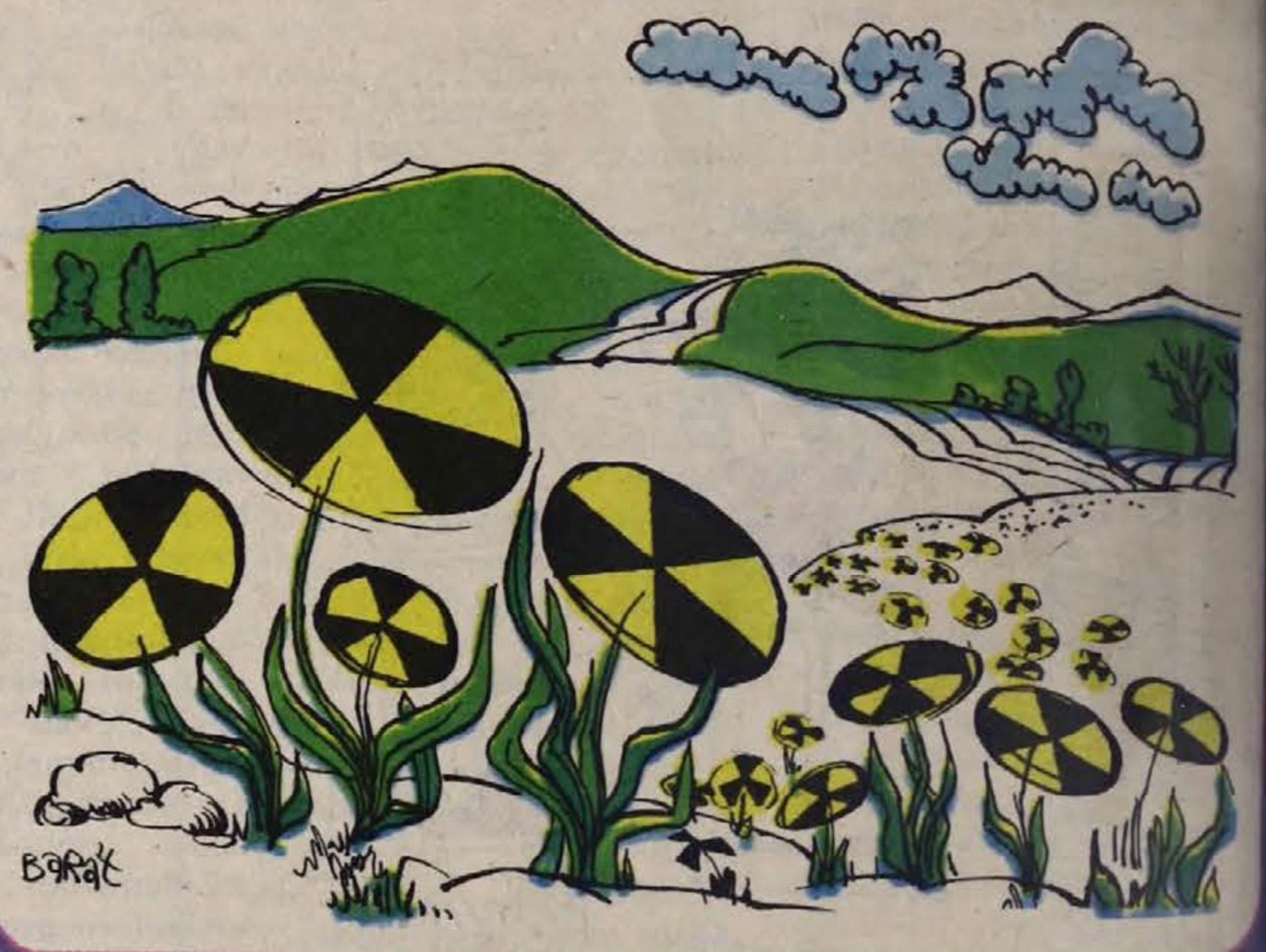

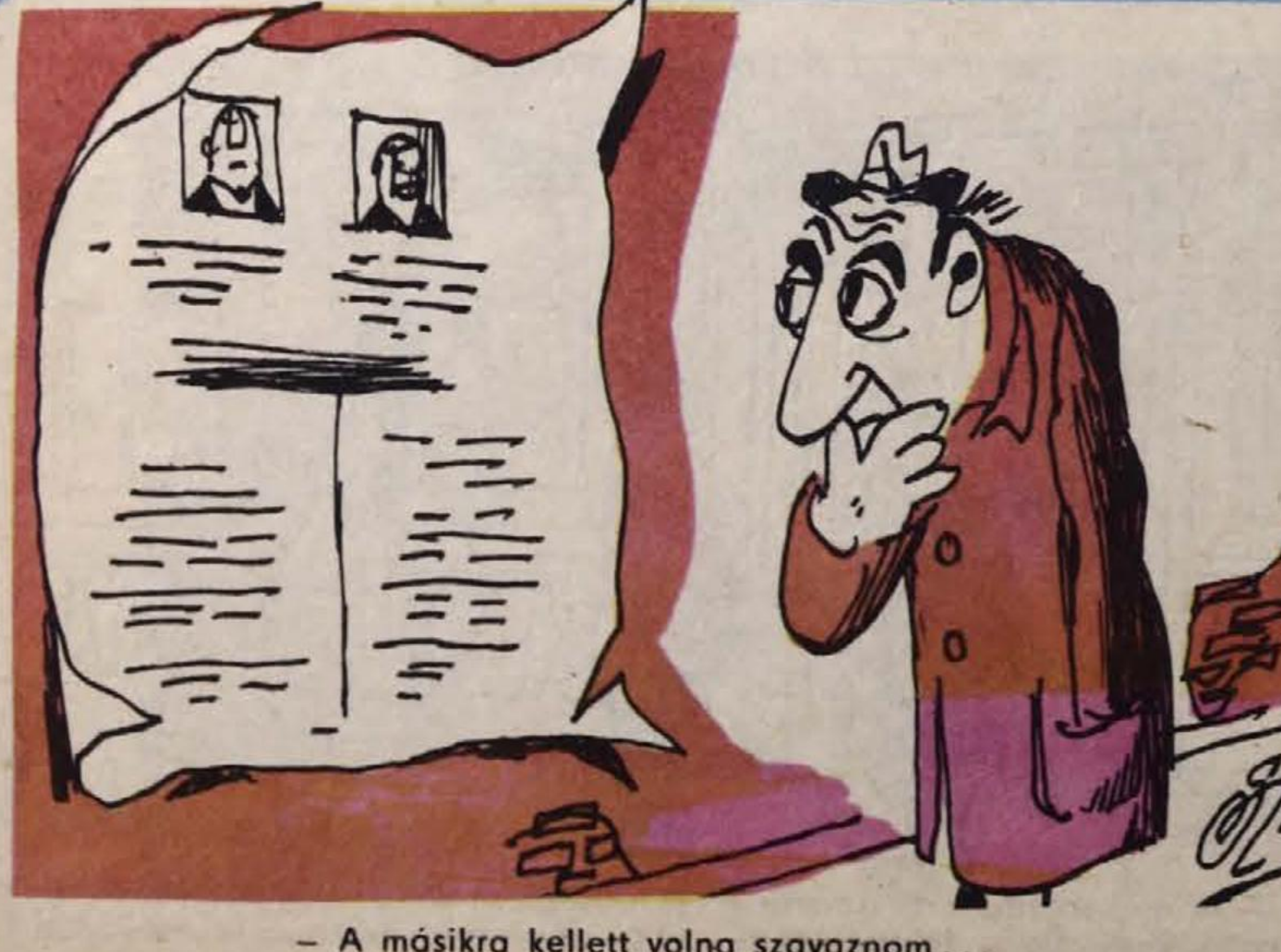

– A másikra kellett volna szavaznom…

FRADI-SZIV

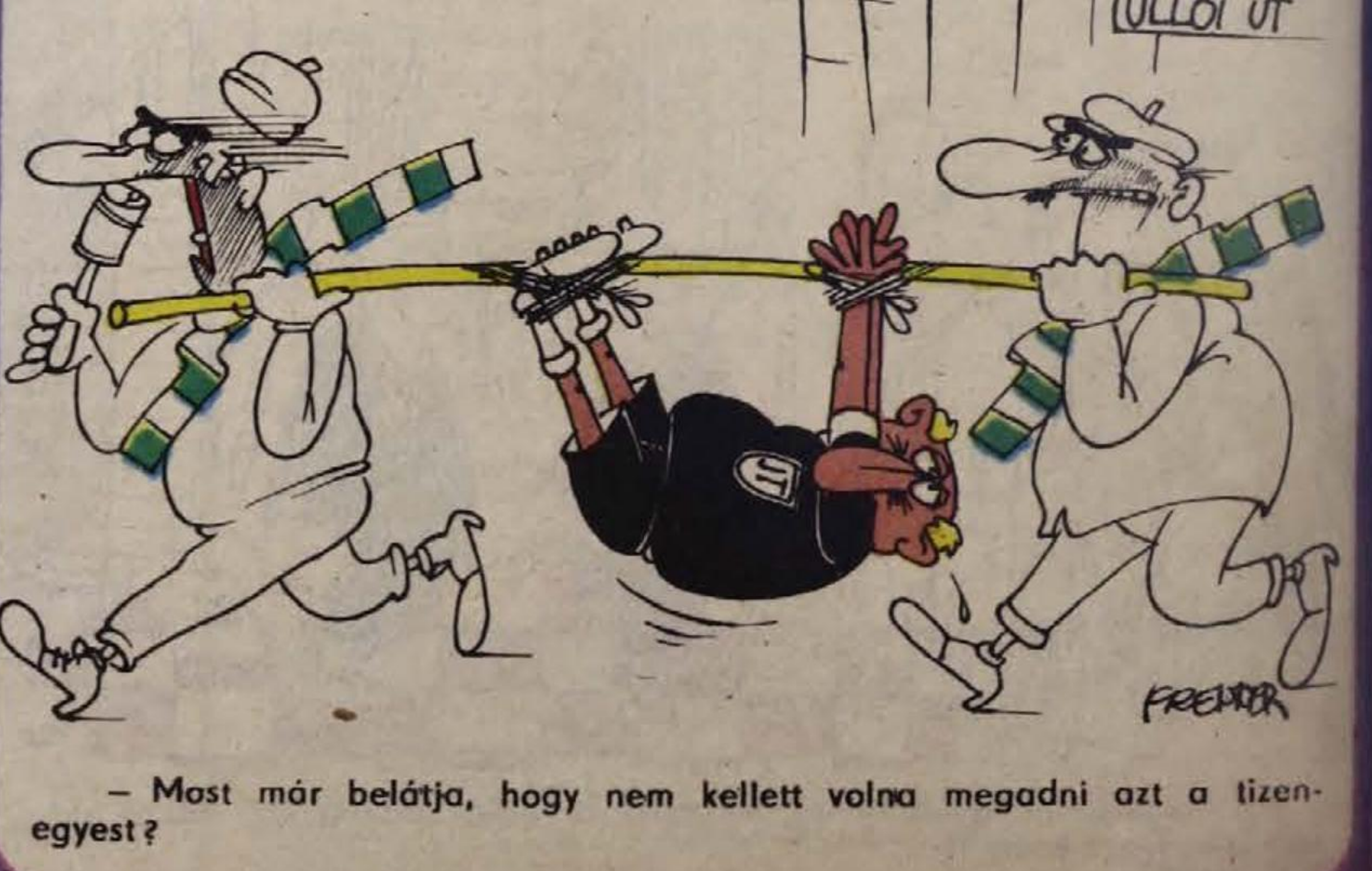

– Most már belátja, hogy nem kellett volna megadni azt a tizenegyest?

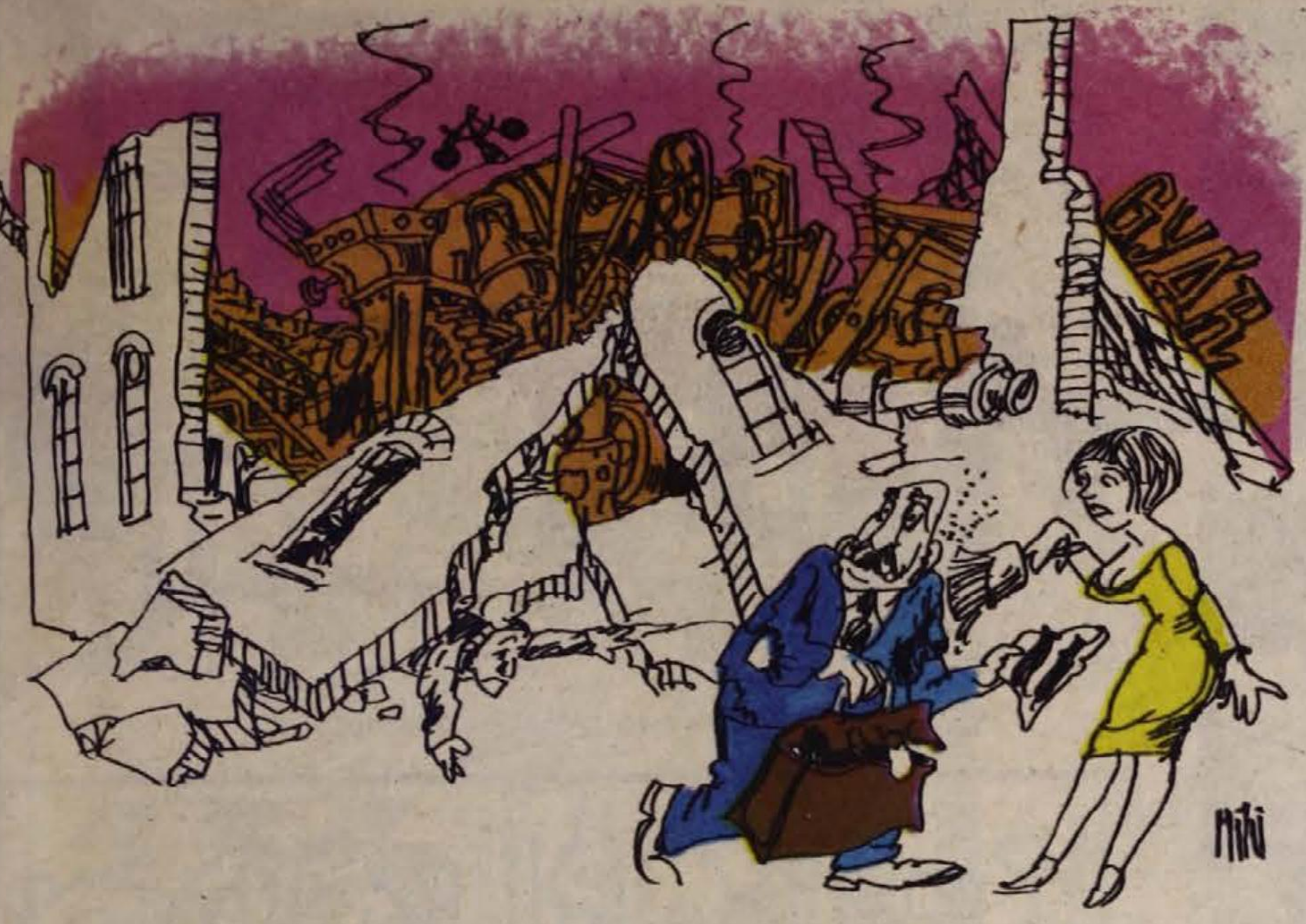

– Az ördögbe! Most akartam a rekonstrukciós hitelt átvenni . . .

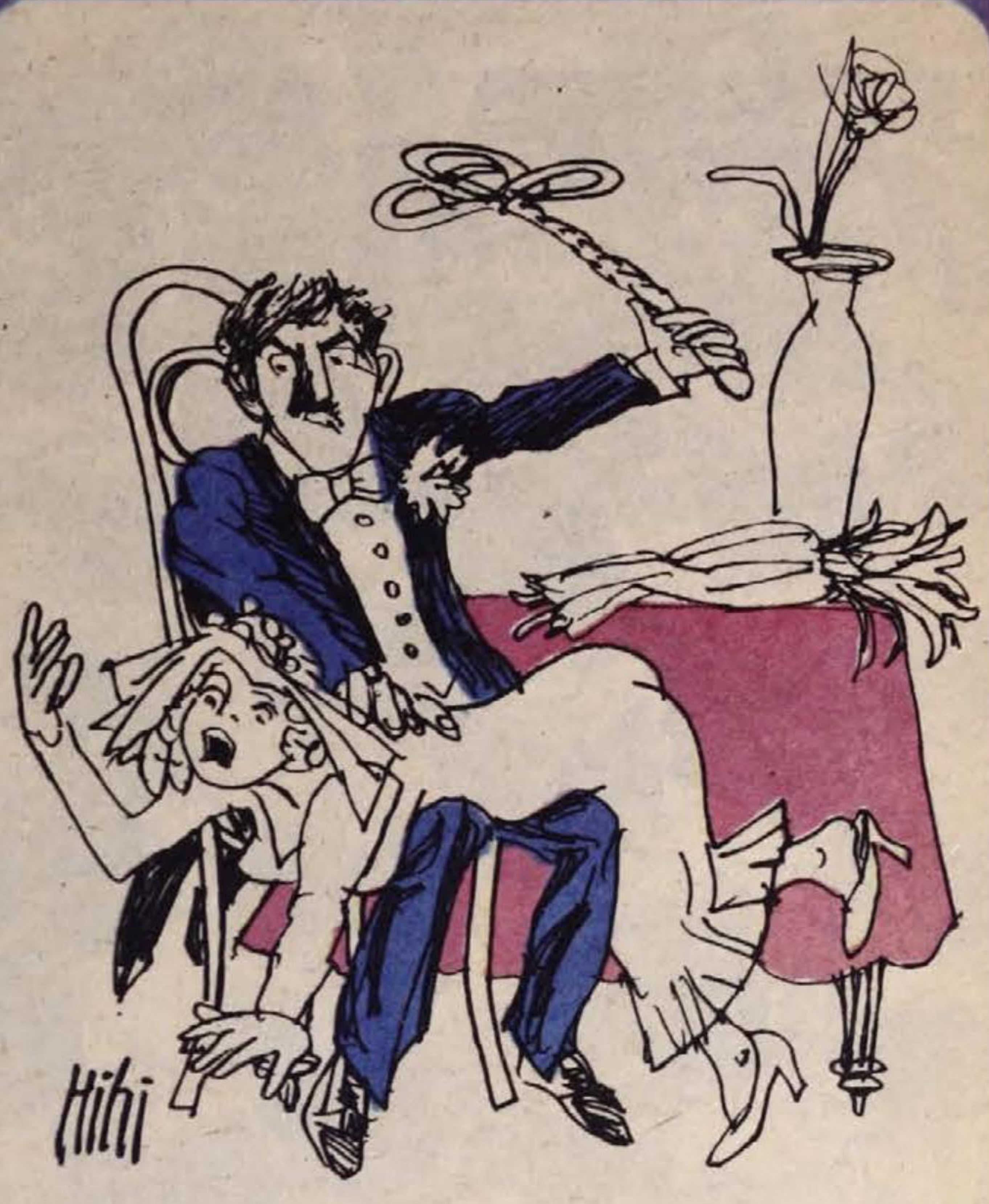

– Én liba! Hozzámentem és meg sem néztem a horoszkópját . . .

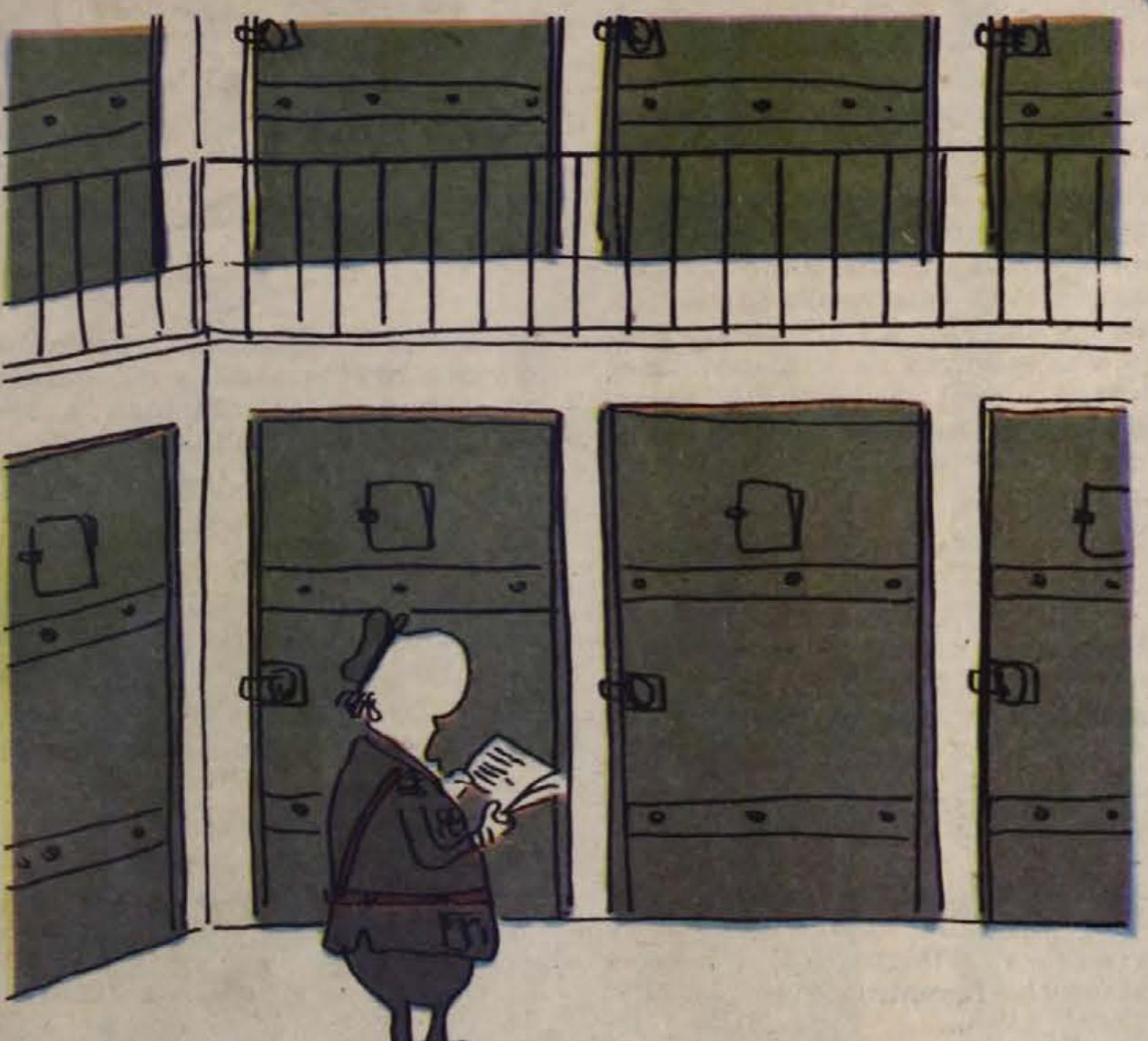

– Lebukott vállalkozók, megtévedt pénzügyi zsenik: minden meg van bocsátva!

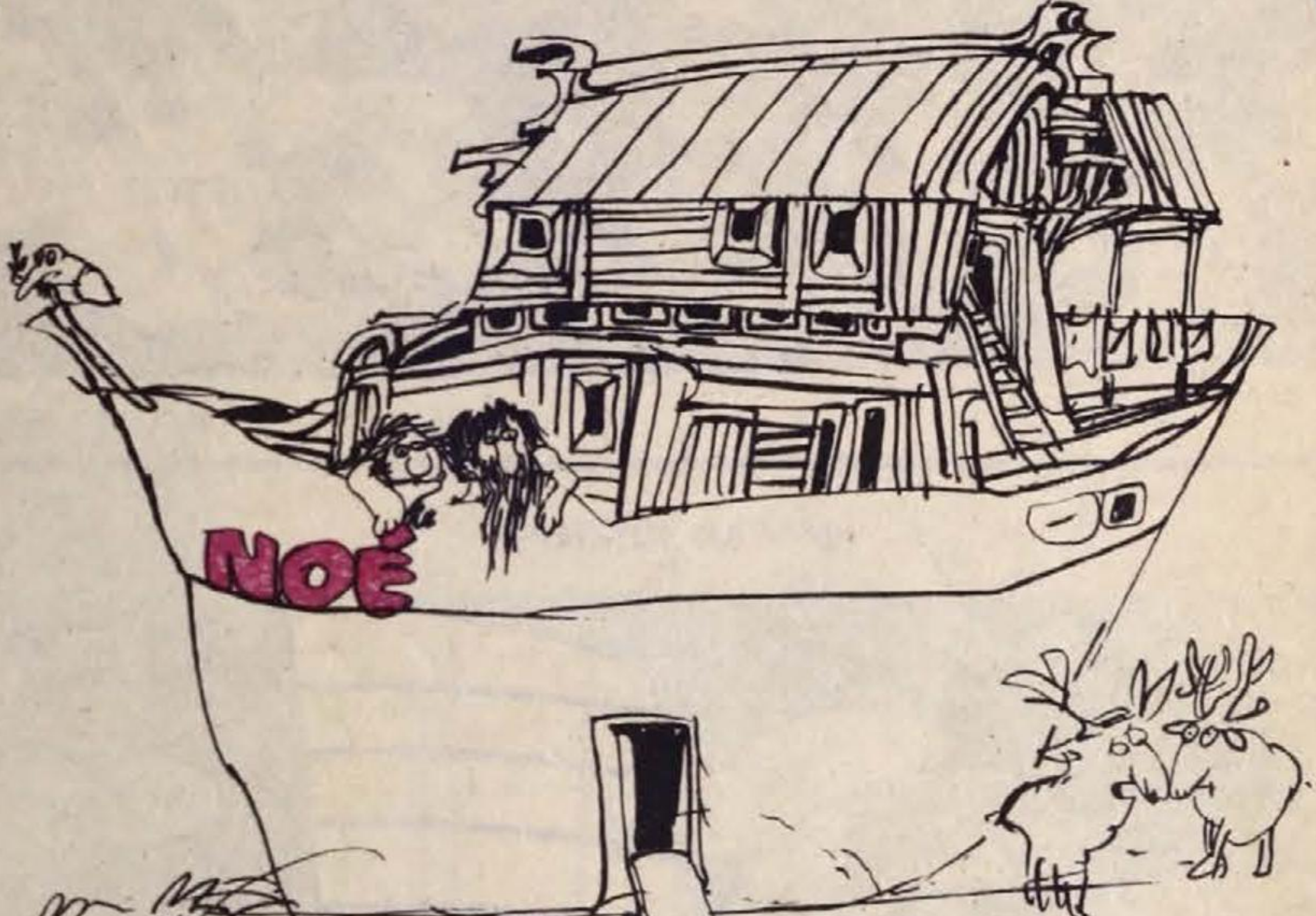

– Talán az embereket mégsem kellett volna megmenteni.

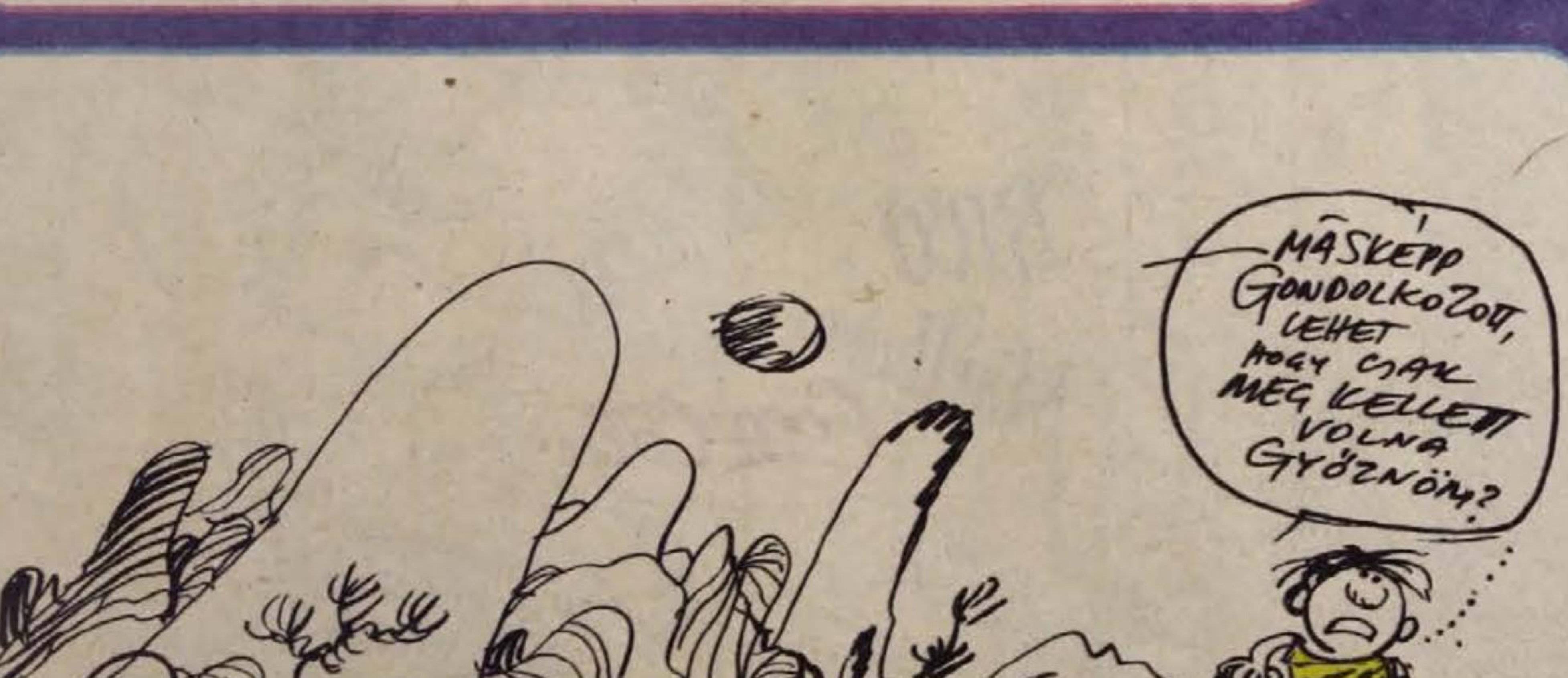
MÁSKEPP GONDOLKOZOTT, LEHET HOGY CSAK MEG KELLETT VOLNA GYÖZNÖM?
ÁBEL
KAIN

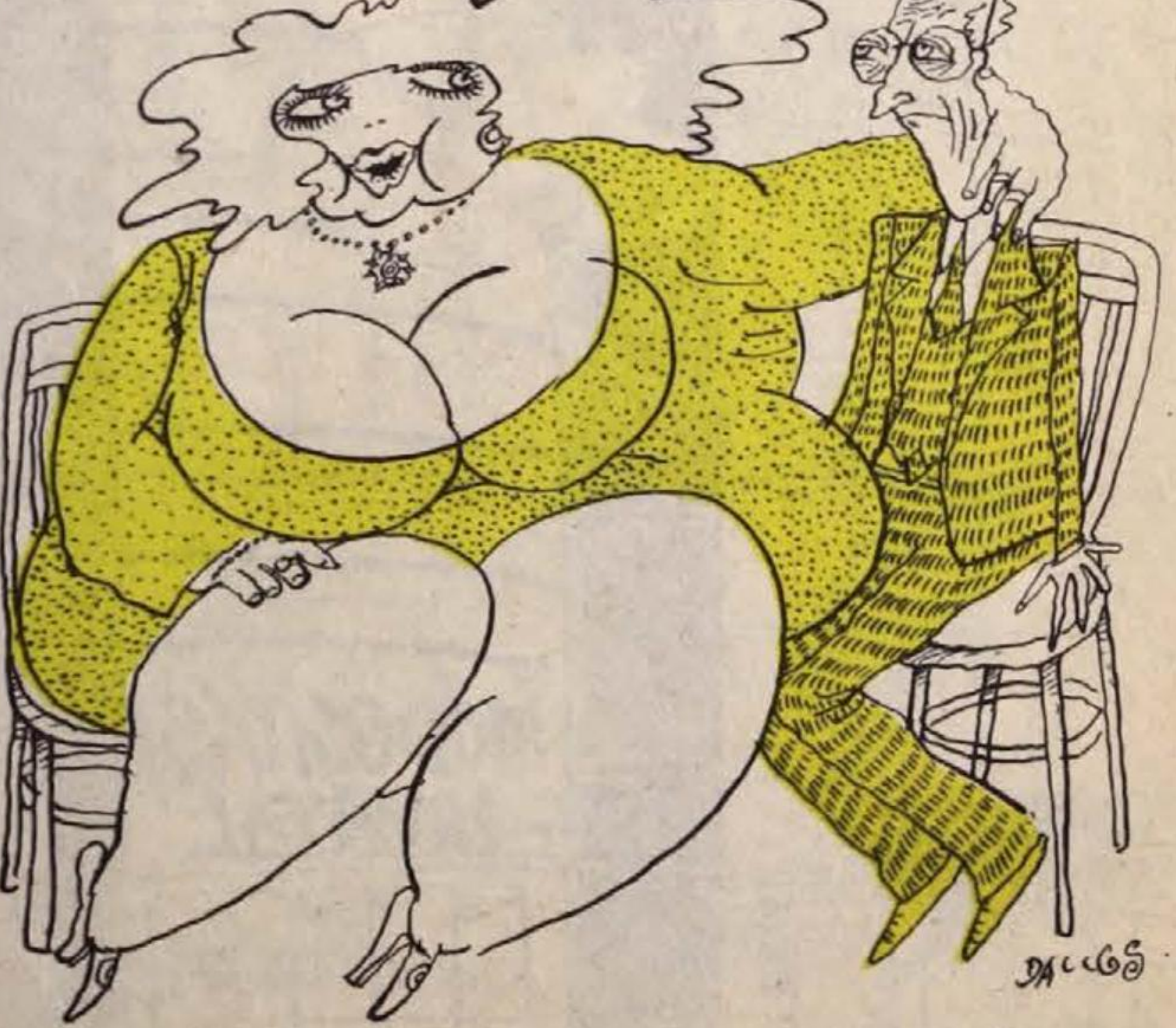

– Emlékszel, Jenci, azokra a szép időkre, amikor egy széken is elfértünk?

ROSSZ HIREK

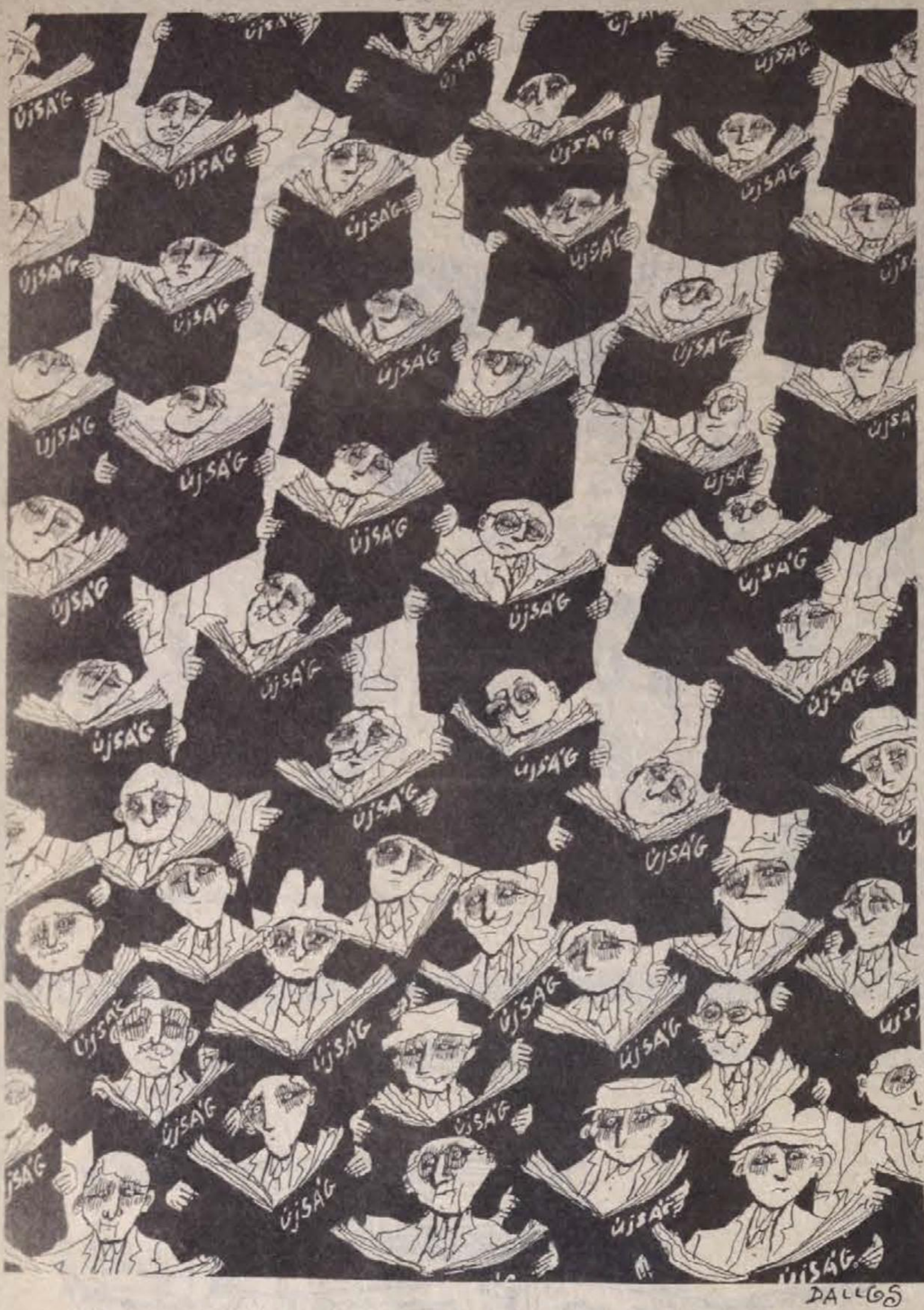

MAGYAR SZISZTÉMA

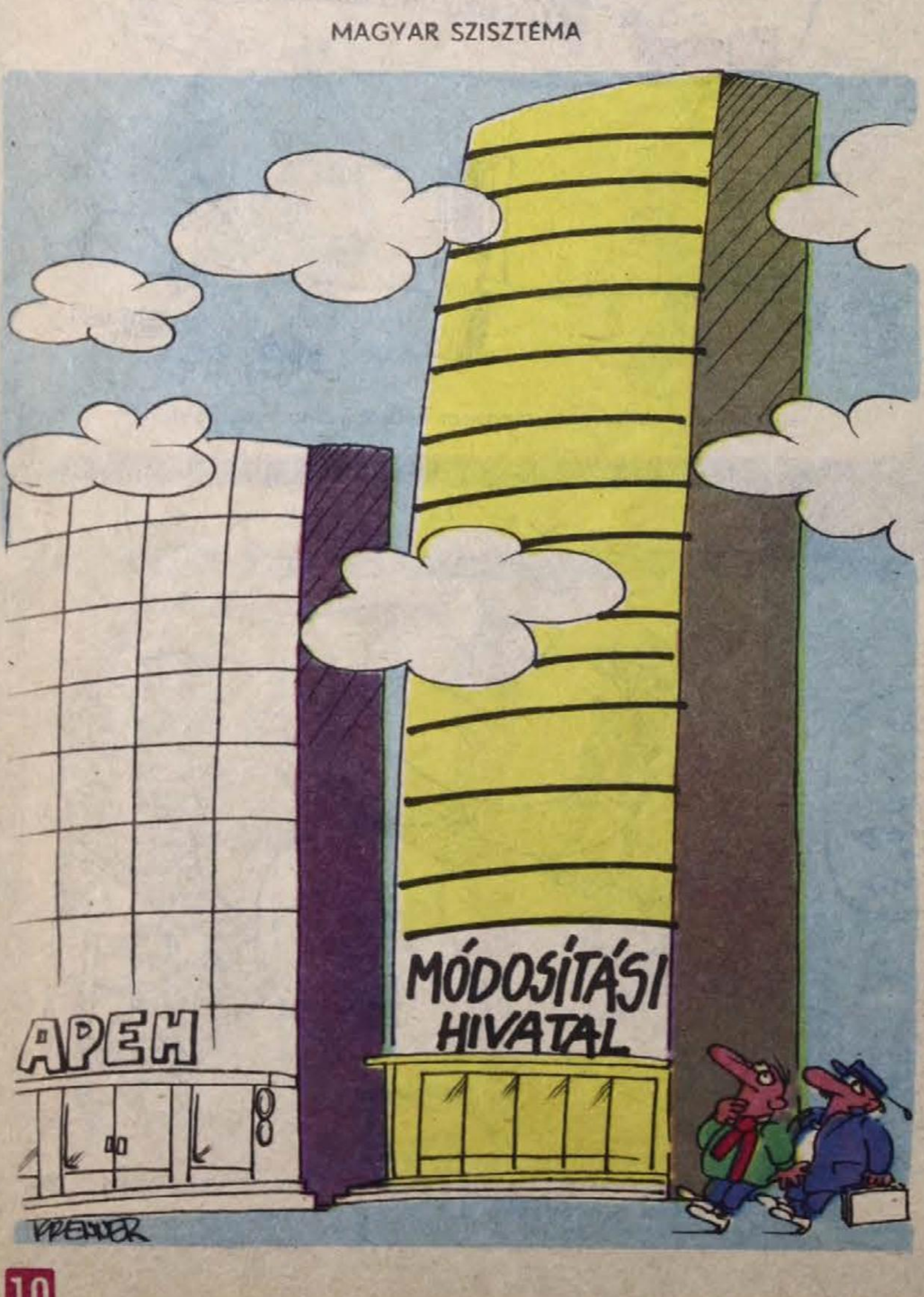

JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT

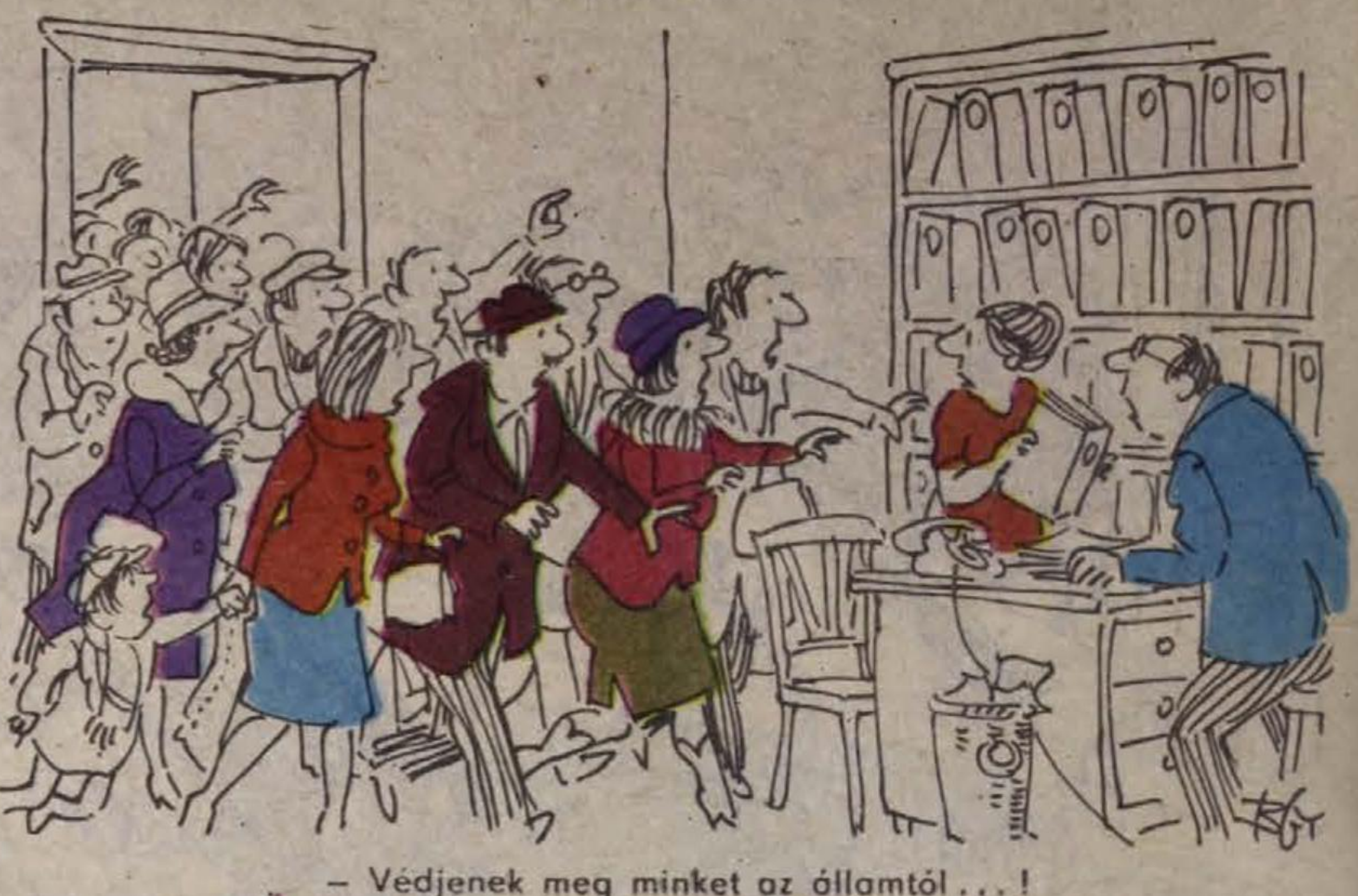

– Védjenek meg minket az államtól . . . !

Krumpliáda

Sztár lett az idén a krumpli, ára lassan megközelíti a déligyümölcsökét, s ki tudja, talán még a fokhagymáét is elérheti. Hogy mit hoz a jövő? Megpróbálok jósolni, miket is olvashatunk majd burgonya-ügyben a hazai sajtóban.

● Neves orvosok, vendéglátóipari szakemberek közreműködésével táplálkozástudományi ankétot tartottak. A résztvevők egyetértettek abban, hogy a renyheséget okozó krumplileves és krumplifőzelék helyett sokkal célszerűbb és egészségesebb a lényegesen olcsóbb ananászt, narancsot, banánt és kaviárt fogyasztani.

● Az Elnöki Tanács törvényerejű rendeletben törölte el a „krumplis tészta" kifejezést helyette a gránátos kocka alkalmazandó, mivel ez fejezi ki leghívebben a burgonyáért folytatott harcokat.

● Hamis burgonyával üzérkedő diákokat leplezett le az Astoria és az Emke környékén a rendőrség.

● A Magyar Nemzeti Bank újabb ötmillió tonna burgonyát vett fel a Világbanktól tizenkét százalékos kamatra. A további intézkedésekig egyébként krumplit nagyobb tételben csak a BC-számla tulajdonosok vásárolhatnak a kijelölt Konsumex-boltokban.

● A KISZ Központi Bizottsága meghirdette a „Krumplink a tét" akcióját.

● Bevezetik a KUS-t, azaz a Krumplivásárlási segélyt a három- vagy több gyermekes családok és terhes anyák részére.

● Néhány hónap alatt tucatnyi Krumpli-shop és Burgonya-boutique nyílt a Belvárosban.

● Veteránok találkoztak kisdobosokkal és úttörőkkel, s mesélték nekik, hogy milyen is volt az olcsó krumpli.

Vezda János

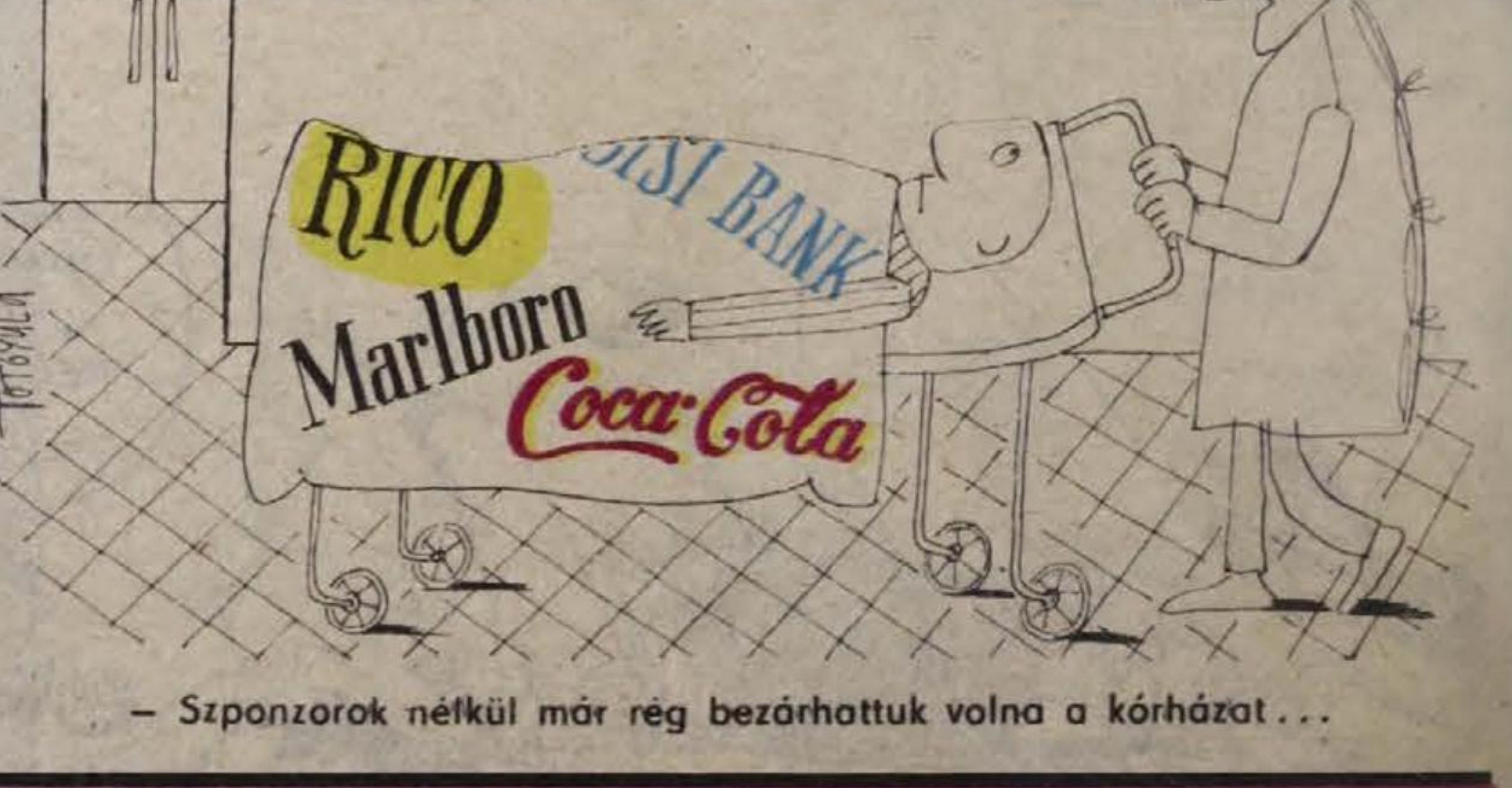

– Szponzorok nélkül már rég bezárhattuk volna a kórházat . . .

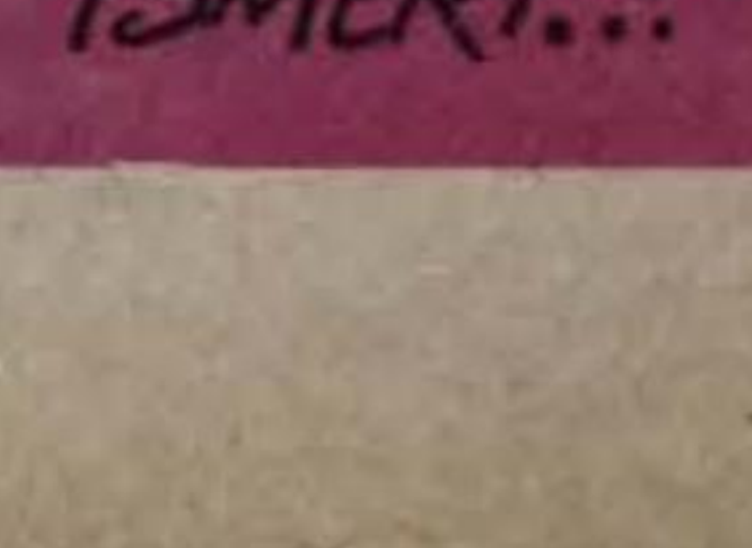
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Fiatalember egy lányhoz:

— Nem szeretek udvarolni! Válaszolja: igen vagy nem?

— Igen. De csak azért, mert így rádumáltál.

ZÖLD

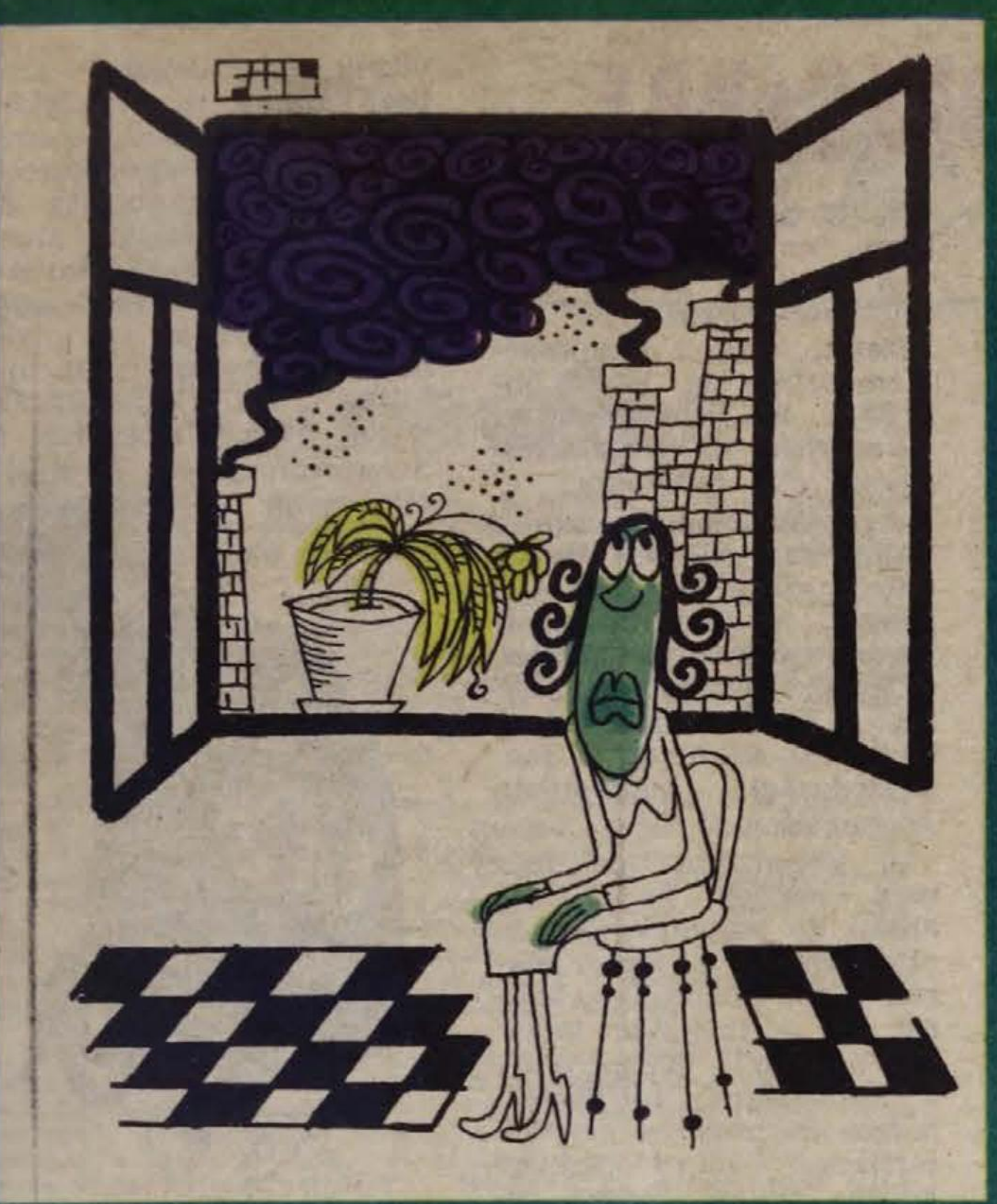

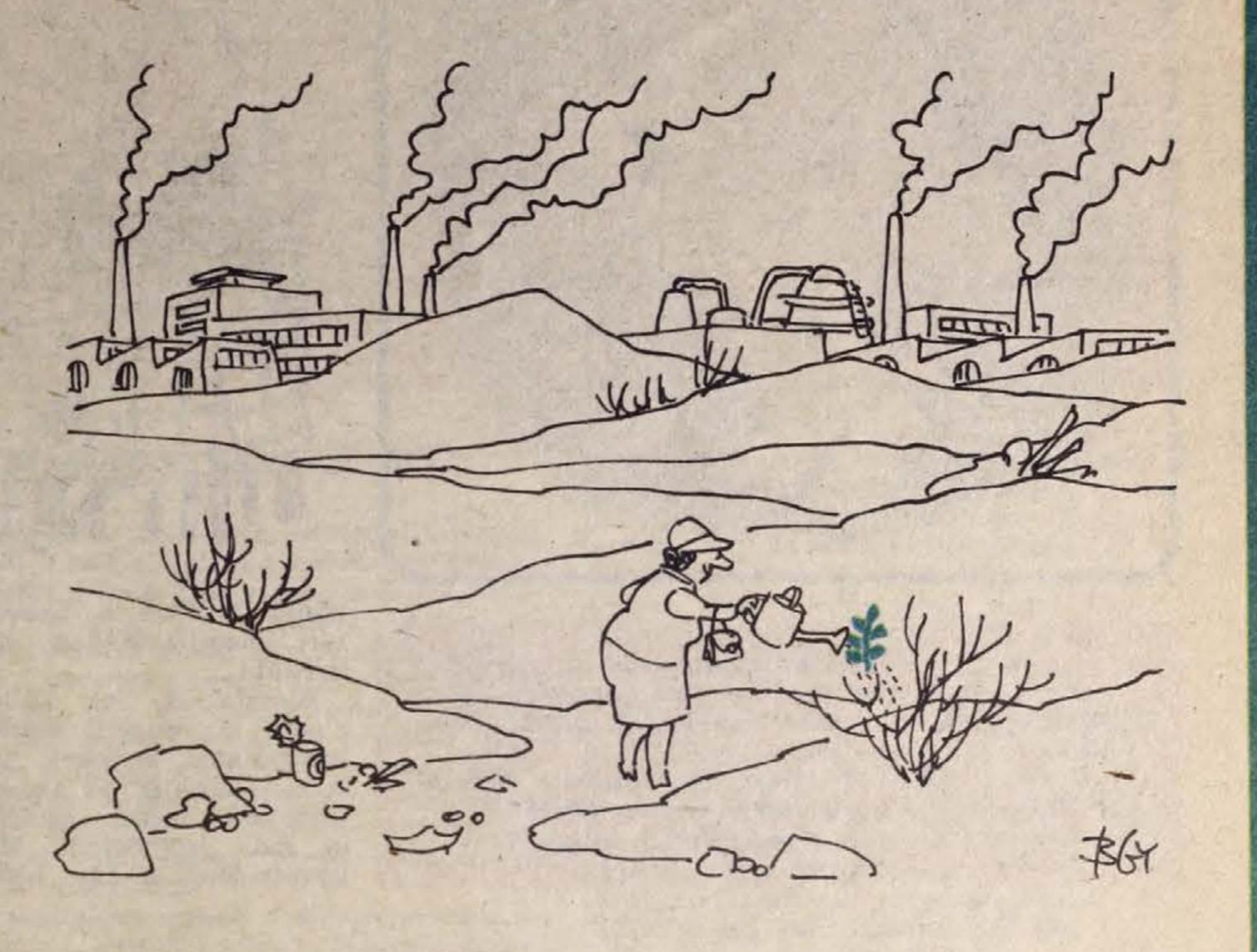

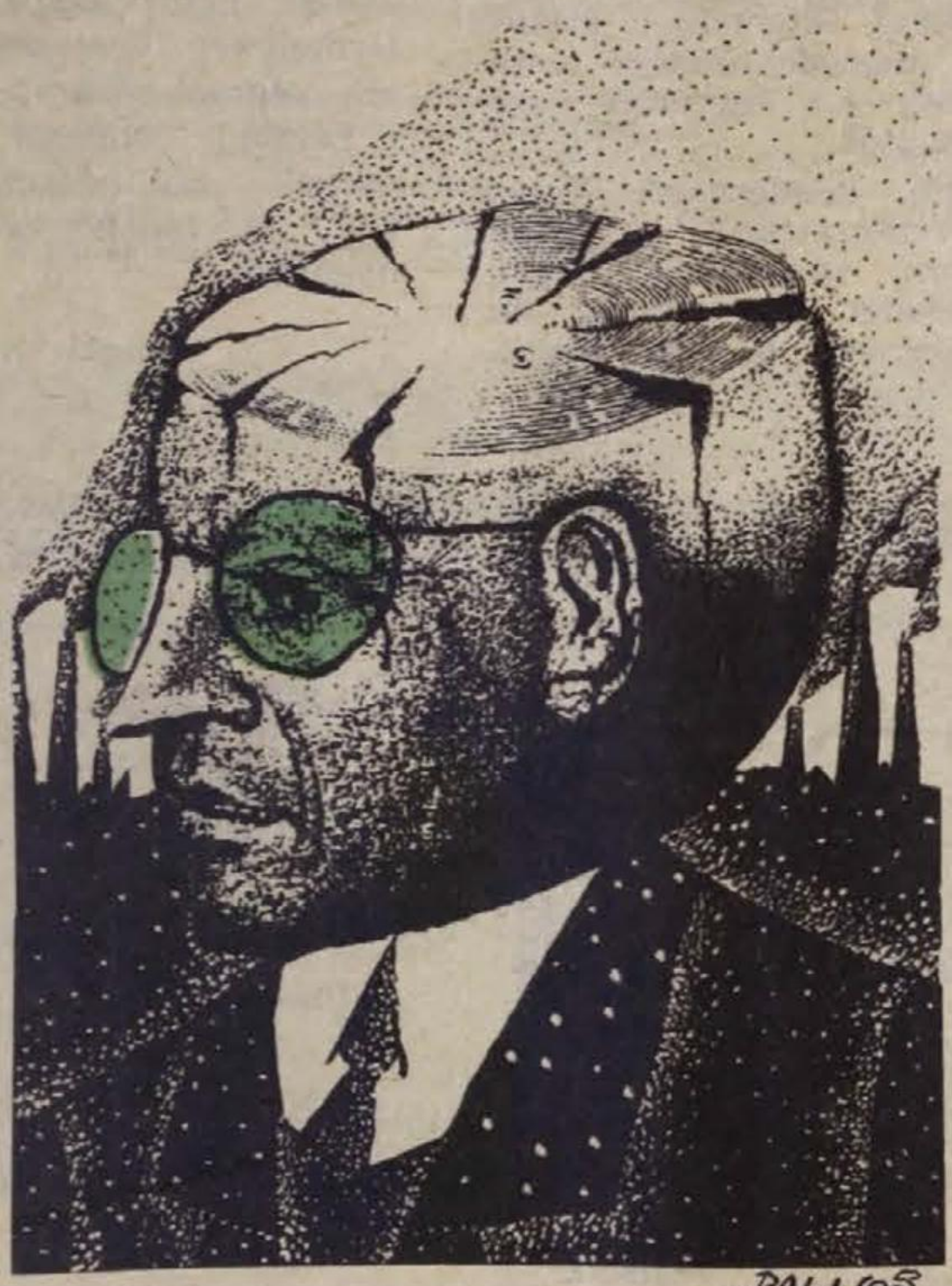

FÜLÖP, DUNAI,
BRENNER, DALLOS,
VÁRNAI, HEGEDŰS

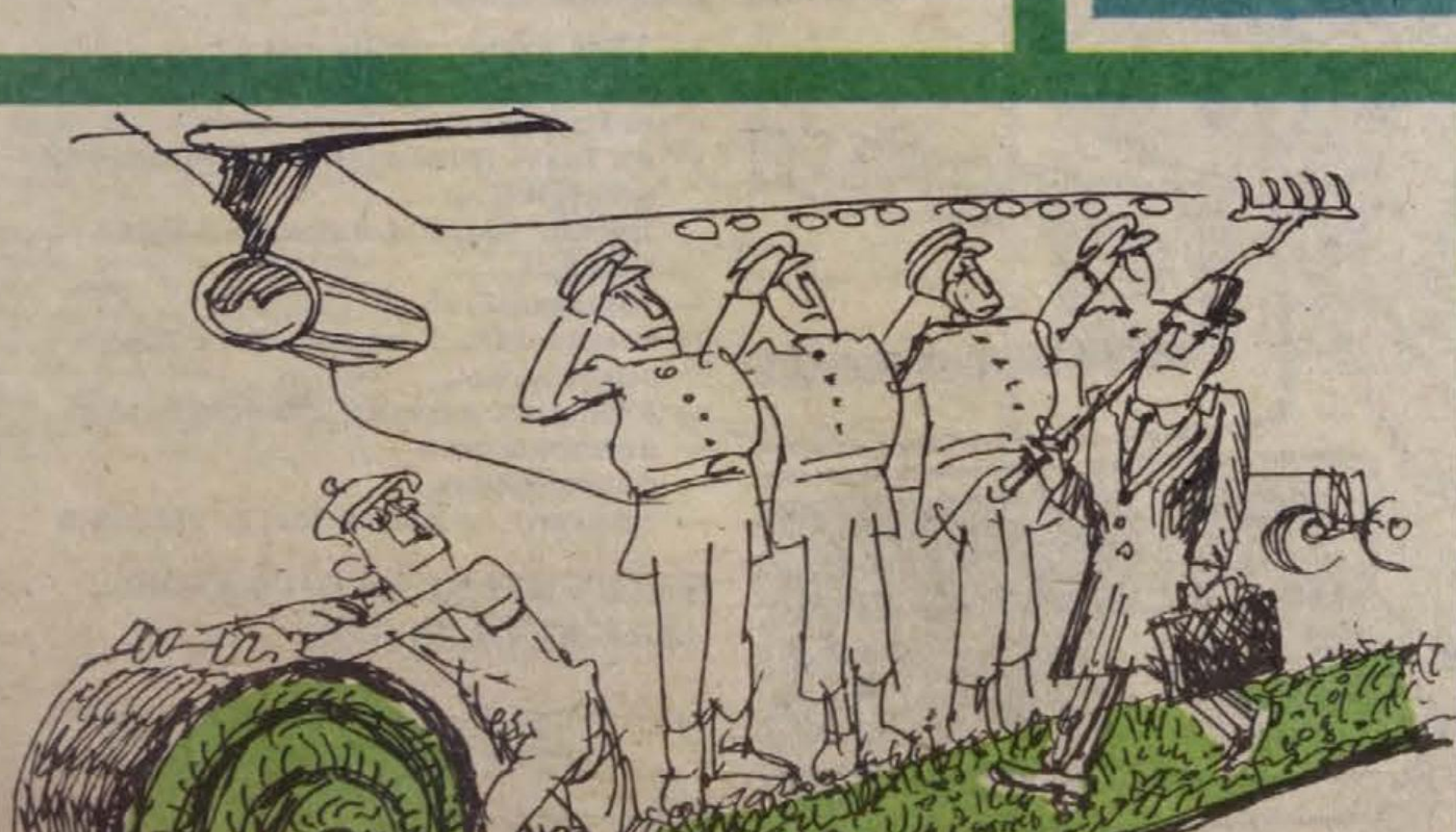

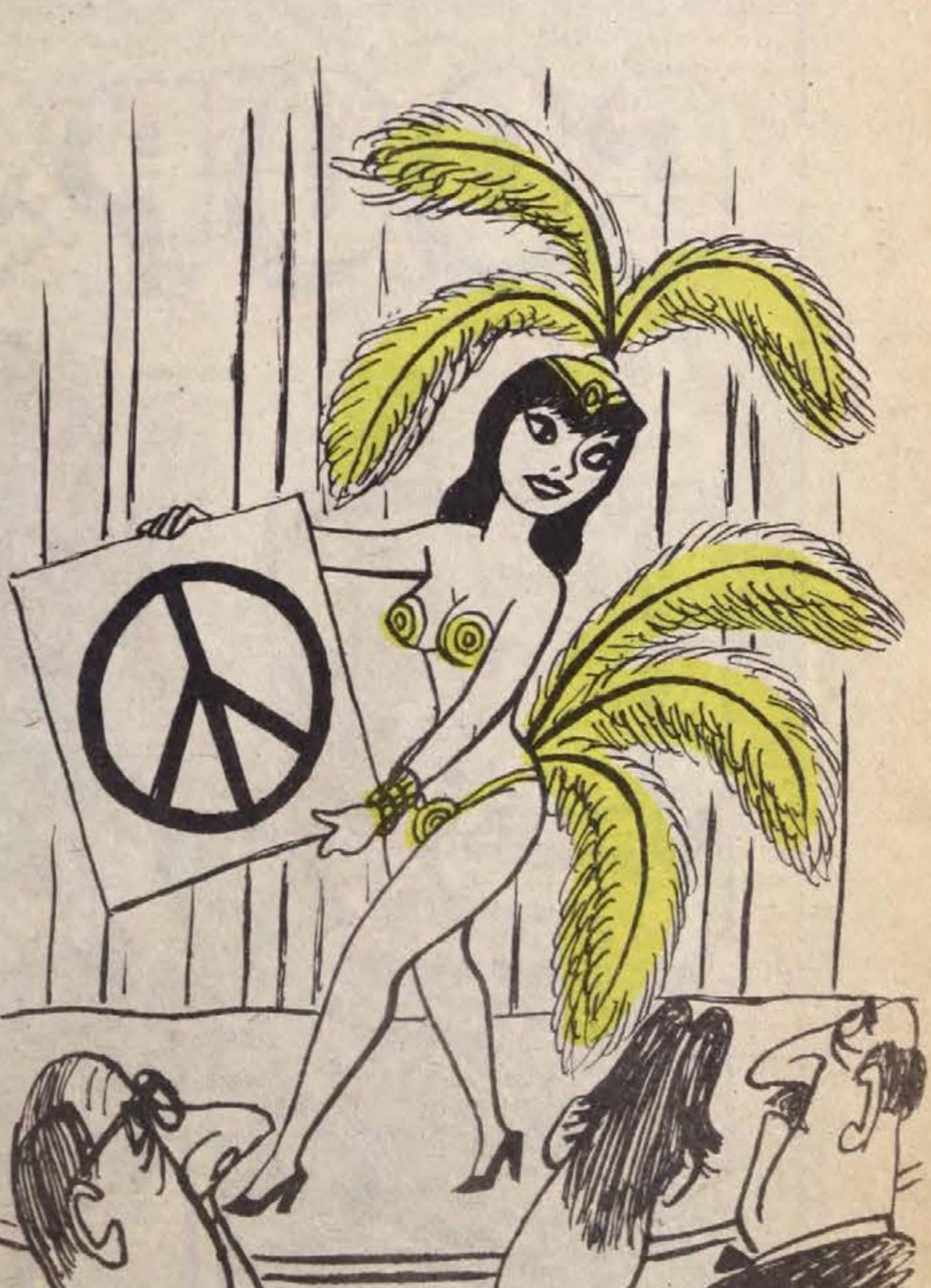

VÁLTOZÓ VILÁGUNK

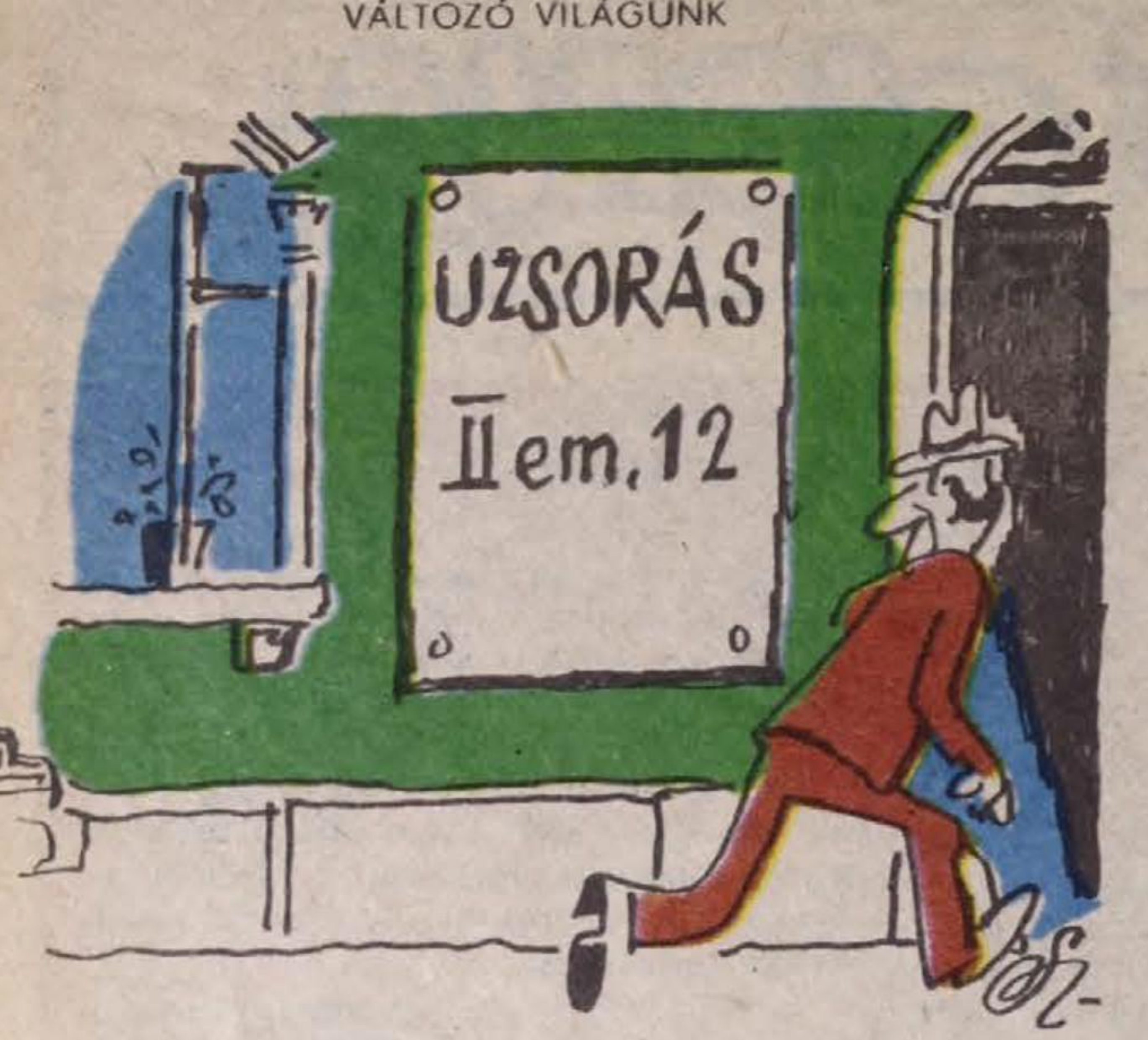
UZSORÁS
II em. 12

TRIBÜN

Jópofa mondat a Comp-Car-ból — szövetségi kapitányok megnyugtatására:

— A kudarc mindig egy esemény — és sohasem egy személy.

●

A Dallas Cowboys rögbicsapata kihirdette, hogy bemutató mérkőzést játszik a parányi South Dayton városkában. Larry Zollinger, South Dayton polgármestere lelkendezve fogadta a hírt:

— Ez a legnagyobb esemény nálunk azóta, hogy a szarvas beugrott a postahivatal ablakán.

Darrall Pace, az íjazás olimpiai bajnoka bemutatót tartott a Central Parkban. Vállalta, hogy harminc méterről átlő egy almát, bárki tartja is a kezében. Nem akadt önként vállalkozó, a bajnok végül Josh Howellt, a bemutatót filmező CBS riporterét állította oda. Howell megfogta az almát, egy kissé el is sápadt, de Pace pontosan célzott, az első nyílvessző pontosan középen fúrta át az almát. Mindenki tapsolt, Howell megkönnyebbülten roskadt le, ekkor azonban odaszaladt a CBS operatőrje.

— Idehallgassatok, rosszul állítottam be az élességet. Megismételjük az egész felvételt.

Felirat egy glasgowi futballszertár falán:

— Ne lopj! Isten szeme mindent lát — és a gondnoké is.

●

Eugene Klein, a San Diego Chargers tulajdonosa versenylovat vásárolt és a derék Tank's Prospect sorra nyerte a nagy derbiket. Egy riporter megkérdezte: mi a különbség a két sportág között?

— Csupán annyi, hogy ha a lovam megnyer egy versenyt, utána nem jön be az irodámba és nem kér fizetésemelést.

(p. p.)

MAGYAR NÓTA

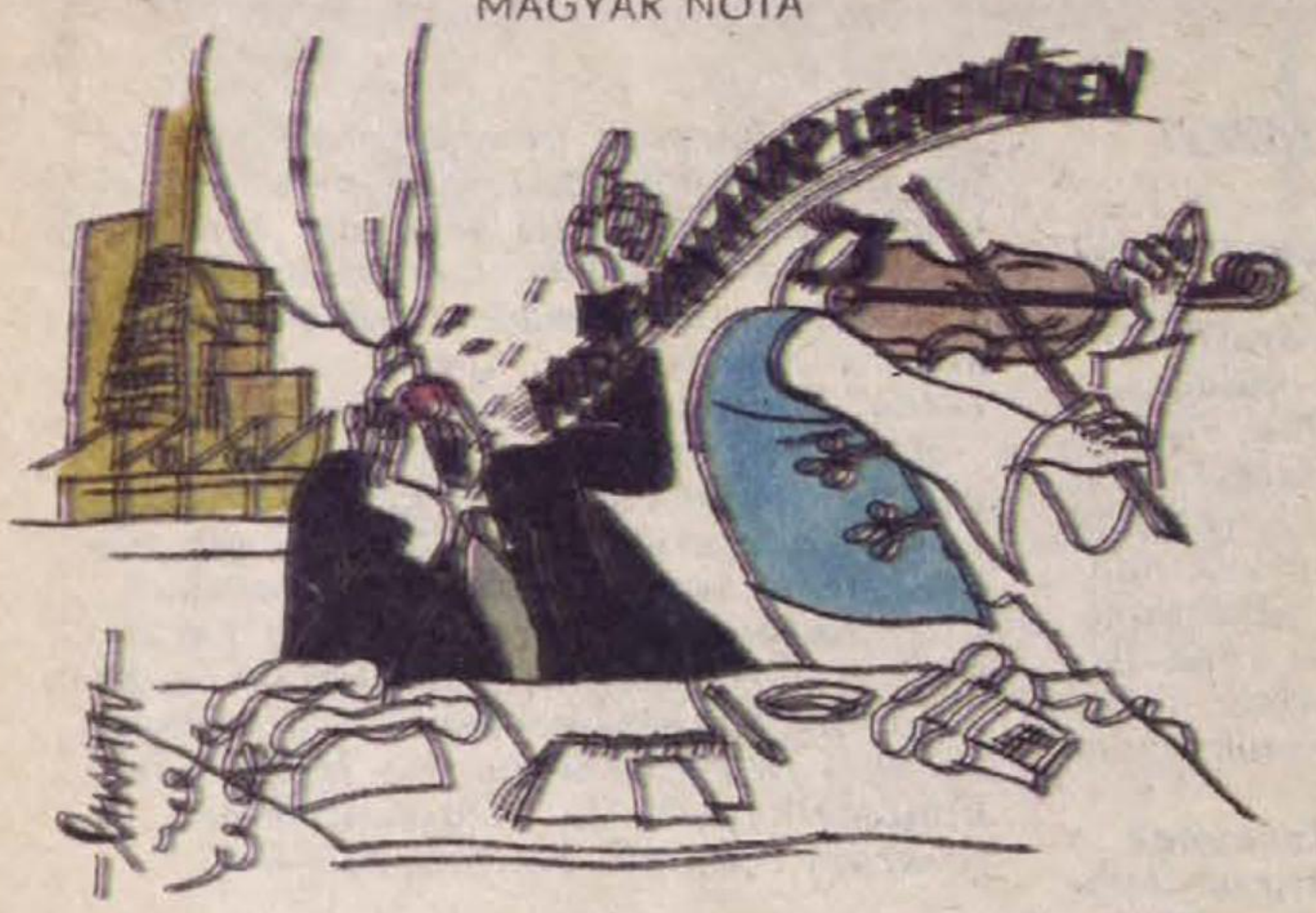
NAPPAL A NAP LEMENŐBEN

HOZOMÁNYVITA

című rejtvényünk megfejtése:

— De legalább azt ígérje meg, hogy a kelengyét az én üzletemben veszi meg neki.

200—200 forintot nyert:

Bene Edina, Mátészalka, Ságvári E. u. 1/D. I/3. 4700
Pál Jánosné, Zalabaksa, Rákóczi u. 75. 8971
Ruff Béláné, Budapest, Kőrösi Csoma út 27. 1105

A nyereményeket postán küldjük el.

ERDEI JELZÉSEK

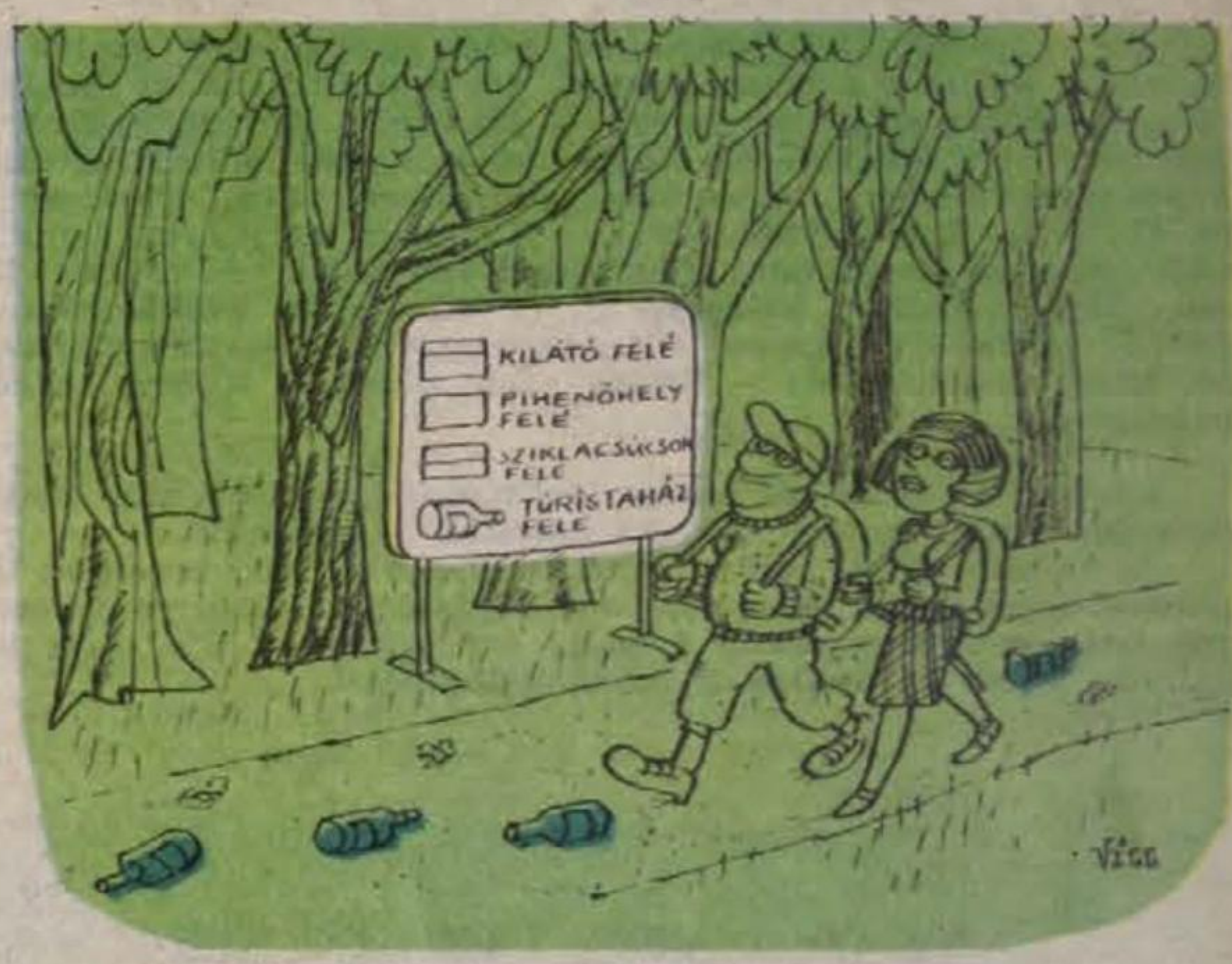
KILÁTÓ FELÉ
PIHENŐHELY FELÉ
SZIKLACSÚCSON FELÉ
TURISTAHÁZ FELÉ
VÍGH

MAJD MEGTANULJA

Nekem egyáltalán nem tetszett, ahogy az a fiú tegnap csókolgatott téged a kapuban.

— Nekem se tetszett, mama...

A leány válaszának folytatását a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb április 5-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

Benke István

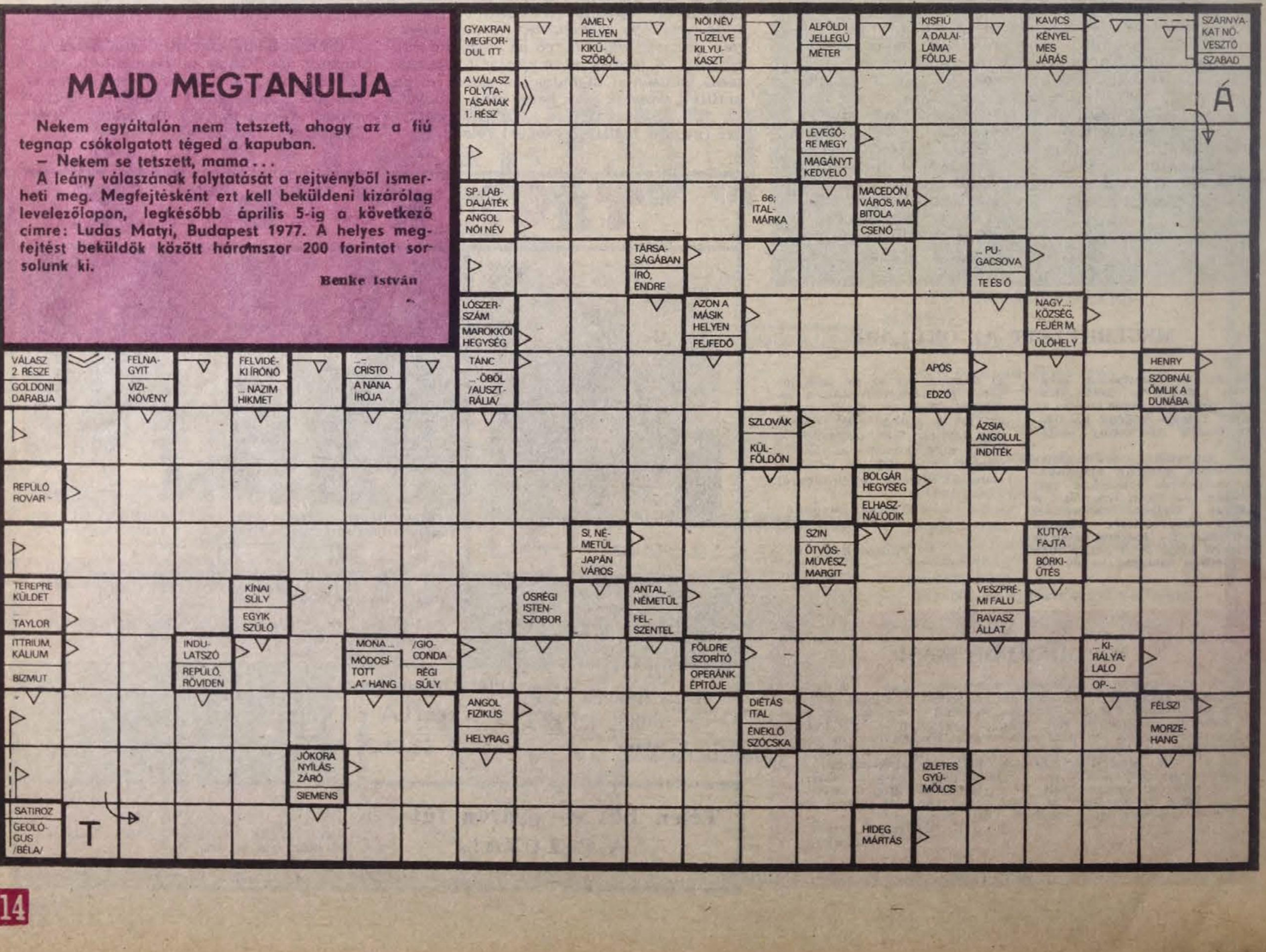
GYAKRAN MEGFORDUL ITT
AMELY HELYEN
KIKÜSZÖBÖL
NŐI NÉV
TÜZELVE KILYUKASZT
ALFÖLDI JELLEGŰ
MÉTER
KISFIÚ
A DALAI-LÁMA FÖLDJE
KAVICS
KÉNYELMES JÁRÁS
SZÁRNYAKAT NÖVESZTŐ
SZABAD
Á
A VÁLASZ FOLYTATÁSÁNAK 1. RÉSZ
LEVEGŐRE MEGY
MAGÁNYT KEDVELŐ
SP. LABDAJÁTÉK
ANGOL NŐI NÉV
... 66; ITALMÁRKA
MACEDÓN VÁROS, MA BITOLA
CSENŐ
TÁRSASÁGÁBAN
ÍRÓ, ENDRE
... PUGACSOVA
TE ÉS Ő
LÓSZERSZÁM
MAROKKÓI HEGYSÉG
AZON A MÁSIK HELYEN
FEJFEDŐ
NAGY...; KÖZSÉG, FEJÉR M.
ÜLŐHELY
VÁLASZ 2. RÉSZE
GOLDONI DARABJA
FELNAGYIT
VÍZINÖVÉNY
FELVIDÉKI ÍRÓNŐ
... NAZIM HIKMET
...-CRISTO
A NANA ÍRÓJA
TÁNC
...-ÖBÖL /AUSZTRÁLIA/
APÓS
EDZŐ
HENRY
SZOBNÁL ÖMLIK A DUNÁBA
SZLOVÁK
KÜLFÖLDÖN
ÁZSIA, ANGOLUL
INDÍTÉK
REPÜLŐ ROVAR
BOLGÁR HEGYSÉG
ELHASZNÁLÓDIK
SI, NÉMETÜL
JAPÁN VÁROS
SZIN
ÖTVÖSMŰVÉSZ, MARGIT
KUTYAFAJTA
BORKIÜTÉS
TEREPRE KÜLDET
... TAYLOR
KÍNAI SÚLY
EGYIK SZÜLŐ
ŐSRÉGI ISTENSZOBOR
ANTAL, NÉMETÜL
FELSZENTEL
VESZPRÉMI FALU
RAVASZ ÁLLAT
ITTRIUM, KÁLIUM
BIZMUT
INDULATSZÓ
REPÜLŐ, RÖVIDEN
MONA ... /GIOCONDA/
MÓDOSÍTOTT „A" HANG
RÉGI SÚLY
FÖLDRE SZORÍTÓ
OPERÁNK ÉPÍTŐJE
... KIRÁLYA: LALO
OP-...
ANGOL FIZIKUS
HELYRAG
DIÉTÁS ITAL
ÉNEKLŐ SZÓCSKA
FÉLSZ!
MORZEHANG
JÓKORA NYÍLÁSZÁRÓ
SIEMENS
ÍZLETES GYÜMÖLCS
SATÍROZ
GEOLÓGUS /BÉLA/
T
HIDEG MÁRTÁS

IMPORT HUMOR

TAKARÍTÓNŐK

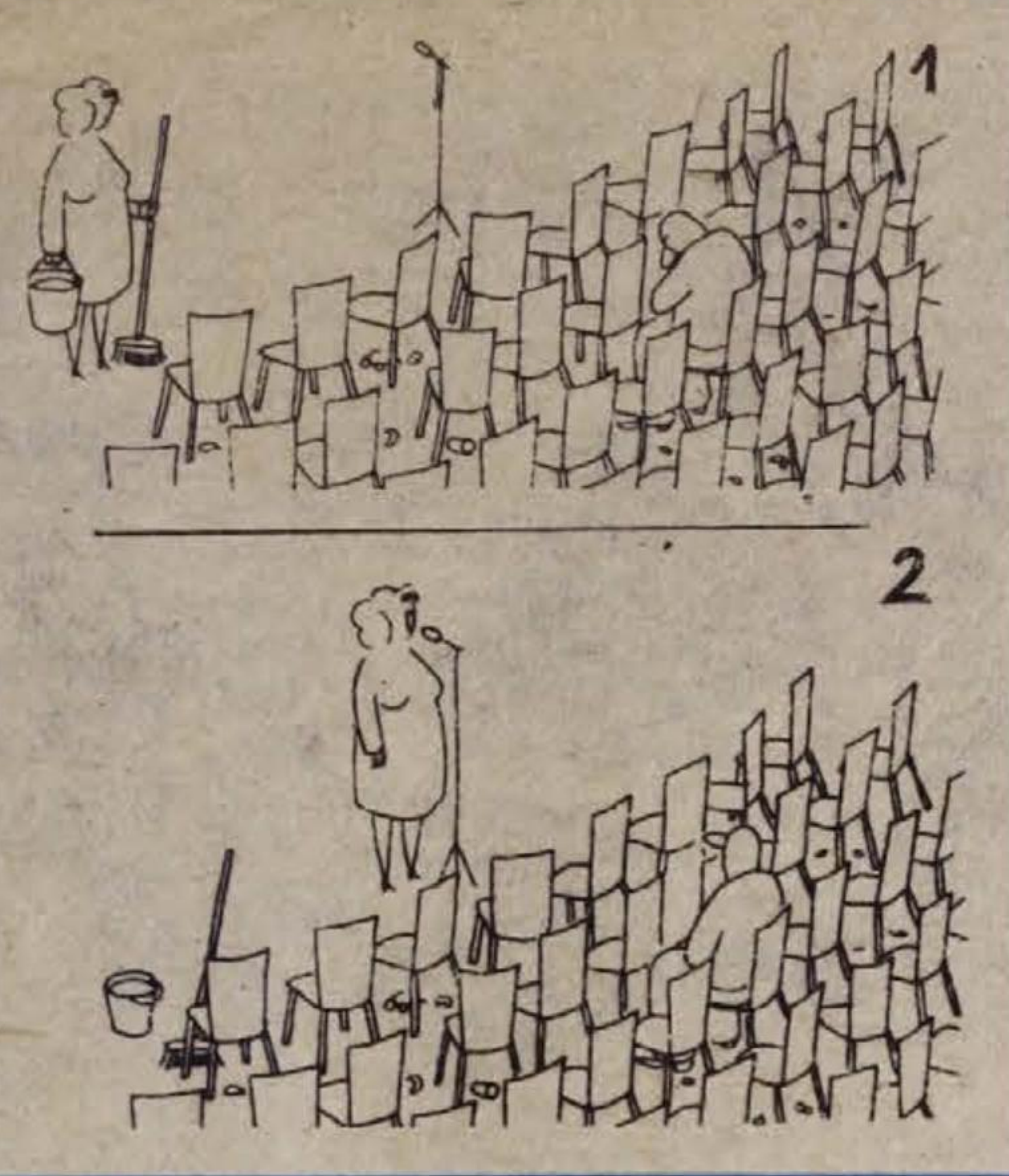

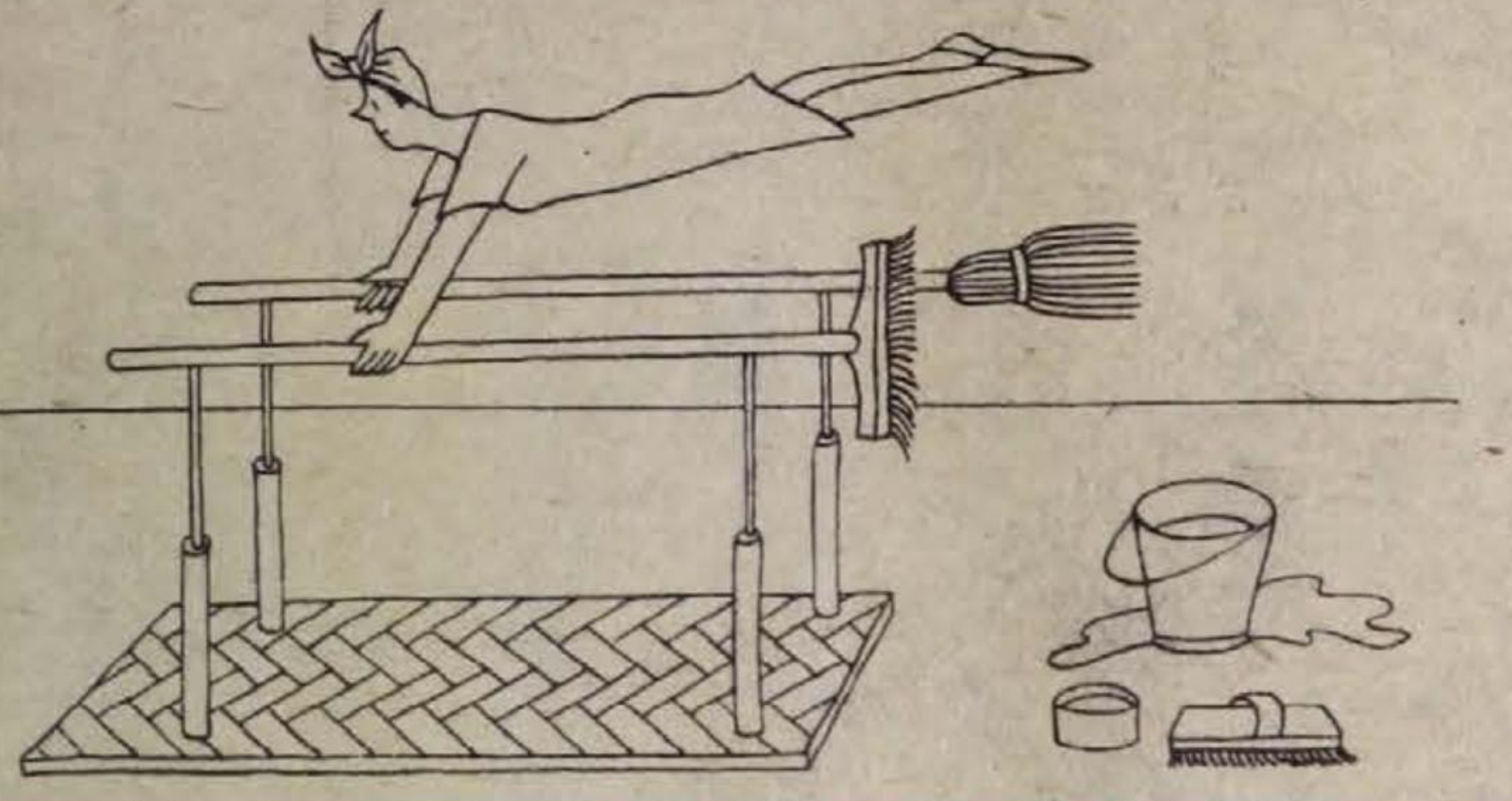

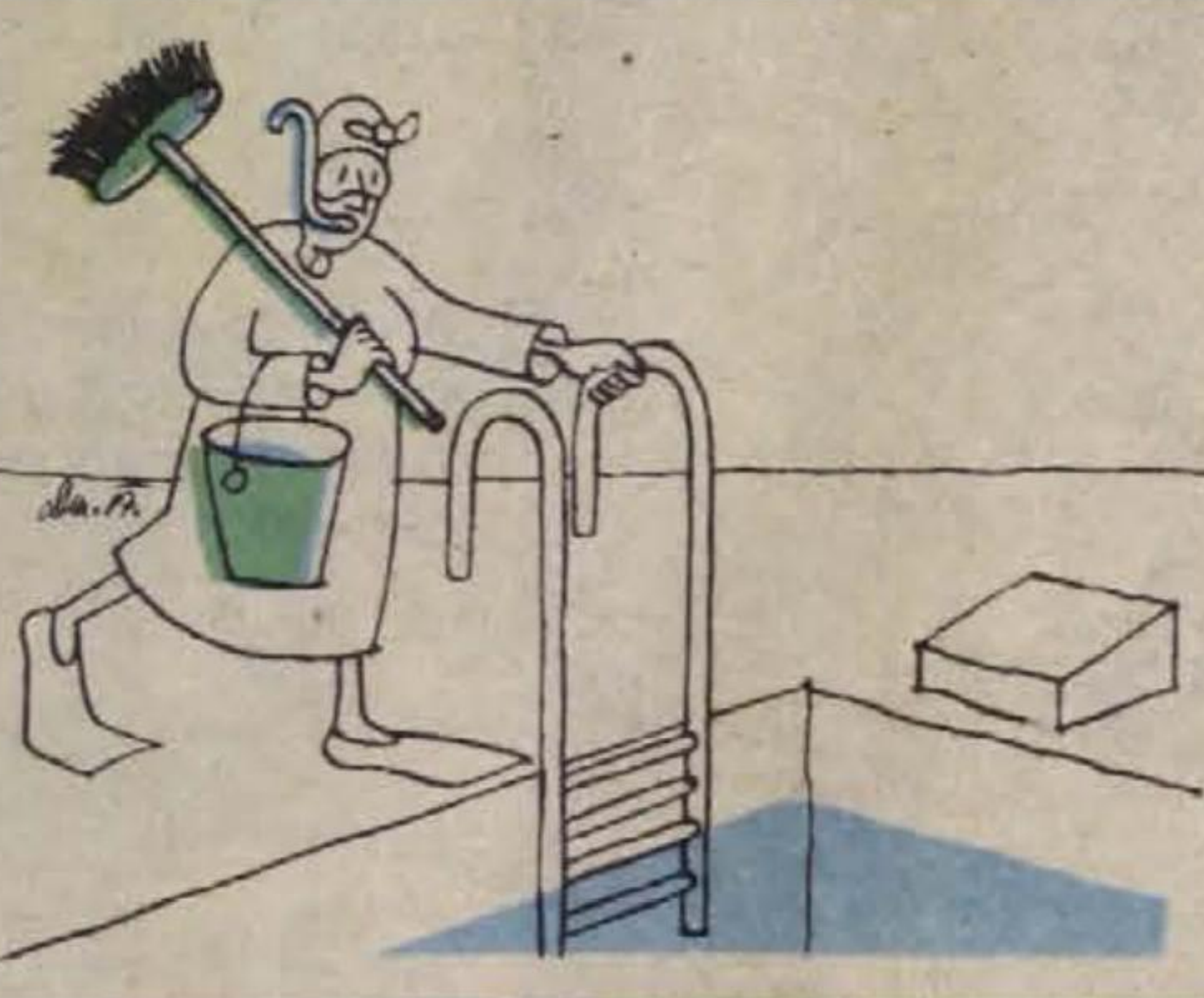

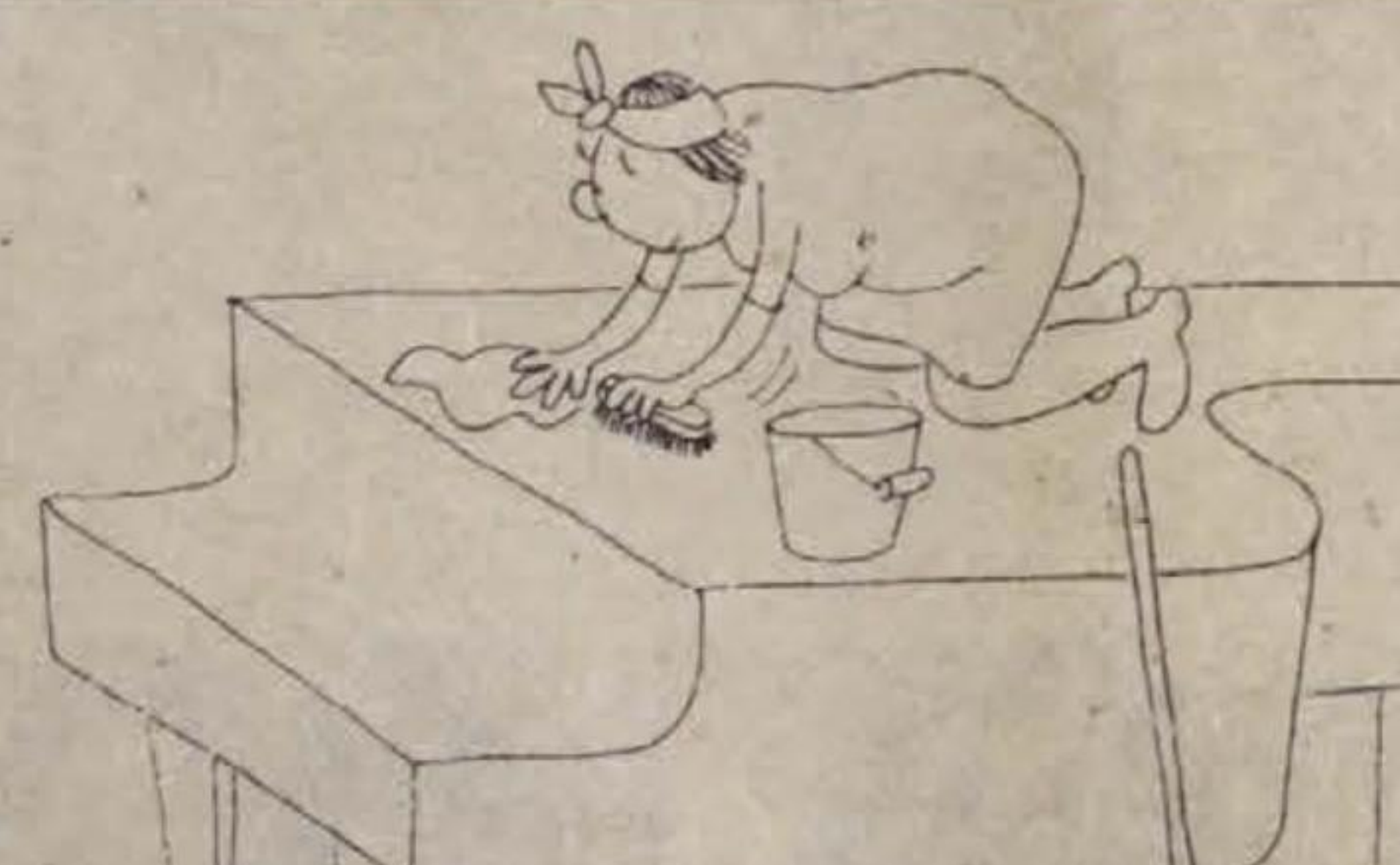

HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK ● HIRDETÉSEK

Újdonság!

A taps öröm,
SZÍNÉSZNEK IS, ÖNNEK IS...

taps
SZÍNÉSZMAGAZIN
SZÍNES, KÉPES, 64 OLDAL.

Kapható az újságárusoknál.

FŐVÁROSI TÁVFŰTŐMŰVEK

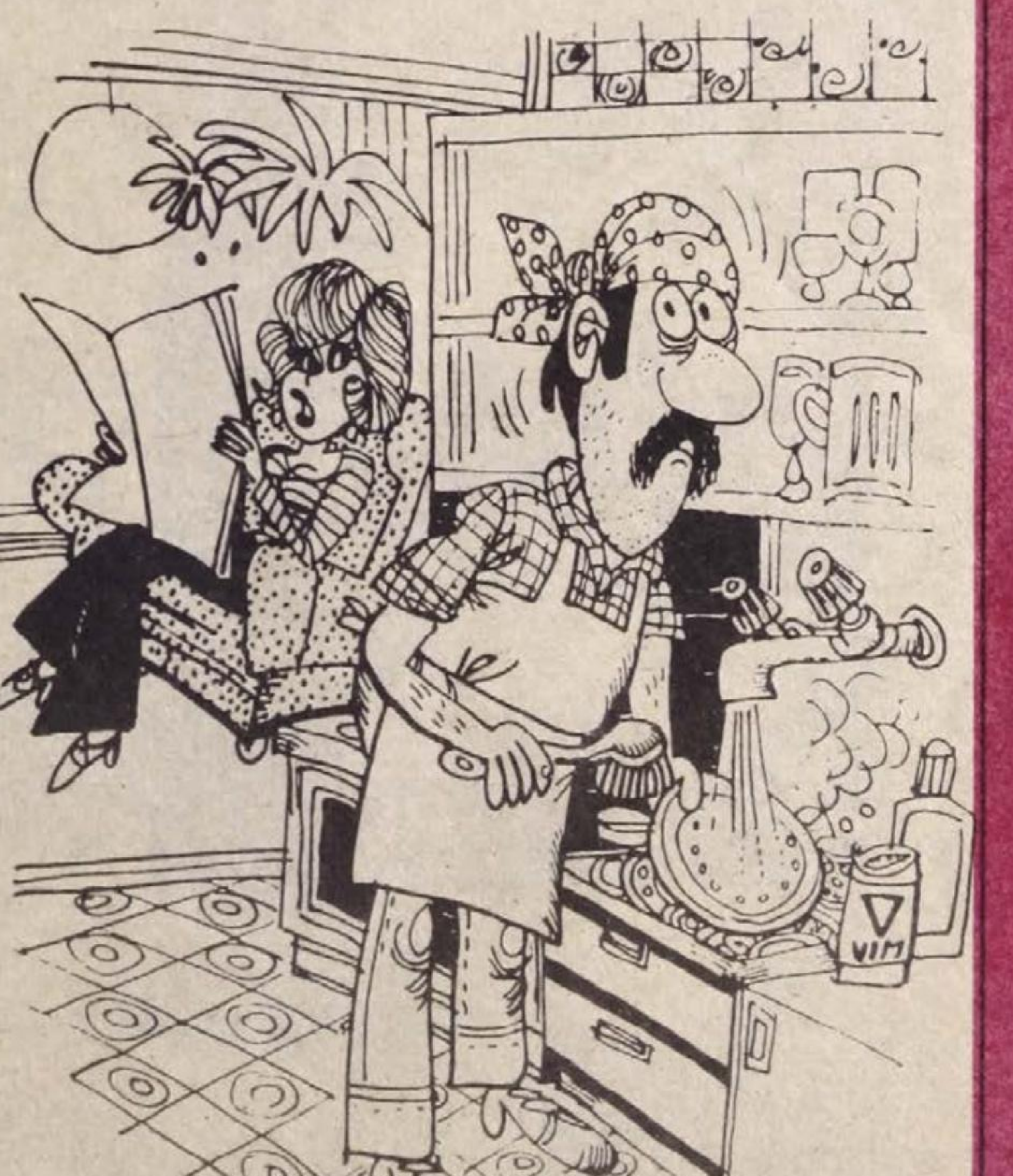

A vizet mi melegítjük,
de Öntől is függ: milyen eredménnyel.

Mert például
ha folyó vízzel mosogat, pazarolja a meleg vizet, az energiát,
és jóval több mosogatószert használ.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: **ÁRKUS JÓZSEF**
Főszerkesztő-helyettes: **FEKETE GÁBOR**
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: **VÁGNER FERENC** vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 128-860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16 Ft, negyedévre 48 Ft. egy évre 192 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/13-66-22
Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

SZILÁGYI GYÖRGY:

Képes húsvéti üdvözletek

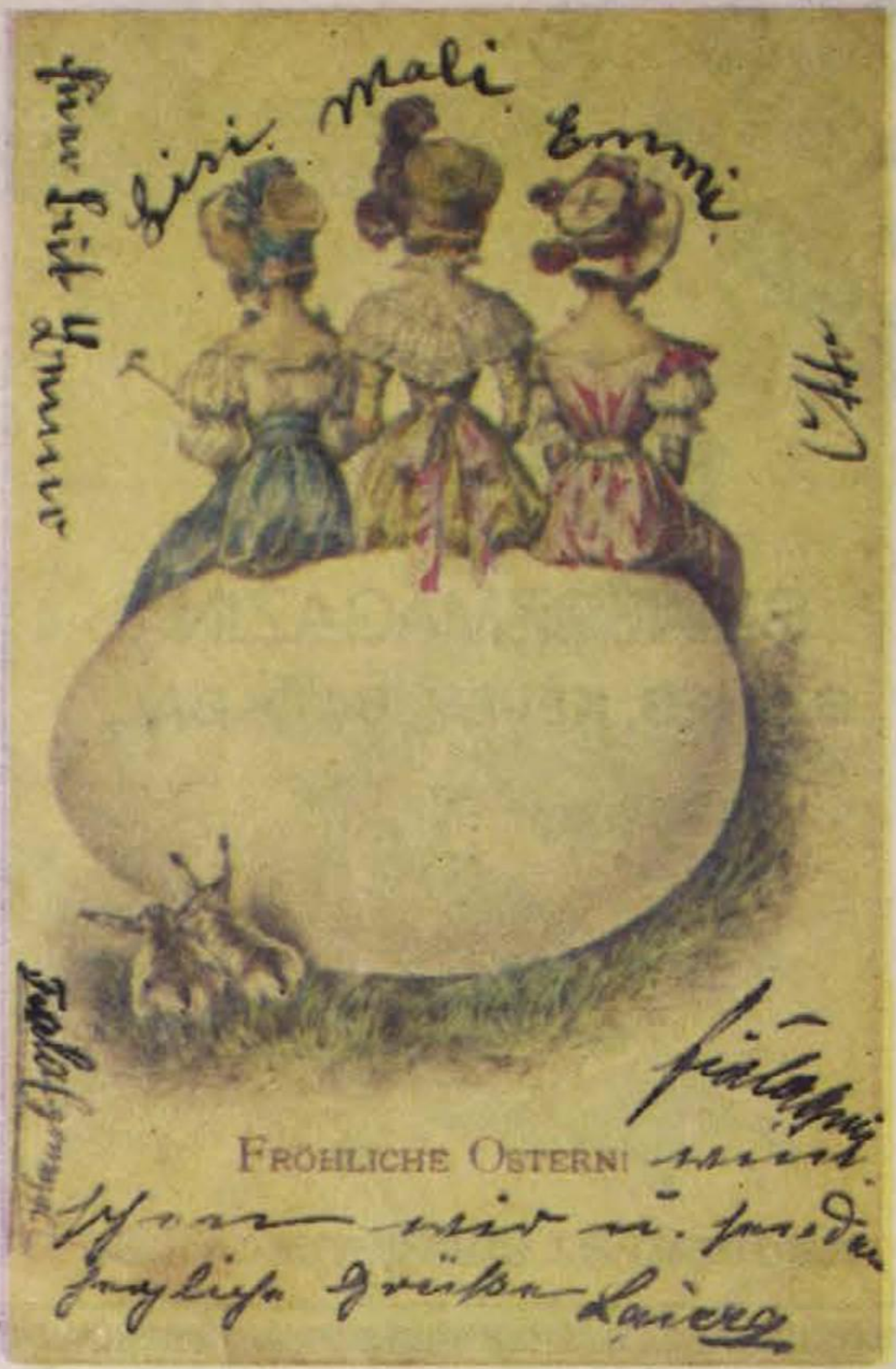
Lisi. Mali Emmi.
FRÖHLICHE OSTERN!

Csicsónénak három lánya
egy tojáson — ajzó ábra,
nem húsvéti gondolatok
kapnak tőle bennem lábra . . .

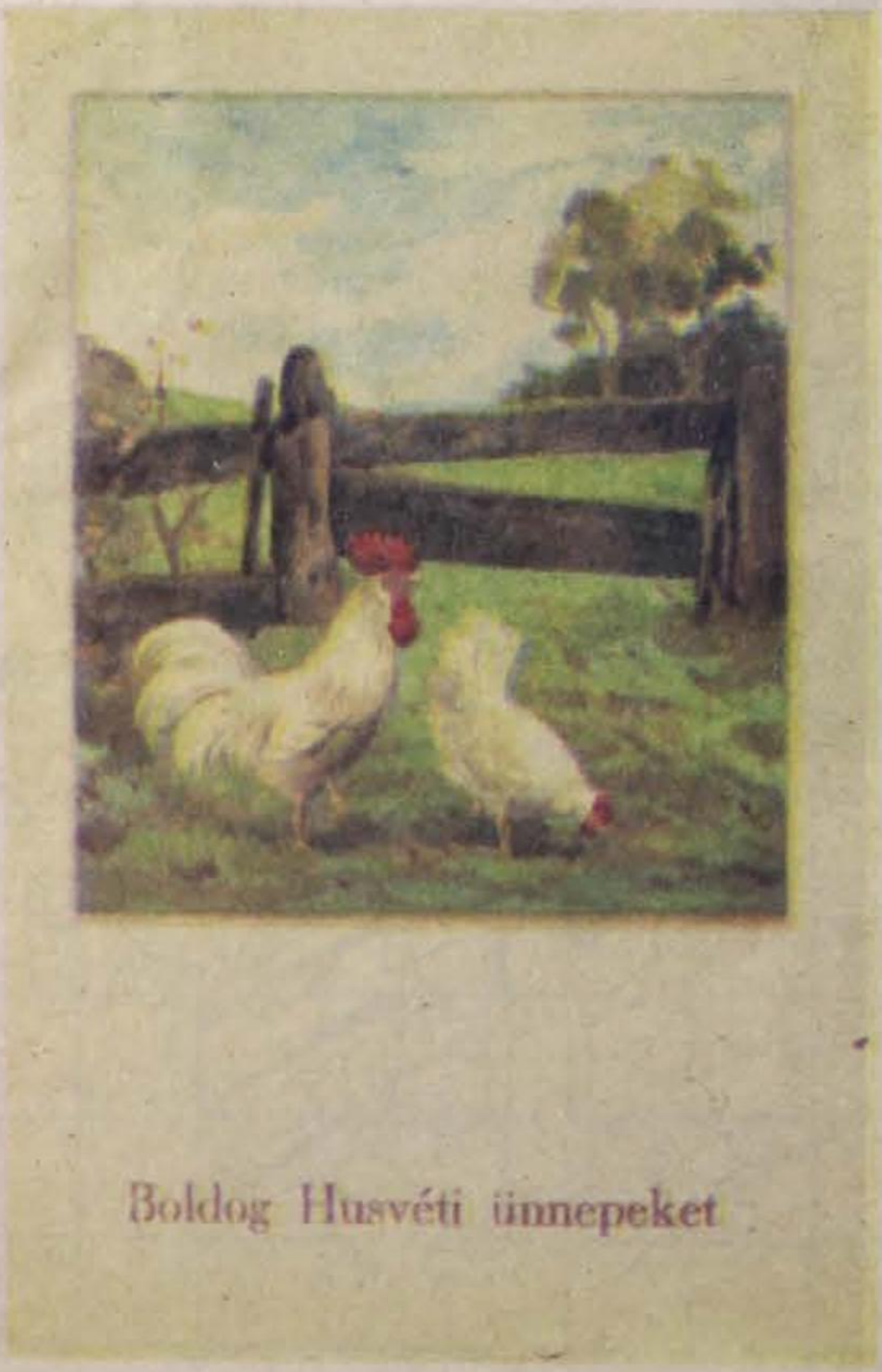
Boldog Husvéti ünnepeket

Itt a döntő bizonyíték:
mindig a tyúk ad rá okot,
hogy a kakas megtegye azt,
amit tenni gyakran szokott . . .

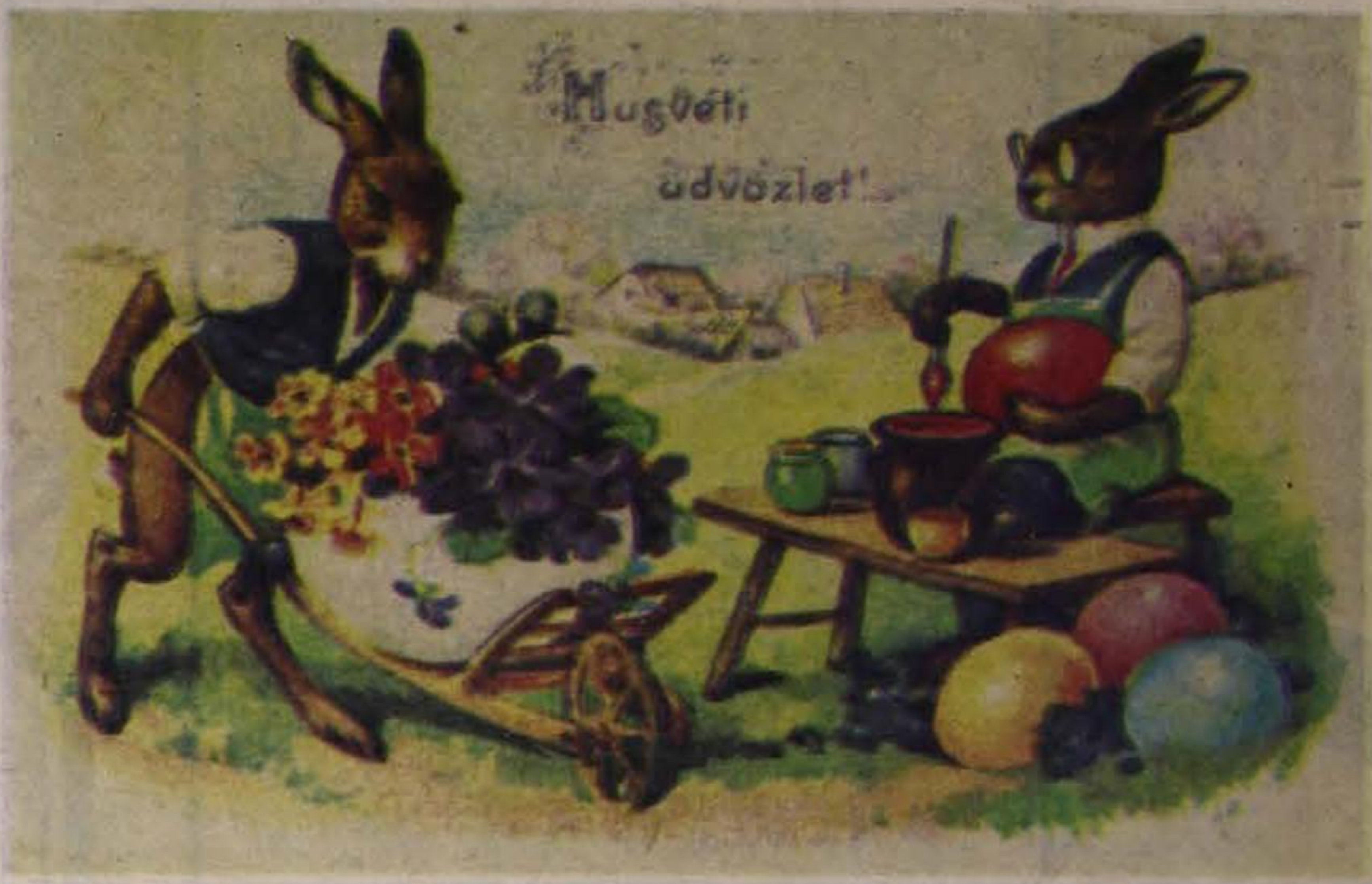
Husvéti
üdvözlet!

E képen az olvasó a
tojásfestés titkát leli:
szép piros lesz a tojása,
hogyha sűrűn ecseteli . . .

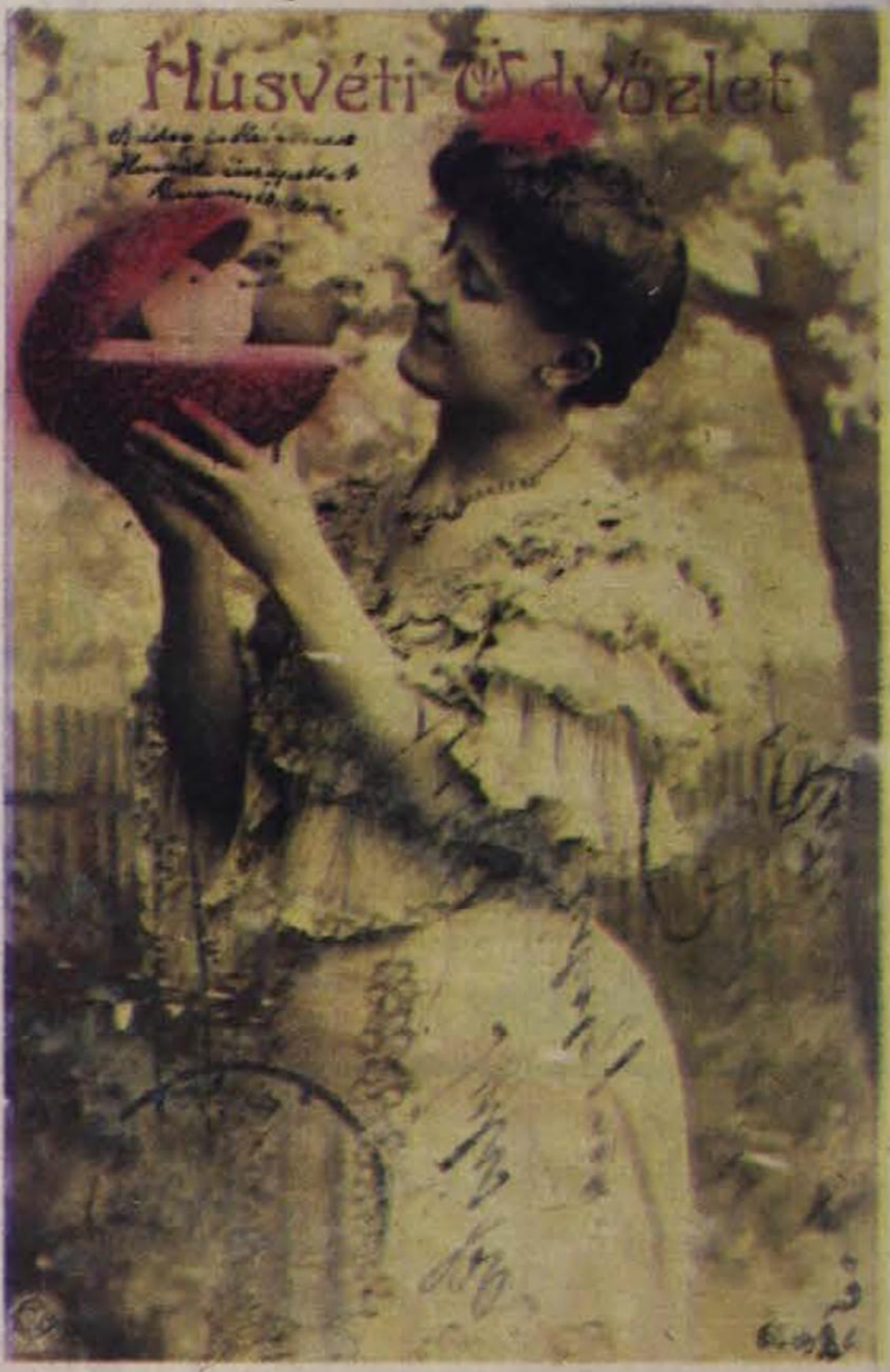
Húsvéti Üdvözlet

Meszelt lombú kis faluban,
tavaszt hozó gólyahírig,
húsvét táján piros tojás,
azután meg bicska nyílik . . .

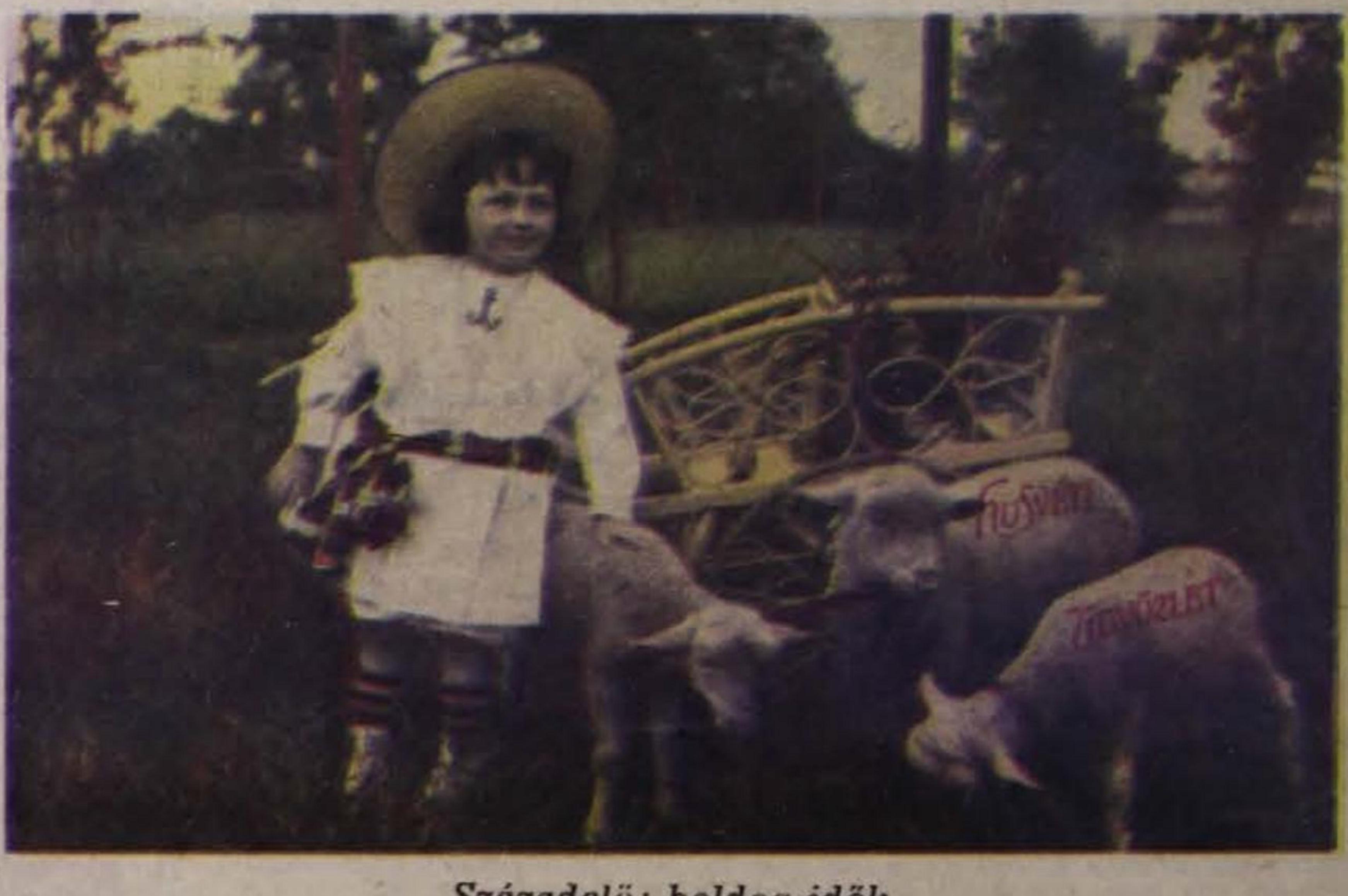
Húsvéti
Üdvözlet

Századelő: boldog idők,
barkát a nép bőven nyesett,
egy főre még három bárány
és két világégés esett . . .